

Te loypmōt

Te loypmōt

ΕΓΚΟΛΠΙΟΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΝ

ΗΤΟΙ

ΑΙ ΘΕΙΑΙ ΚΑΙ ΙΕΡΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΑΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ

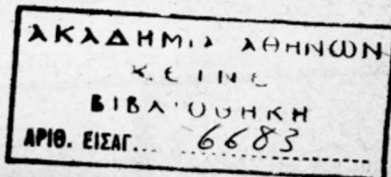
καθώς και πολλά ἄλλα χρήσιμα εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ
εἰς πάντα φιλακόλουθον.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ

1911.

ΕΝ ΟΔΗΣΣΩ.

Τύποις Ἑλένης Χρυσογέλου, ὁδὸς Κονδρατέγκου ἀρ. 8.

1911.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἀναγινωσκομένου τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, ὁ
Ἱερεὺς ἵσταται ἀσκεπὴς παρὰ τῇ Ἀγίᾳ Τρα-
πέζῃ καὶ ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς ἐξῆς τοῦ
Λυχτικοῦ εὐχάς.

Εὐχὴ Α.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ
πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσ-
χεε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν· ποιήσον μεθ'
ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ
ὁδῷ Σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου· εὐ-
φρανόν τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ
Ὄνομά Σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἰ Σὺ, καὶ ποιῶν
θαυμάσια· Σὺ εἰ Θεὸς μόνος καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός
Σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατός ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς
ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώ-
ζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά Σου τὸ
ἅγιον. Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσ-
κύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
Ἀμήν.

Εὐχὴ Β'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν Σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός Σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν εἰς ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων. Ὅτι Σὺν τῷ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων Σου ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον ὄνομά Σου, καὶ μὴ καταισχύνης ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους Σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι Σὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θελημά Σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Ὁ τοῖς ἀσιγήτοις ὕμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἁγίων Δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Σου τοῦ δοῦναι μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων Σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς Σου· πρεσβεύεις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Σου. Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Ε'.

Κύριε, Κύριε, ὁ τῇ ἀχράντῃ Σου παλάμῃ συνέχων τὰ σύμπαντα, ὁ μακροθυμῶν ἐπὶ πάντας ἡμᾶς καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις ἡμῶν, μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν Σου καὶ τοῦ ἐλέους Σου· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ Σῇ ἀγαθότητι· καὶ δὸς ἡμῖν διαφυγεῖν καὶ τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας ἐκ τῶν τοῦ πονηροῦ ποικίλων μηχανημάτων καὶ ἀνεπιβούλευτον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου Σου Πνεύματος. Ἐλέει καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή ΣΤ'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ ἀνεκδιηγῆται ἀγαθοσύνη καὶ πλουσία προνοία διοικῶν τὰ

σύμπαντα· ὁ καὶ τὰ ἐγκόσμια ἀγαθὰ ἡμῖν δωρη-
σάμενος καὶ κατεγγυήσας ἡμῖν τὴν ἐπηγγελμένην
βασιλείαν διὰ τῶν ἤδη κεχαρισμένων ἡμῖν ἀγαθῶν·
ὁ ποιήσας ἡμᾶς καὶ τὰς νῦν ἡμέρας τὸ παρελθὸν
μέρος ἀπὸ παντὸς ἐκκλίνει κακοῦ, δώρησαι ἡμῖν
καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἀμέμπτως ἐκτελέσαι, ἐνώπιον τῆς
ἀγίας δόξης Σου, ὑμνοῦντας Σε τὸν μόνον ἀγαθὸν
καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι. νῦν καὶ αἰεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ζ'.

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ πᾶσαν τὴν κτί-
σιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διαχωρίσας ἀνὰ μέσον
τοῦ φωτὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκοτὸς· καὶ τὸν μὲν
ἥλιον θέμενος εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ
καὶ ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώ-
σας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης
ᾠρας, προφθάσαι τὸ πρόσωπόν Σου ἐν ἐξομολογή-
σει καὶ τὴν ἐσπερινήν σου δοξολογίαν προσαγαγεῖν·
αὐτός, φιλόανθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευ-
χὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, καὶ πρόσδε-
ξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν
τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν νύκτα εἰρηνικὴν·
ἐνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου
νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει
διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς

ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι μνημονεύωμεν ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός Σου καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ Σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες· ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι· ὅτι ἀγαθος καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρουμένου δὲ τοῦ Προσευκτικοῦ Ψαλμοῦ, λέγει ὁ Διάκονος τὰ εἰρηνικὰ ἔξωθεν τῶν Ὁραίων Πυλῶν βλέπων κατενώπιον τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, ἀποκρινομένου τοῦ Χοροῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων εἰρηνικῶν τό

Κύριε ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτέρου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ Παλατίου καὶ τοῦ Στρατοπέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἡ ἐκκλησίας), πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ἀντιλαβοῦ, τῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός. Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετά τὸ κάθισμα τοῦ «Μακάριος ἄνθρω, κτλ.» λέγει ὁ Διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορὸς. Σοὶ Κύριε.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς. Ἀμήν.

Μετά ταῦτα ψαλλομένου τοῦ «Ἐκτενθυνθήτω», εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυμίαμα λέγων.

Θυμίαμά Σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεός, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὁ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον Σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου Σου Πνεύματος.

Καὶ ὁ **Διάκονος** θυμιᾷ τὸν λαὸν κατὰ τὸ εἰωθός.

Μετά τὸ Δόξα, Καὶ νῦν. εἰσοδούντων ἀμφοτέρων, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς εἰσόδου μυστικῶς.

Ἐσπέρας καὶ πρωτὶ καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθά Σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλάνθρωπε Κύριε. Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς Σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ ἐπὶ Σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει Σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα εὐλογῶν ὁ **Ἱερεὺς** τὴν εἰσοδὸν λέγει μυστικῶς.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ **Διάκονος** ἐκφωνεῖ τὸ

Σοφία, Ὅρθοί.

Εἰσελθόντων εἰς τὸ ἅγιον βῆμα καὶ μετὰ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας ἱσταται ὁ ἱεροδιάκονος εἰς τὸν συνήθη τόπον τοῦ καὶ ἐκφωνεῖ τὰς δεήσεις ταύτας.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ Χορὸς, τὸ Κύριε ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον,

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν **(τοῦ Δεΐνος)**.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει **(ἡ Μονῇ)** ταύτῃ, **(τῶν ἐνοριτῶν)**, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ πανσέπτῃ Ναῷ τούτῃ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις

καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Πληρουμένου τοῦ «Καταξίωσον, Κύριε» λέγει ὁ *Διάκονος* τὰς
ἐξῆς αἰτήσεις, εἰς ἐκάστην τῶν ὑποίων ἀποκρίνεται ὁ χορὸς
«Παράσχου, Κύριε».

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ
Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν
καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰ-
ρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ θήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἐ-
αυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ
Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνην πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εὐχὴ τῆς κεφαλοκλισίας, ἣν λέγει ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ κατα-
βάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιθε ἐπὶ
τοὺς δούλους Σου, ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιланθρώπῳ Κριτῇ οἱ Σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν
τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν
ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸν Σὸν
ἀναμένοντες ἔλεον καὶ τὴν Σὴν ἀπεκδεχόμενοι σω-
τηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ
τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν παροῦσαν νύκτα
ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνερ-
γείας διαβολικῆς καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ
ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Εἴη τὸ κράτος τῆς Βασιλείας σου εὐλογημένον
καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. (Ὁ χορὸς) Ἀμήν.

Μετά τοῦτο, ἐάν ἡ ἀρτοκλασία, ψάλλει ὁ χορός τὸ δοξα-
στικόν τοῦ ἁγίου καὶ τὸ θεοτόκιον· ὁ δὲ ἱερεὺς μετὰ τοῦ δια-
κόνου ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ βήματος· εἶτα λέγει ὁ **Διάκονος** ταῦτα

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν Σου. Ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον Σου
ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς ὕψωσον κέρας χριστιανῶν
ὀρθοδόξων καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου
τὰ πλούσια, πρεσβεΐαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης
ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει
τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν
τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν
ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων
διδασκάλων καὶ ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυ-
σοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ
ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ
ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τῶν
θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
μαρτύρων, τῶν δσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ
τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ μυροβλήτου, Θεοδώρων
Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου **(τοῦ
δεῖνος)**, οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάν-
των Σου τῶν ἁγίων. Ἰκετεύομέν Σε, πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων Σου καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ α'. χορός τὸ «Κύριε ἐλέησον» ἐκ τρίτου. Εἶτα πάλιν ὁ διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, υἱείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τὸν Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Εἶτα ὁ ὁ. χορὸς τὸ «Κύριε ἐλέησον» τρίς καὶ ὁ διάκονος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, ἐπισκέψεως, διαφυλάξεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγίου Ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἐορτὴν ταύτην, (καὶ μνημονεύει, οὕς βούλεται) υἱείας καὶ σωτηρίας ὑπὲρ αὐτῶν εἰπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λιμοῦ, λοιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου ὑπὲρ τοῦ ἔλαων, εὐμενῇ καὶ ἐνδιάλλακτον γενέσθαι τὸν

ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ρύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης, δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τὸ Κύριον ἐλέησον μί.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Ἱερεύς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα λέγει·

Εἰρήνη πᾶσι.

καὶ ὁ διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ κλινάντων τὰς κεφαλὰς ἐπεύχεται ὁ Ἱερεύς μεγαλοφώνως·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν

Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἁγίου (**δεῖνος**), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατέρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων. Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν, δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου, ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον Σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα θυμῷ στυγροειδῶς, προπορευομένων λαμπρῶν. Ὁ δὲ χορὸς ψάλλει τὸ «Θεοτόκε Παρθένα», μέχρις οὗ τελειώσῃ ὁ ἱερεὺς τὸ θυμίσμα, καὶ λαβὼν ἄρτον ἐπὶ χεῖρας, καὶ τυπώσας ἐν αὐτῷ Σταυρόν, ἐπεύχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μεγαλοφώνως.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον,

καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (ἢ τῇ Μονῇ) ταύ-
τῃ, καὶ εἰς τὸν κόσμον Σου ἅπαντα καὶ τοὺς ἐξ
αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους ἀγίασον.
Ὅτι Σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμ-
πομεν σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων. Ἀμήν.

Εἰτα εἰσέρχονται εἰς τὸ ἱερόν, ψαλλοντες εἰς ἦχον θυρῶν, τὸ

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκ-
ζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς
ἀγαθοῦ. (ἐκ τρίτου).

Κατόπιν πληρωθέντων τῶν ἀποστίχων κτλ. λέγει ὁ ἱερεὺς ἡ
ὁ προσεστώς.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν Σου, Δέσποτα, κατὰ
τὸ ρῆμά Σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
τὸ σωτήριόν Σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάν-
των τῶν λαῶν φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δό-
ξαν λαοῦ Σου Ἰσραὴλ.

Μετὰ τὸ τρισάγιον λέγει ὁ Ἱερεὺς·

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Καὶ ποιεῖ ἀπόλυσιν λέγων·

Σοφία, ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας) τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΟΡΘΡΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως καὶ εἰπόντος τὸ Βασιλεῦ οὐράνιε, τὸ Τρισάγιον, ὅτι Σοῦ ἐστιν, Σῶσον Κύριε, Ὁ ὑψωθεὶς, καὶ Προστασία φοβερὰ, κτλ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(δεῖνος).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῇ Πατρὶ καὶ τῇ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός. Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀ-
διαίρετῳ Τριάδι· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός. Ἀμήν. Καὶ ἀνακινώσκειται ὁ Ἐξάψαλμος μετὰ πά-
σης προσοχῆς καὶ φόβου Θεοῦ· ὁ δὲ Ἱερεὺς, ἱστάμενος ἀσκεπῆς
ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ, λέγει μυστικῶς καὶ
μετὰ κατανύξεως τὰς ἑβ' ταύτας. εὐχάς.

Εὐχὴ Α'.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῇ
ἐξαναστήσαντι ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἐμ-
βάλλοντι εἰς τὸ στόμα ἡμῶν λόγον αἰνέσεως, τοῦ
προσκυνεῖν καὶ ἐπικαλεῖσθαι τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον,
καὶ δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκτιρμοῖς, οἷς πάντοτε ἐ-
χρήσω περὶ τὴν ἡμετέραν ζωὴν. Καὶ νῦν ἐξαπό-
στειλον τὴν βοήθειάν Σου ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πρὸ
προσώπου τῆς ἁγίας δόξης Σου, καὶ ἀπεκδεχομέ-

νους τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος· καὶ δὸς αὐτοῖς μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης πάντοτε Σοὶ λατρεύειν, αἰνεῖν, ὑμνεῖν, προσκυνεῖν, τὴν ἀνεκδιήγητόν Σου ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει Σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Β'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς Σέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, διότι φῶς τὰ προστάγματά Σου ἐπὶ τῆς γῆς· δικαιοσύνην καὶ ἁγιασμόν ἐπιτελεῖν ἐν τῷ φόβῳ Σου, συνέτισον ἡμᾶς· Σὲ γὰρ δοξάζομεν τὸν ὄντως ὄντα Θεὸν ἡμῶν· κλῖνον τὸ οὖς Σου καὶ μνήσθητι, Κύριε, τῶν συμπαρόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν πάντων κατ' ὄνομα, καὶ σῶσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει Σου· εὐλόγησον τὸν λαόν Σου· εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις Σου, τοῖς Ἰερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν καὶ παντὶ τῷ λαῷ Σου. Ὅτι εὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα Σοῦ, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ἰοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Γ'.

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμα ἡμῶν πρὸς Σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προσταγμάτά Σου· διδάξον ἡμᾶς ὁ Θεός τὴν δικαιοσύνην Σου, τὰς ἐντολάς Σου καὶ τὰ δικαιώματά Σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς

τῶν διανοιῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον· ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· χάρισαι ἡμῖν τὸν τῆς δικαιοσύνης Ἥλιον, καὶ ἀνεπηρέαστον τὴν ζωὴν ἡμῶν διαφύλαξον ἐν τῇ σφραγίδι τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος· κατεύθυνον τὰ διαθήματα ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης· δὸς ἡμῖν τὸν ὀρθρον καὶ τὴν ἡμέραν ἐν ἀγαλλιάσει, ἵνα Σοὶ τὰς ἐωθινὰς ἀναπέμπωμεν εὐχάς. Ὅτι Σὺν τῷ κράτος καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή Δ'.

Δέσποτα, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος καὶ ἀκατάληπτος ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὁ ἀναπαύσας ἡμᾶς ἐν τῇ τῆς νυκτὸς ὕπνῳ καὶ διαναστήσας πρὸς δοξολογίαν καὶ ἱκεσίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, δυσωπούμενος ὑπὸ τῆς ἰδίας Σου εὐσπλαγχνίας, πρόσδεξαι ἡμᾶς καὶ νῦν προσκυνοῦντάς Σε καὶ κατὰ δύναμιν, εὐχαριστοῦντάς Σοι καὶ δώρησαι ἡμῖν πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα. Ἀνάδειξον ἡμᾶς υἱοὺς φωτὸς καὶ ἡμέρας καὶ κληρονόμους τῶν αἰώνιων Σου ἀγαθῶν. Μνήσθητι, Κύριε, ἐν τῇ πλήθει τῶν οἰκτιρισμῶν Σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου, τῶν συμπραττόντων καὶ συνευχομένων ἡμῖν καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας Σου δεομένων τῆς Σῆς φιλανθρωπίας καὶ βοηθείας καὶ πᾶσι χορήγησον τὸ μέγα Σου ἔλεος. Ἵνα σεσωσμένοι ψυχῇ τε καὶ σώματι πάντοτε διαμένοντες μετὰ παρρησίας δοξάζωμεν τὸ θαυμαστὸν

καὶ εὐλογημένον ὄνομά Σου. τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ε'.

Ἀγαθὸν θησαυρὲ, πηγὴ ἀένναος, Πάτερ ἅγιε,
θαυμασιότη, παντοδύναμι καὶ παντοκράτωρ, πάντες
Σὲ προσκυνούμεν καὶ Σοῦ δεόμεθα, τὰ Σὰ ἐλέη
καὶ τοὺς Σοὺς οἰκτιρμοὺς ἐπικαλούμενοι, εἰς βοή-
θειαν καὶ ἀντίληψιν τῆς ἡμετέρας ταπεινώσεως.
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν Σῶν οἰκετῶν, πρόσδεξαι πάν-
των ἡμῶν τὰς ἐωθινὰς δεήσεις, ὡς θυμίαμα ἐνώ-
πιόν Σου, καὶ μηδένα ἡμῶν ἀδόκιμον ποιήσης,
ἀλλὰ πάντας ἡμᾶς περιποίησαι διὰ τῶν οἰκτιρμῶν
Σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀγρυπνούντων καὶ φαλ-
λόντων εἰς δόξαν Σήν, καὶ τοῦ μονογενοῦς Σου
Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τοῦ ἁγίου Σου Πνεύμα-
τος· Γενοῦ αὐτῶν βοηθὸς καὶ ἀντιλήπτορ, πρόσδεξαι
αὐτῶν τὰς ἱκεσίας εἰς τὸ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν
Σου θυσιαστήριον. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΣΤ'.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν σωτη-
ρίων ἡμῶν, ὅτι πάντα ποιεῖς εἰς εὐεργεσίαν τῆς
ζωῆς ἡμῶν, ἵνα διὰ παντὸς πρὸς Σὲ ἀποβλέπωμεν,
τὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην τῶν ἡμετέρων ψυχῶν·
ὅτι διανέπασας ἡμᾶς ἐν τῷ παρελθόντι τῆς νυκτὸς

μέτρον, καὶ ἐξήγειρας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἔστησας εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου ὀνόματός Σου. Διὸ δεόμεθά Σου, Κύριε, δὸς ἡμῖν χάριν καὶ δύναμιν, ἵνα καταξιωθῶμεν ψάλλειν Σοι συνετῶς καὶ προσεύχασθαι ἀδιαλείπτως ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζόμενοι διὰ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Χριστοῦ Σου. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῶν ἐν νυκτὶ πρὸς Σὲ βοώντων· ἐπάκουσον αὐτῶν καὶ ἐλέησον καὶ σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν τοὺς ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθρούς. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ζ'.

Ο Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ἐξαναστήσας ἡμᾶς ἐκ τῶν κοιτῶν ἡμῶν καὶ ἐπισυναγαγὼν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς, δὸς ἡμῖν χάριν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς κατὰ δύναμιν εὐχαριστίας καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ δικαιώματά Σου, ὅτι προσεύξασθαι καθ' ὃ δεῖ. οὐκ οἶδαμεν, ἐὰν μὴ Σὺ, Κύριε, τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἁγίῳ ὁδηγήσης ἡμᾶς. Διὸ δεόμεθά Σου, εἴτι ἡμάρτομεν μέχρι τῆς παρούσης ὥρας, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν, ἐκουσίως, ἢ ἀκουσίως, ἄνευ, ἄφες, συγχώρησον· ἐὰν γὰρ ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ Σοὶ ἡ ἀπολύτρωσις, Σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, βοηθός, κραταῖος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ ἐν Σοὶ ἡ ὑμνησις ἡμῶν διὰ παντός. Εἴη τὸ

κράτος τῆς βασιλείας Σου εὐλογημένον καὶ δεδο-
ξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ II'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν τοῦ ὕπνου ραθυμίαν
ἀποσκεδάσας ἀφ' ἡμῶν, καὶ συγκαλέσας ἡμᾶς κλή-
σει ἁγία τοῦ καὶ ἐν νυκτὶ ἐπάραι τὰς χεῖρας ἡμῶν,
καὶ ἐξομολογεῖσθαι Σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαι-
οσύνης Σου, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, τὰς ἐντεύ-
ξεις, τὰς ἐξομολογήσεις, τὰς νυκτερινὰς λατρείας
καὶ χάρισαι ἡμῖν ὁ Θεὸς πίστιν ἀκαταίσχυτον,
ἐλπίδα βεβαίαν, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εὐλόγησον
ἡμῶν εισόδους καὶ ἐξόδους, πράξεις, ἔργα, λόγους,
ἐνθυμήσεις καὶ ὁδὸς ἡμῖν καταντήσαι εἰς τὰς ἀρχὰς
τῆς ἡμέρας, αἰνοῦντας, ὑμνοῦντας, εὐλογοῦντας τῆς
Σῆς ἀφράστου χρηστότητος τὴν ἀγαθότητα. Ὅτι
εὐλόγηται τό πανάγιόν Σου ὄνομα καὶ δεδοξασταί
Σου ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ III'.

Λάμπρον, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν τὸ τῆς Σῆς θεογνωσίας φῶς ἀκήρατον καὶ
τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν ὀφθαλμοὺς διάνοιξον εἰς
τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων κατανόησιν.
Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν
φόβον, ἵνα πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπα-

τήσαντες, πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Ὅτι Σὺ εἰ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ Ι'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν διὰ μετανοίας ἄφεσιν τοῖς ἀνθρώποις δωρησάμενος καὶ τόπον ἡμῖν ἐπιγνώσεως ἁμαρτημάτων καὶ ἐξομολογήσεως τὴν τοῦ προφήτου Δαυὶδ μετάνοιαν πρὸς συγχώρησιν ὑποδείξας· αὐτός, Δέσποτα, πολλοῖς ἡμᾶς καὶ μεγάλους περιπεπτωκότας πλημμελήμασιν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα Σου ἔλεος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου, ἐξάλειψον τὰ ἀνομήματα ἡμῶν· ὅτι Σοὶ ἡμάρτομεν, Κύριε, τῷ καὶ τὰ ἄδηλα καὶ κρύφια τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων γινώσκοντι, καὶ μόνῳ ἔχοντι ἐξουσίαν ἀφιέναι ἁμαρτίας. Καρδίαν δὲ καθάραν κτίσας ἐν ἡμῖν καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στηρίξας ἡμᾶς καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου γνωρίσας ἡμῖν, μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου· ἀλλ' εὐδόκησον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς προσφέρειν Σοι θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἀναφορὰν ἐν τοῖς ἁγίοις Σου θυσιαστηρίοις, ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Ἰοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΑ'.

Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰς νοερὰς καὶ λογικὰς ὑποστησάμενος δυνάμεις τῷ Σῷ θελήματι, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ ἱκετεύομεν, πρόσδεξαι ἡμῶν μετὰ τῶν κτισμάτων Σου πάντων τὴν κατὰ δύναμιν δοξολογίαν καὶ ταῖς πλουσίαις τῆς Σῆς ἀγαθότητος ἀντάμειψαι δωρεαῖς· ὅτι Σοὶ κάμπτει πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὕμνει τὴν ἀκατάληπτόν Σου δόξαν· μόνος γὰρ εἰ Θεὸς ἀληθινὸς καὶ πολυέλεος. Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ ΙΒ'.

Αἰνοῦμεν, ὕμνοῦμεν, εὐλόγοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεν Σοι, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὅτι παρήγαγες τὴν σκιὰν τῆς νυκτὸς καὶ ἔδειξας ἡμῖν πάλιν τὸ φῶς τῆς ἡμέρας· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν Σὴν ἀγαθότητα· Ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Σου εὐσπλαχνίᾳ, ὅτι πρὸς Σὲ καταφεύγομεν, τὸν ἐλεήμονα καὶ παντοδύναμον Θεόν. Λάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸν ἀληθινὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης Σου· φώτισον τὸν νοῦν ἡμῶν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὅλας διατήρησον, ἵνα ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατοῦντες τὴν ὁδὸν τῶν ἐντολῶν Σου καταντήσωμεν εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅτι παρὰ Σοὶ ἐστὶν ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς· καὶ ἐν ἀπολαύσει γενέσθαι καταξιωθῶμεν τοῦ ἀπρόσι

του φωτός. Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰτα λέγει τὴν μεγάλην Συναπτὴν, ἀποκρινομένου τοῦ χο-
ροῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων Εἰρηνικῶν τῶ

Κύριε ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ
πίστεως, εὐλαθείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος),
τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας,
παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων βασι-
λέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατο-
πέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποιάξαι ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, (ἡ Ἐκκλησίας)
πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸ Θεὸς Κύριος, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς α' στιχολογίας λέγει τὴν μικρὰν συναπτήν.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός τῇ Σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ἐκφώνως.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος, καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ

τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα ὁ τε ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ θήματος,
ἵνα λάβωσι κειρὸν. Ὁρα μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁρθρου εἰς τὴν προσκο-
μιδὴν, σελ. 41—42.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν λέγει.

Ἔτι καὶ ἔτι (ὥς ἀνωτέρω).

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπομῶν καὶ τὰ Εὐλογητάρια ἐκφωνεῖ

Ἔτι καὶ ἔτι (ὥς ἀνωτέρω).

Ὅτι εὐλόγηταί Σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί
Σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἡ Ὑπερκλή, οἱ ἀναβιβῆσαι τοῦ ἤχου, Προκείμενον. Ὁ
Διάκονος ἐκφωνεῖ,

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύει καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τό, Πᾶσα πνοή· καὶ μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦ ὁρθρου.

Ὁ Διάκονος ἐκφώνως.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν. Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς.

Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ἢ ἄλλον Εὐαγγελιστὴν) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος.

Πρόσχωμεν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου, ψάλλεται ὁ Ν' ψαλμός, εἰ τύχοι Κυριακή. Εἰ δὲ ἐστὶν ἄλλη ἑορτή, ὁ Ν', χύμα Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Διάκονος, τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου· μέχρι τοῦ ἱκετεύομέν σε πολυέλεος Κύριε, ὅρα σελ. 14.

Μετὰ τὸ Κύριε ἐλέησον ἱβ'. ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεὺς.

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Ἰῑοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐπεὶ ἀναγινώσκειται ὁ κανὼν, ψαλλομένων τῶν Καταβασιῶν. Εἰς δὲ τὴν γ'. ψῆδὴν γίνεται ἡ ἐξῆς αἵτησις πρὸς τοῦ Ἱερέως·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι. Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης ἐνδόξου. Δεσποίνης, ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντεσιν τῶν

ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Εἰς δὲ τῆς 8'. φθάν τὸ

Ἔτι καὶ ἔτι (ὥς ἀνωτέρω).

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετά δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ συναξαρίου καὶ τῶν ὑπολοίπων
ψαλμῶν λέγει ὁ Διάκονος·

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς ἐν ὕ-
μνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Καὶ φάλλεται ἡ Τιμωτέρα,

Μετά δὲ τὴν ἐνάτην ψαλμῶν, ἡ μικρὰ συναπτὴ παρὰ τοῦ
Ἱερέως.

Ἔτι καὶ ἔτι (ὥς ἀνωτέρω).

Ὅτι Σὺ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρα-
νῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἴτα φάλλονται οἱ Αἶνοι.

Μετά δὲ τὴν δοξολογίαν λέγει ὁ Διάκονος τὴν ἑκτενὴ.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει (ἡ Μονῇ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῇ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους καὶ οἰκτιρμῶν καὶ φιλελεος καὶ ὠφελῶν ὁ Θεὸς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, ἅγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ τῷ παντεφόρῳ Σου ὄμματι ἐπιδλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, Σοὶ ἐκκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος καὶ δεόμεθά Σου, Ἄγιε Ἀγίων, ἔκτεινον τὴν χεῖρά Σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου Σου καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερέκτοσμια ἀγαθὰ Σου. (Ἐκφώνως).

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος.

Σοφία.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοὶ (εἰ ἐστὶ Κυριακή, λέγε) ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (εἰ δὲ μὴ), Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβεσίαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ Μητρός τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ

πάντων Σου τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύρια
'Ιησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
'Αμήν.

Κατόπιν αἱ ὥραι.

Η ΑΓΙΑ ΠΡΟΦΕΣΙΑ

Δεξιόν

Ἀριστερόν

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΗΣ

ΘΕΙΑΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ

Μέλλον ὁ Ἱερεὺς τὴν Θεῖαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν ὀφείλει προηγουμένως μὲν κατηλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος καὶ καρδίαν δέ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τηρῆσαι λογισμῶν ἐγκρατεῦσθαι τε ἀφ' ἐσπέρας καὶ ἐγρηγορέναι μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάντος, μετὰ τὸ ποιῆσαι πᾶν συνήθη τῇ προσοῳτι μετάνοιαν, εἰσέρχεται ἐν τῇ Ναῷ καὶ ἐνωθεὶς τῷ Διακόνῳ, ποιοῦσιν ὁμοῦ κατὰ Ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν προσκυνήματα τρία, λέγοντες τὸ,

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῇ ἁμαρτωλῷ.

Εἰτα λέγει ὁ Διακόνος.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι, Ἄγιε, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας κτλ.

Ὁ Διακόνος τὸ Τρισάγιον.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία.

Εἰτα λέγει τὸ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος.

Δόξα Πατρί.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποίθα-
μεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν
ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐ-
σπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν·
Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου·
πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου
ἐπικεκλήμεθα.

Ὁ Ἱερεύς.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς Σὲ, μὴ ἀστο-
χήσωμεν, ρυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων·
Σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Διάκονος τὸ,

Κύριε ἐλέησον ιβ'.

Μὲ σταυροὺς ἀμφοτέροι.

Εἰτα ἀπέρχονται ἀσκεπεῖς, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως, ἀπαύ-
ζονται τὰς ἀγίας εἰκόνας. Καὶ εἰς μὲν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγουσι·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα Σου προσκυνοῦμεν, Ἀγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ
ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν
τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας

τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν Σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Εἰς δὲ τῆς Θεοτόκου, λέγει·

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε, βλέπον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰετὴν τὴν δυναστείαν Σου· εἰς Σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, Χαῖρε βοῶμέν Σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριήλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς δὲ τοῦ Πρόδρομου λέγει τὸ ἑξῆς·

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, Σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν ἁδῇ Θεόν, φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀσπάζονται δὲ ἀπάσας τὰς λοιπὰς εἰκόνας τὰς εὐρισκομένας εἰς τὸ Τέμπλον, λέγοντες τὸ Ἀπολυτίκιον ἢ Κοντάκιον ἐκάστης.

Εἰτα μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἐπανέρχονται καὶ ἵστανται εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν θέσιν, (ὁ διάκονος ἵσταται δεξιὰ τοῦ ἱερέως), καὶ λέγει ἁσπερ·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τὰς κεφαλὰς κλινόντων, ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην

Κύριε, ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά Σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου Σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν Σου, ἵνα ἀκατακρίτως παραστὰς τῷ φοβερῷ Σου βήματι τὴν ἀναίμακτον Ἱε-

ρουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος. Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον τρίς· εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ μικράν ἀπόλυσιν οὕτως· Εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακή,

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός, κτλ.

Εἰδὲ μὴ,

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός, κτλ.

Εἰ δὲ ἐστὶ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, λέγει εἰς τὸ τέλος.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας, Καππαδοκίας, Οὐρανοφάντορος, τοῦ μεγάλου.

Εἰ δὲ τοῦ Χρυσοστόμου.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Καὶ οὕτω προσκυνοῦντες τρίς, ποιήσαντες σχῆμα εἰς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον, ὃ μὲν Ἱερεὺς διὰ τῆς βορείου θύρας ὃ δὲ διάκονος διὰ τῆς νοτίου, λέγοντες ἐκάτεροι καὶ προσκυνοῦντες ἀσκαπεῖς τὸ

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν ἅγιον οἶκόν σου, προσκυνήσω μίαν Θεότητα προσκυνουμένην τρισυποστάτως, ἐν Πατρὶ τε καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ οὕτως ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν.

Εἶτα λαμβάνει ἕκαστος τὰ ἱερά αὐτοῦ ἄμφια.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεὶ (κρατῶν εἰς χεῖράς του τὸ στοιχάριον, τὰ ἐπιμάνικα καὶ τὸ ὠράριον) καὶ λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ στοιχάριον σὺν τῇ
ῥαρίῳ.

Καὶ ἀσπάζεται τὴν δεξιάν τοῦ ἱερέως 1).

Εἶτα ὑποχωρεῖ εἰς τὸ διακονικόν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν καὶ οὗτος τὸ στοιχάριόν τ' αὐτοῦ λέγει.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῇ ἁμαρτωλῇ.

Καὶ προσκυνεῖ τρίς.

Εἶτα εὐλογεῖ ἀσπαζόμενος αὐτὸ καὶ λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ πάντοτε. Τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν. Κύρια ἐλέησον.

Καὶ ἐνδυσόμενος λέγει.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῇ Κυρίῳ·
ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα
εὐφροσύνης περιέβαλέ με, ὡς νύμφῃ περιέθηκε μοι
μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμον.
Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

Ὡσαύτως καὶ ὁ διάκονος ἐνδύεται καὶ εὐχαεῖ χωρὶς νὰ εὐ-
λογῇ. Λαβὼν τὸ ῥαρίον καὶ ἀσπασάμενος ἐπιτίθησιν αὐτὸ τῇ
ἀριστερῇ ὤμῳ. Λαβὼν δὲ καὶ τὰ ἐπιμάνικα, εἰς μὲν τὸ δεξιὸν μετὰ
τὸ ἀσπασθῆναι αὐτὸ λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύρια ἐλέησον.

Ἡ δεξιὰ Σου χεῖρ, Κύρια, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ·
ἡ δεξιὰ Σου, Κύρια, ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῇ πλή-
θει τῆς δόξης Σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Εἰς δὲ τὸ ἀριστερόν ποιήσας ὡσαύτως λέγει.

1) Ὁ διάκονος οὕτω πρέπει νὰ ποιῇ ὅσκις πρόκειται νὰ
ἱεροφορέσῃ.

Αἱ χεῖρές Σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με,
συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς Σου.

Εἰτα ἀπσλθὼν εἰς τὸν Νιπτῆρα λέγει.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Νίψομαι ἐν ἁθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυ-
κλώσω τὸ Θυσιαστήριόν Σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί
με φωνῆς αἰνέσεώς Σου καὶ διηγγήσασθαι πάντα τὰ
θαυμάσιά Σου, Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου
Σου· μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου
καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν
χεραῖν αἱ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων·
ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσόν με, Κύριε,
καὶ ἐλέησόν με· ὁ πούς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· Ἐκ-
κλησίαις εὐλογήσω Σε, Κύριε.

Εἰτα ἐρχόμενος εἰς τὴν ἱερὰν προσκομιδὴν, ποιεῖ προσκυνή-
ματα τρία λέγων.

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ,
εὐτρεπίζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἐν τῷ
Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος
καὶ γάρ, ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ
τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν· οὐχὶ δὲ
ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν
πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.

Εἰτα στρώνει τὸ κάλυμμα ἐπιθεξίως, βάλλει τὸ ἅγιον δισκά-
ριον ἐπάνω, ὡσαύτως καὶ τὴν ἁγίαν Λόγχην, ἐργάζει τὸν ἅγιον
σπῶγγον μετὰ προσοχὴν ἀπὸ τοῦ ἁγίου ποτήριον, ἐπιθέτει αὐτὸν ἀντικρὺ
τοῦ δισκαρίου μετὰ τὴν ἁγίαν λαβίδα· παρατηρεῖ τὸ ἅγιον ποτήριον
μὴ ὑπάρχει τι ἔσωθεν, εἰτα ἐναποθέτει αὐτὸ εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ δισκα-
ρίου. Τὰ δὲ καλύμματα μετὰ τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ ἀστερίσκου ἐπι-
θετεῖ εἰς τὰ ἀριστερά καὶ οὕτω περιμένει τὸν ἱερέα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς, ἀφ' οὗ φορέσῃ τὸ στοιχάριον, λαμβάνει, τὸ
ἐπιτραχήλιον, σφραγίζει, ἀσπάζεται αὐτὰ ὡς καὶ τὸ στοιχάριον,
καὶ λέγει.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ, ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρών, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥραν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ

Εἶτα λαβὼν τὸ περιζώνιον λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ

Καὶ σφραγίζων αὐτὸ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ τό,

Ὁ περιζωννύων με δύναμιν καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου. Καταριζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσει ἐλάφου καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με. Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὰ ἐπιμάνικα ποιεῖ ὡς εἶπομεν ἄνωθεν. Ἐάν ἡ ἀρχιμανδρίτης φορεῖ τὸ ἐπιγονάτιον καὶ λέγει,

Περίζωσαι τὴν ρομφαίαν Σου ἐπὶ τὸν μηρόν Σου, δυνατέ, τῇ ὡραιότητί Σου καὶ τῇ κάλλει Σου καὶ ἔντεινε καὶ κατευόδου καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει Σε, θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ Σου.

Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ φελώνιον καὶ εὐλογήσας ἀσπάζεται αὐτὸ λέγων·

Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ἀπέρχεται εἰς τὸν νικητῆρα καὶ ποιεῖ ὡς ἄνωθεν εἰρηται ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ διακόνου 1).

Ἐλθὼν ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν Πρόθεσιν προσκυνεῖ τρεῖς λέγων.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με.

Καὶ λαβὼν τὴν Προσφορὰν καὶ τὴν ἀγίαν Λόγχην τῆς θυσιᾶς χερεσὶ ὑψῶναι αὐτὴν μέχρι τοῦ μετώπου του, καὶ λέγει.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ Σου αἵματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ Λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγγασας ἀνθρώποις, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα Σου.

Ἔττα λέγει ὁ Διάκονος.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ποιεῖ εὐλογητόν, καὶ κρατῶν τὴν τε προσφορὰν καὶ τὴν λόγχην ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπάνω τοῦ διακόνου λέγων.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἔττα κρατῶν ὁ ἱερεὺς τὴν μὲν προσφορὰν μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, τὴν δὲ λόγχην μὲ τὴν δεξιάν, τοῦ διακόνου λέγοντος,

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Ποιεῖ σταυρόν διὰ τῆς Λόγχης ἄνω τῆς προσφορᾶς λέγων.

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τοῦτο ποιεῖ ἐκ τρίτου ὁ ἱερεὺς.

Ἔττα λέγει ὁ διάκονος.

1) Ἐάν ὁ ἱερεὺς ἦναι λειτουργῶν μόνος, ἄνευ διακόνου, βεδχιῶς θὰ ποιήσῃ ὅσα ἄνω εἶπομεν ἀντὶ τοῦ διακόνου.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς πύγνυσιν τὴν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ 1) μέρει τῆς προσφορᾶς καὶ ἀνατέμνων λέγει.

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἵχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ λέγει.

Καὶ ὡς ἄμνός ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος λέγει.

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει λέγει.

Τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ διάκονος ἐγορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ λέγει εἰς ἐκάστην ἀνατομὴν.

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν, Κύριε ἐλέησον.

Κρατῶν συγχρόνως καὶ τὸ ὁράριον ἐν τῇ δεξιᾷ χερσὶ.

Μετὰ ταῦτα λέγει.

Ἐπαρον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς δὲ τότε ἐμβαλὼν τὴν ἁγίαν λόγχην ἐκ πλαγίου τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς προσφορᾶς, ἐπαίρει τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ ἐναποθέτει αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον δισκᾶριον λέγων.

Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ θεὸς αὐτὸν ὑπτιον (ἵτοι τὸ ἀνάπλυν), ἐν τῷ ἁγίῳ δισκῷ, εἰπόντος τοῦ διακόνου,

Θῦσον, Δέσποτα.

Θύει αὐτὸν μὲ τὴν λόγχην σταυροειδῶς λέγων,

1) Δεξιὸν μέρος τῆς προσφορᾶς λέγεται τὸ μέρος, ὅπου τίθεται ἡ μερὶς τῆς Θεοτόκου ἀριστερόν δὲ ὅπου τίθενται τὰ 9 τέγματα (ὄρα εἰς τὴν εἰκόνα τῆς προσκομιδῆς ἐν σελίδι 36).

Θύεται ὁ ἁμὸν τοῦ Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου τῆς ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Πάλιν λέγει ὁ διάκονος.

Σταύρωσον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς πάλιν διὰ τῆς λόγχης θύων λέγει·

Σταυρωθέντος Σοῦ, Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ Ἀγγελος, οὔτε ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος ἔσωσεν ἡμᾶς, δόξα Σοι.

Καὶ εὐθὺς ἀνγκυρίζει τὸν Ἀμὸν ἐκ τῆς ὀψεως, (ἤτοι ἐκ τῆς σφραγίδος), λέγοντος τοῦ διακόνου,

Νύξον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς δὲ νύκτων διὰ τῆς λόγχης ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ ἁμὸν, κεντᾷ ἐπάνω εἰς τὸ Ν, λέγων,

Εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε καὶ εὐθέως ἐξηλθεν ἐκ τῆς ἀγίας αὐτοῦ πλευρᾶς αἷμα καὶ ὕδωρ καὶ ὁ ἑωρακὴς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ διάκονος λαβὼν τὰ δύο ἀγγεῖα τοῦ γάμματος καὶ ὕδατος καὶ κρατῶν εἰς μὲν τὴν δεξιάν του τὸν οἶνον, εἰς δὲ τὴν ἀριστεράν του τὸ ὕδωρ, ἐκχέει ἐν τῇ ἀγίῃ ποτηρίῳ ὅσον πρέπει, λέγων συνάμα τῷ ἱερεῖ·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν ἐπάνω τοῦ ἀγίου ποτηρίου λέγει.

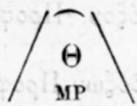
Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν ἀγίων Σου.

Ὁ δὲ διάκονος.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν 1).

Εἶτα θέτει ὁ ἱερεὺς ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου τὰ δύο καλύμματα καὶ τὸν ἀστερίσκον. Καὶ ὁ μὲν διάκονος ἀπέρχεται καὶ εὐτρεπίζει τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἀναθεωρεῖ τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ ἀναγνώσῃ.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὴν δευτέραν προσφοράν 2), καὶ ἐγχαράττων αὐτὴν διὰ τῆς λόγχης ἐβγάζει τὴν μερίδα τῆς Θεοτόκου οὕτω λέγων.

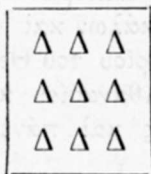

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἣς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον Σου θυσιαστήριον.

Καὶ αἶρων τὴν μερίδα τῆς Θεοτόκου διὰ τῆς λόγχης τίθῃσιν αὐτὴν ἐν τῇ δεξιᾷ μέρει τοῦ ἁγίου ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης αὐτοῦ, λέγων·

Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν Σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα ἐκ τῆς ἰδίης προσφορᾶς ἄρχεται νὰ ἐβγάξῃ τὰ ἐννέα τέγμητα εἰς μερίδας ἀνά τρεῖς στάσεις, οὕτω.

1) Μὴ ὑπάρχοντος διακόνου, ἐκτελεῖ ταῦτα πάντα ὁ ἱερεὺς.

2) Λέγομεν δευτέραν προσφοράν, διότι ἐκ τῆς α' ἐβγάζομεν τὸν ἅγιον ἄρτον, καὶ ἐξ αὐτῆς θὰ διανεμηθῇ τὸ ἀντίδωρον. Διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν πρέπει νὰ προσκομίζωμεν μὲ δύο προσφορὰς, ὅρα Συμ. Θεοσχελονίκης, ἐν τῇ Πηδάλῳ τὸν η'. Κανὼν Φιλοθέου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, ἐν τῇ δ' ὑποσημειῶσαι αὐτοῦ. (Ἐὰν ὁμοῦς ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχῃ δευτέρᾳ προσφορᾷ ὁ ἱερεὺς ὥς ἱερουργήσῃ καὶ μὲ μίαν).

Καὶ αἶρων τὴν α' μερίδα λέγει.

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν Ἐπουρανίων Δυνάμεων.

Καὶ οὕτω τίθουσιν αὐτῇ ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ ἁγίου ἄρτου, πλησίον τῆς μέσης.

Εἶτα αἶρει τὴν β' μερίδα λέγων.

Τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων Προφητῶν, Μωϋσέως καὶ Ἀαρών, Ἡλιοῦ, Ἐλισσαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν παίδων καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Καὶ τίθουσιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς α' μερίδος εὐτάκτως.

Αἶρων δὲ τὴν γ' μερίδα λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν 12 καὶ 70 καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Καὶ οὕτω τίθουσιν τὴν γ' μερίδα ὑποκάτω τῆς β' καὶ τελειώνει τὴν πρώτην τάξιν.

Εἶτα αἶρει τὴν δ' μερίδα λέγων·

Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν 1).

Καὶ τίθουσιν αὐτὴν πλησίον τῆς πρώτης μερίδος, ποιῶν δευτέραν ἀρχὴν καὶ στάσιν.

Εἶτα αἶρει τὴν ε' μερίδα λέγων·

1) Ἐνταῦθα δύναται ἕκαστος ἱερεὺς νὰ συμπεριλάβῃ οὓς βούλεται ἁγίους, ἱεράρχας, μάρτυρας, ἐπίους, ἀναργύρους, προφήτας, ἀποστόλους, κτλ.

Τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου
Στεφάνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων,
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυρο-
βλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καὶ Στρατηλάτου καὶ
πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Καὶ τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς α' μερίδος, τῆς οὗσης ἀρχῆς
τῆς δευτέρας τάξεως.

Εἰτα αἶρων τὴν στ' μερίδα λέγει.

Τῶν δόσιων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Ἀν-
τωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Παΐσιου, Σάββα,
᾽Ονουφρίου, Πέτρου καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶν,
Διονυσίου τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ καὶ πάντων τῶν ἀπ'
αἰῶνος ἐν ἀσκήσει λαμψάντων.

Καὶ τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς δευτέρας μερίδος, καὶ τελειώ-
ναι ἡ δευτέρα τάξις.

Εἰτα αἶρων τὴν ζ' μερίδα λέγει.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναρ-
γύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου,
Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου, Θαλαλαίου, Τρύφω-
νος καὶ Χριστοφόρου καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν
ἁγίων Ἀναργύρων.

Καὶ τίθῃσιν αὐτὴν ἄνω, πλησίον τῆς δευτέρας μερίδος, ποιῶν
τρίτην ἀρχὴν καὶ τάξιν.

Εἰτα αἶρων τὴν η' μερίδα λέγει.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ
καὶ Ἀννης, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος καὶ Συμεὼν τοῦ
Θεοδόχου. Καὶ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας (δεῖνος), οὗ
τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν
ἁγίων 1).

Καὶ τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς ἐβδόμης μερίδος τῆς δευτέρας
τάξεως.

Εἰτα αἶρει τὴν θ' μερίδα.

1) Εἰ μὲν ἐορτάζει ἁγία λέγομεν „ἡς καὶ τὴν μνήμην ἐπιτε-
λοῦμεν“, εἰ δὲ πολλοὶ ἅγιοι „ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν“.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου 1), οὐ καὶ τὴν θεῖαν Μυσταγωγίαν ἐπιτελοῦμεν, ἅγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καὶ τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τῆς ὀρθῆς μερίδος, καὶ οὕτως ἀναπληρῶνONTAI αἱ τρεῖς τάξεις τῶν 9 ταγμάτων.

Εἴτε λαβὼν τὸ μαχαίριδιον, (τὸ ὁποῖον εὕρισκαται πάντοτε εἰς τὴν Πρόθεσιν διὰ νὰ κόπτωσι τὸ ἀντιθεῶν), κόπτει δύο τμήματα ἐκ τῆς ἰδίας προσφοράς, ἅτινα ἔχουν τὸν τύπον τοῦτον.

ΙΣ	ΧΣ
ΝΙ	ΚΑ

Καὶ πλῖναι ἀπὸ μὲν τοῦ ἐνός μέρους μερίδας τῶν ζώντων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου μερίδας τῶν κακομημένων. Καὶ κρατῶν τὸ ἐν τμήμα μετὰ τὴν ἀριστερὰν τοῦ χειρὸς τοῖς τρισὶ θακτύλοις καὶ μετὰ τὴν δεξιὰν τοῦ τὴν ἁγίαν λόγχην, λέγει.

Μνήσθητι, Δέσποτα, φιλόανθρωπε πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων καὶ τοῦ ἀρχιεπισκόπου (ἢ ἐπισκόπου) ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος 2).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Καθηγουμένου (δεῖνος) καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης καὶ τῶν συλλειτουργῶν ἡμῶν ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν,

1) Εἰ μὲν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ θεοῦ Χρυσοστόμου, μνημονεύομεν τὸν θεῖον Χρυσόστομον· εἰ δὲ ἡ τοῦ Μ. Βασίλειου, μνημονεύομεν τὸν Μ. Βασίλειον.

2) Εἴτε λαβὼν πλῖναι ἀνά μίαν μερίδα καὶ θέτει ὑπὸ κατω τοῦ ἁγίου ἄρτου, ὅπου θὰ τεθοῦν ὅλα· αἱ μερίδες, τὰς ὁποίας μέλλει νὰ εὐγάλῃ δι' ὅλα τὰ ὀνόματα ζώντων τε καὶ τεθνεώτων.

οὐς προσκαλέσω εἰς τὴν Σὴν κοινωνίαν διὰ τῆς
εὐσπλαγχνίας, Πανάγαθε Δέσποτα.

Εἶτα μνημονεύει τὸ ὄνομα, οὗ ἕνεκεν γίνεται ἡ Θεία Λειτουργία, καὶ αἶρει μερίδας χωριστάς· ὡσαύτως μνημονεύει οὐς βούλεται, καὶ οὕτως ἀφίνει τὸ τμήμα τοῦτο.

Εἶτα λαμβάνει τὸ ἕτερον τμήμα καὶ λέγει,

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμνης καὶ ἀφέ-
σεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς
ἁγίας Μονῆς ταύτης (ἢ τῆς Ἐκκλησίας).

Καὶ οὕτω μνημονεύει τὸν χειροτονήσαντα αὐτὸν Ἀρχιερέα καὶ οὐς βούλεται· εἰς δὲ τὸ τέλος καταβιδάξων μερίδας μνημονεύει οὕτω·

Μνήσθητι, Κύριε, Βασιλέων, Πατριαρχῶν, Ἀρχι-
ερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μονα-
χῶν, Μοναζουσῶν καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι
Ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῶν τῇ Σῇ κοινωνίᾳ
κακοιμημένων ὀρθοδόξων Πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ τελευταῖον λέγει οὕτω·

Μνήσθητι, Κύριε, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος
καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε
καὶ ἀκούσιον.

Εἶτα ἀφίνει καὶ αὐτὸ τὸ τμήμα. Συνάξει καλῶς τὰς μερίδας
τῶν ψυχῶν μετὰ τὴν Λόγῃν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου ἄρτου· ἀφίνει καὶ
τὴν Λόγῃν εἰς τὴν θέσιν τῆς· σφογγίζει τὰ χεῖλη τοῦ ἁγίου δι-
σκαρίου μετὰ τὸ στρωθὲν κάλυμμα ἀσφαλῶς. Καὶ τὸ μὲν δισκάριον
ἀφίνει εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, τὸ δὲ κάλυμμα διπλώνει 1) καὶ τὸ
φέρει εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐτοιμάσας τὸ θυμιατὸν προσφέρει αὐτὸ καὶ
λέγει τῷ ἱερεῖ.

1) Τὸ κάλυμμα τοῦτο πρέπει νὰ διπλώνηται εἰς τοιοῦτον
τρόπον, ὥστε τὸ μέρος, ὅπου σφογγιζόμεθα νὰ τυλίσσεται ἑσῶθεν.

Εὐλόγησον, δέσποτα, τὸ θυμίαμα. Τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν, Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν τοῦ θυμιάματος.

Θυμίαμά Σοι προσφέρομεν, Χριστὲ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξά-
μενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον Σου Θυσιαστήριον ἀντι-
κατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου Σου
Πνεύματος 1).

Εἶτα ὁ μὲν ἱερεὺς λαβὼν τὸν ἀστερίσκον πλησιάζει τὸ θυ-
μιατόν, ὃ δὲ διάκονος κρατῶν τὸ θυμιατόν καὶ θυμιᾷ λέγει:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὰ καλύμματα καὶ εἰς τὸν ἄρα, ὃ δὲ ἱερεὺς ἀποθέτει τὸν ἀστερίσκον ἐπάνω τοῦ ἁγίου ἄρτου καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι αὐτόν λέγει:

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστήρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ
Παῖδίον.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λαβὼν τὸ πρῶτον κάλυμμα, καὶ θυμιᾷ ὡς
τοῦ διακόνου λέγοντος,

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἶτα σκεπάζει τὸ ἅγιον διακόνιον λέγων.

Ὁ Κύριος ἐδασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ
γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Καὶ οὕτως ἀσπασάμενος αὐτὸ ἀποθέτει εὐλαβῶς.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς λαμβάνει τὸ δεύτερον κάλυμμα ὃ δὲ διάκονος
ποιεῖ ὡς ἂνω ἐρρέθη καὶ λέγει τῷ ἱερεῖ:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

1) Μόνον ἐνταῦθα λέγεται ἡ εὐχὴ αὕτη, εἰς δὲ τὰς ἄλλας
εὐλογίας τοῦ θυμιάματος λέγεται τὸ «Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάν-
τοτε, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Κάλυψον, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς καλύπτει τὸ ἅγιον πατήριον λέγων·

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ Σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνέσεώς Σου πλήρης ἡ γῆ.

Εἶτα τοῦ ἱερέως λαβόντος τὸν ἀέρα, ὁ διάκονος θυμιᾶζων αὐτὸν λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σκέπασον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς σκεπάζων ἀμφοτέρω, τὸ τε διακόνιον καὶ τὸ ἅγιον πατήριον λέγει·

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον Σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατὸν θυμιᾷ τὴν προθέσιν ἐκ τρίτου λέγων τὸ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὕτως εὐδοκήσας δοῦξα Σοι.

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη λέγει·

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ διάκονος τὸ θυμιατὸν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως καὶ ἀσπασθεὶς αὐτὴν ἐπιτίθει τὴν Φυλλάδα καὶ λέγει τῷ ἱερεὶ·

Ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ προθέσει τῶν τιμιῶν δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε, ἐλέησον.

Λαβὼν δὲ ὁ ἱερεὺς τὴν Φυλλάδα ἀνγκινῶσκει τὴν εὐχὴν τῆς προθέσεως οὕτως ἔχουσαν.

Εὐχὴ τῆς Προθέσεως.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἐξαποστείλας Σωτῆρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιῶντα ἡμᾶς αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον Σου Θυσιαστήριον. Μνημόνευσον ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος τῶν προσενεγκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱεουργίᾳ τῶν θείων Σου Μυστηρίων. Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα μετὰ τὴν εὐχὴν ποιεῖ ἀπόλυσιν μικρὰν λέγων·

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁ δὲ διάκονος·

Δόξα καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'.

Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν τῆς προσκομιδῆς οὕτως·

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν· (εἰ ἐστὶ Κυριακή, λέγει) καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (εἰ δὲ μὴ), Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ μητρὸς. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας (δεῖνος). Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κων-

σταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου (ἡ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου Καισαρείας Καπαδοκίας τοῦ Μεγάλου) (εἰ τελεῖται ἡ λειτουργία αὐτοῦ)· καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τελειωθείσης τῆς ἀπολύσεως προσκυνοῦσιν ἀμφότεροι καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἀπαύζεται τὰ ἅγια στανουρεῖδως·

Ὁ δὲ διάκονος μετὰ τὸ εἰπεῖν Ἀμήν, ἀπαύζεται καὶ αὐτὸς τὸ κάτωθεν μέροσ τοῦ ἄερος, θυμιᾷ τὴν ἱερὰν πρόθεσιν τρις· ὡσχύτως καὶ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλωθεν στανουρεῖδως καὶ λέγων κθ' ἑαυτὸν τὰ τροπάρια ταῦτα 1).

Ἐν τῇ τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾧδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληιστοῦ καὶ ἐν Θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατὴρ καὶ Πνεῦμα· τὸς πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρὶ κτλ.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος Σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτόκιον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ Σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κραιυάζουσιν· Εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Εἶτα ἐξέρχεται ἐκ τῶν ἁγίων Βημοθύρων· ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης· θυμιᾷ τὰς Δεσποτικὰς εἰκόνας, τὸν θρόνον τοῦ Δεσπότη, τοὺς χοροὺς δεξιὰ καὶ ἀριστερά, λέγων τὸν Ν'. ψαλμὸν μυστικῶς.

1) Ἐάν ὁ ἱερεὺς λειτουργῇ ἄνευ διακόνου, μετὰ τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν τῆς προσκομιδῆς, λέγει ὅσα ὁ διάκονος ἔπρεπε νὰ εἰπῇ, χωρὶς νὰ ἐξέλθῃ τῶν ἁγίων Βημοθύρων, καὶ ἐστὼς εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλιν, θυμιᾷ ὡς ἔθος εἰπομεν ἀνωτέρω.

Εἰτα εἰσέρχεται ἔσω, ὅθεν ἐξῆλθε. Θυμῆ πάλιν τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὴν πρόθεσιν, καὶ τὸ ἱερατεῖον· ἀποθέτει τὸ θυμιατὸν εἰς τὴν θέσιν του, καὶ προσεγγίσας τῷ ἱερεὶ ἐκ δεξιῶν τῆς ἁγίας τραπέζης, ἀσκεπῆς, κεκλιμένην ἔχων τὴν κεφαλὴν του λέγει·

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς σφραγίζων τὴν κεφαλὴν τοῦ διακόνου λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ὁ διάκονος.

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερεὺς.

Κατευθύναι Κύριος τὰ διαθήματά Σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὁ διάκονος.

Μνησθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερεὺς.

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱεροδιακονίας Σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ὁ διάκονος εἰπὼν τὸ

Ἀμήν

Προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, τὴν ἁγίαν τράπεζαν, τὴν δεξιὰν τοῦ ἱερέως, καὶ ἐξέρχεται ἐκ τῶν ἁγίων θυρῶν. Κλίνας δὲ τὴν κεφαλὴν προσεύχεται μυστικῶς ταῦτα.

Βασιλεῦ οὐράνιε κτλ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
(ἐκ τρίτου).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνέσιν Σου. (δίδς).

ᾠσούτως προσεύχεται καὶ ὁ ἱερεὺς ἔσω. Εἶτα ἀνίσταται, ἀσπάζεται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τὴν ἁγίαν τράπεζαν ἀνυφοῦντος τὸ Εὐαγγέλιον δυαὶ χερσίν, ἐκφωνεῖ ταυτόχρονως ἀπέξωθεν ὁ διάκονος μεγαλοφώνως.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μεγαλοφώνως λέγει·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ποιεῖ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ Ἀντιμυνσίῳ. Ἀποθέτει
αὐτὸ εἰς τὴν ἰδίαν του θέσιν, εἰπόντος καὶ τοῦ ψάλτου τὸ

Ἀμήν.

Ὁ δὲ διάκονος ἀνίσταται, φερεῖ τὸ καλυμμαχύριόν του, κλείει
τὰ Βημόθυρα, καὶ κρατῶν τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις λέγει
μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κτλ.

(Ὅρα εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου).

Ἐνταῦθα ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία, καὶ ὁ διάκονος ὡς ὀδη-
γηθῇ ἐκ τοῦ διακονικοῦ φυλλαδίου, ὅπου πρέπει νὰ κρατῇ εἰς χεῖ-
ρὰς του, ἵνα μὴ πίπτῃ εἰς σφάλματα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΑΣ

Η
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ διάκονος ἐξέρχεται τοῦ βήματος, καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ του, προσκυνήσας δὲ τρίς λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ὑψῶν τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ποιῶν ἐν τῷ λέγειν σταυρὸν δια τοῦ Εὐαγγελίου).

Ὁ χορὸς·

Ἀμήν.

Εἰτα ἀποκρινομένου τοῦ χοροῦ εἰς ἑκαστον τῶν ἐπομένων Εἰρηνικῶν τὸ

Κύριε, ἐλέησον,

Ὁ διάκονος λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἡ Ἐκκλησίας) πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι πρέπει Σοὶ πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ φάλλεται τὸ α' ἀντίφωνον παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀναγινώ-
σκοντες τοῦ ἱερέως τὴν εὐχὴν τοῦ ἀντιφώνου. Ὁ δὲ διάκονος προ-
σκυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώ-
πιον τῆς Θεοτόκου βλέπων πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Εὐχὴ τοῦ α' ἀντιφώνου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον
καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρη-
τον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος. Αὐτός, Δέσποτα,
κατὰ τὴν Σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐπίβλεπον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ ποιήσον μεθ'
ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη
Σου καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς Σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ α' ἀντιφώνου ἐλθὼν ὁ διάκ-
νος καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ καὶ προσκυνήσας λέγει·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι Σὺν τῷ κράτει καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ 6' ἀντιφώνου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν Σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· τὸ πλήρωμα τῆς
Ἐκκλησίας Σου φύλαξον, ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας
τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδί-
δαξον τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλείπῃς
ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ.

Ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι (ὡς ἀνωτέρω).

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ 7' ἀντιφώνου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρι-
σάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυσεὶ καὶ τρισί, συμφω-
νοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν.

ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων Σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον Σου πλήρωσον, χορηγῶν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρίζόμενος.

Παλλομένου τοῦ Δόξα Πατρὶ, τῶν Μακαρισμῶν, ἡ τῶν Ἀντιφώνων, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον, δίδωσι· τῇ διακόνῃ καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἰσοδὸν κατὰ τὰ διευταγμένα.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ἦν λέγει· ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς Σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσοδὸν ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι συλλειτουργοῦντων τὴν Σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης τελεσεύσεως λέγει· ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀντιτολὰς τῇ δεξιᾷ χειρὶ, κρατῶν ἄμικτον καὶ τὸ ὄραριον τοῖς τριῖσι διακτύλοις.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἰσοδὸν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἁγίων Σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἴθ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν ἀρχιερέα ἡ τὸν ἡγούμενον ὁ διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πάρεστιν· εἰ δὲ μὴ, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ ἱερεὺς. Πληρωθέντος τοῦ τελευταίου τροπικίου, ἐρχεται ὁ διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στάς ἐμπροσθεν τοῦ ἱερέως λέγει μεγαλοφώνως·

Σοφία, ὀρθοί.

Μετά τὰ συνήθως ψαλλόμενα τροπάρια λέγει ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεί.

Ὁ διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξῆς εὐχὴν
μυστικῶς·

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ Χερουδὶμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ Σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀνάξιους δούλους Σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου Σου Θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισαγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου. Συγχώρησον ἡμῖν

πάν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγία-
σον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν
ἐν δσιότητι λατρεύειν Σοι· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεΐαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ
πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοι εὐαρεστη-
σάντων. Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου τοῦ τρισαγίου παρὰ τῶν ψαλτῶν ἀναγινώσκεται
καὶ ἐκ τοῦ βήματος παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ διακόνου ἐκ τρίτου· ἐάν
δὲ ἱερουργῇ ἀρχιερεὺς, ἢ συλλειτουργῶσιν ἱερεῖς, ψάλλεται ἐκ τοῦ
βήματος τρίς· εἰτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα·

Κέλευσον, Δέσποτα.

Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὴν καθέδραν, ἢ τὴν πρόθεσιν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Ὁ ἱερεὺς.

Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασι-
λείας Σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου ὁ διάκονος ἐλθὼν ἔμ-
προσθεν τῶν Ἀγίων Θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν. Σοφία, Πρόσχωμεν.

Εἰτα, τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ ἱερεὺς·

Εἰρήνη Σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ ψάλτης·

Ἀλληλούϊα· (ἐκ γ').

Τοῦ ὁποίου ψαλλομένου, ὁ μὲν διάκονος θυμιᾷ, ὁ δὲ ἱερεὺς
λέγει μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχήν.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόανθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς Σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν καὶ φρονούντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἰ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ διάκονος μετὰ τὸ θυμιάμα ἐρχεται πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν κρατῶν δὲ καὶ τὸ ὄραριον σὺν τῷ Εὐαγγελίῳ λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τουῦδε).

Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν λέγει·

Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (δεῖνος), δόξη Σοὶ ρῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τοῦ διακόνου ἀπερχομένου καὶ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ ἵσταμένου, λέγει ὁ ἱερεὺς.

Σοφία, ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Ἐκ τοῦ κατὰ (τοῦδε) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ ἱερεὺς·

Πρόσχωμεν.

Εἴτα, πληρωθέντος τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν διάκονον.

Εἰρήνη Σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

Ὁ δὲ διάκονος δοὺς τὸ Εὐαγγέλιον τῷ ἱερεὶ καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεος Σου, δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῇ ταύτῃ ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ Σοῦ πλοῦσιον ἔλεος.

Ὁ διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας (ἡ Μονῆς) ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς ἀκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἀγίου ἀντιμυσίου.

Ὁ διάκονος·

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ τῶν κατηχουμένων

Πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν, ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς—

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τῇ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ Σου Υἱόν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεικλικότας Σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ Σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ Σου ποίμνῃ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν ὁ ἱερεὺς.

Ὁ δὲ διάκονος·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Εὐχὴ τῶν πιστῶν α'.

Μετά τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εὐχτόν, ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῇ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ Σοι θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἁγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποιήσον ἡμᾶς ἀξιους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν Σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός Σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῇ τῇ μαρτυρίᾳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπικαλεῖσθαι Σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῇ πλύθει τῆς Σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Εὐχὴ τῶν πιστῶν β'.

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις Σοι προσπίπτομεν καὶ
Σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέ-
φας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυ-
χὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκα-
τάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου.
Χάρισαι, δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνεχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματι-
κῆς· ὁδὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν Σοι ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν
τῶν ἁγίων Σοῦ ἱμνησίων καὶ τῆς ἐπουρανίου Σοῦ
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅπως ὑπὸ τὸ κράτος Σοῦ πάντοτε φυλαττό-
μενοι Σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ χερουδικοῦ ὕμνου ἡδομένου.

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς
ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίλγειν.

ἢ λειτουργεῖν Σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ δια-
κονεῖν Σοι μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπου-
ρανίαις Δυνάμεσιν. Ἄλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον καὶ
ἀμέτρητόν Σου φιланθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλ-
λοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν
ἐχρημάτισας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναι-
μάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς
Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ ὁ μόνος, Κύριε, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δεσπάζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπι-
γείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χειρουδικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν
Σεραφίμ Κύριος καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος
ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσ-
ωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεψον
ἐπ' ἡμᾶς τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δούλόν Σου καὶ
καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ
συνειδήσεως πονηρᾶς καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας
χάριν, παραστήναι τῇ ἀγίᾳ Σου ταύτῃ τραπέζῃ
καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν Σου σῶμα
καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ προσέρχομαι, κλίνας τὸν
ἑμαυτοῦ αὐχένα καὶ δέομαί Σου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ
παίδων Σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι Σοι ὑπ'
ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου Σου τὰ
δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἰ ὁ προσφέρων καὶ προσφε-
ρόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ
ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ φαλλομένου τοῦ χειρουδικοῦ θύλου ἀναγινώσκεται· παρὰ
τοῦ ἱερέως μυστικῶς ἐκ γ'

Οἱ τὰ χερουδίμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὁ διάκονος·

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενοι τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμῷ τὴν ἀγίαν τράπεζαν, λέγων καθ' ἑκὺν τὸν τὰ ἐπόμενα τροπάριον·

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ᾄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατὴρ καὶ Πνεῦμα· τὸς πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρί·

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότατος καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδεδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος Σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν·

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ Σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Εἶτα ἵσταται εἰς τὴν ὁραίαν πύλην λέγων μυστικῶς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκ δ') καὶ τὸν Ν'. ψαλμόν, θυμῷ τὰς ἀγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαόν καὶ φθάσας ἕως τὸν στίχον. «Τότε εὐδοκήσεις θυεῖν, δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα,» εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερόν βῆμα, θυμῷ καὶ πάλιν τὴν ἀγίαν τράπεζαν, τὴν ἀγίαν πρόθεσιν καὶ ὅλον τὸ ἱερατεῖον, ἀποθέτει τὸ θυμικὸν εἰς τὴν θέσιν του, ὅτε ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἵστανται ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας τραπέζης λέγοντες ἀμφότεροι τὰ ἐπόμενα·

Καὶ προσκυνοῦντες ἀμφότεροι ἐκ γ' τὴν ἁγίαν τράπεζαν ἀσπάζονται τὸ ἅγιον ἀντιμίνσιον στρέφοντες πρὸς τὸν λαὸν καὶ κλίνοντες τὴν κεφαλὴν των ἀπέρχονται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν.

Καὶ ὁ διάκονος λέγει τῷ ἱερεὶ·

Ἐπαρον, Δέσποτα·

Καὶ ὁ ἱερεὺς λαμβάνων τὸν ἀέρα ἐπιτίθεται ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα λαβὼν τὸ ἅγιον δισκάριον ἐπιτίθασιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ διακόνου.

Λαμβάνει δὲ ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ ἐξέρχεται τῆς ἀριστερᾶς πύλης· καὶ ὁ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου Βασιλέως ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοῦ.

Πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει (ἢ Μονῇ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀνακαινιστῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου, τῶν μακαρίων κτιτόρων αὐτοῦ. Καὶ τῆς ἱερωσύνης ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ὅταν συνιερουργῇ καὶ ἀρχιερεὺς, λέγουσι· «Τῆς ἀρχιερωσύνης σου μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός· κτλ.» ὡς ἀνωτέρω).

Γενομένης δὲ τῆς εἰσόδου τῶν τιμίων θύρων, ὁ μὲν διάκονος ἵσταται ἐκ δεξιῶν τῆς ἁγίας τραπέζης κρατῶν τὸ ἅγιον δισκάριον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, λέγων δὲ τῷ ἱερεὶ ἢ ἀρχιερεὶ· «τῆς ἀρχιερωσύνης σου, ἢ τῆς ἱερωσύνης σου μνησθεὶς Κύριος κτλ.» καὶ ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς τὸν διάκονον· «Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός τῆς ἱεροδικονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν κτλ.»—Καὶ

ὁ μὲν ἱερεὺς ἀποτίθῃσι τὸ ἅγιον ποτήριον ἐπὶ τοῦ ἀντιμυσίου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς χειρὸς του, τὸ δὲ ἅγιον δοσκαριον λαβὼν ἀπὸ τῆν κεφαλὴν τοῦ διακόνου ἀποτίθουσιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος λέγων συνάμα τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν Σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν ἄρα ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου καὶ θυμιάσας αὐτόν σκεπάζει τὰ ἅγια καὶ ἀσπάζονται αὐτά, εἰτα λέγει ὁ διάκονος τῷ ἱερεῖ·

Ἀγάθουνον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸ θυμιατόν καὶ θυμιάσας τὰ ἅγια λέγει τὸ τέλος τοῦ Ν' ψαλμοῦ, ὡς ἔπαται·

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ἀποδίδει τὸ θυμιατόν τῷ διακόνῳ, ὅστις θέτει αὐτό εἰς τὸν τόπον του.

Εἰτα λέγει ὁ ἱερεὺς τῷ διακόνῳ·

Μνησθητί μου, ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ διάκονος πρὸς αὐτόν·

Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱερωσύνης Σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ κτλ.

Εἰτα ὑποκλινάσας ὁ διάκονος τὴν κεφαλὴν τῷ ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ του τὸ ὠράριον, λέγει πρὸς αὐτόν·

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς·

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ Σὲ καὶ δυνάμεις Ὑψίστου ἐπισκιάσει Σοι.

Καὶ ὁ διάκονος·

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων Σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ καὶ ἱκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν Σοὶ δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν Σου, τοῦ γενέσθαι Σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ ἐπισκηνῶσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός Σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου.

Ὁ διάκονος ἐκφωνῶς·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε·

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς Ἰῶῦ, μεθ'
οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμο-
λογήσωμεν.

Εἰτα ὁ αὐτός.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς, ἄρας τὸν ἅερα ἐπάνω τῶν τιμίων θώρων κινεῖ
αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ὁ λαὸς τὸ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, κτλ. 1).

Ὁ διάκονος·

1) Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς ἐντὸς τοῦ βήματος τὸ Πιστεύω
κτλ. συνάμα δὲ αἶρει τὸν ἅερα καὶ σείει αὐτὸν μετ' εὐλαθείας ἀνω-
θεν τῶν τιμίων θώρων. Καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ Καὶ ἀν κ σ τ ἄ ν τ α κτλ.
τότε καταδιδοῦναι αὐτόν, τὸν διπλῶσαι καὶ τὸν θέτει εἰς τὸ θεξιὸν
μέρος ἐπὶ τῶν καλυμμάτων.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχω-
μεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ χορός· Ἐλπίον εἰρήνης θυσίαν κινέσσω·

Ὁ ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

(Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, ὁ δὲ διάκονος ριπίζει τὰ ἅγια εὐλαβῶς).

Ὁ χορός·

Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός Σου·

Ὁ ἱερεὺς·

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

(ὑψῶν τὰς χεῖρας).

Ὁ χορός·

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός·

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ἄξιον καὶ δίκαιον Σε ὑμνεῖν, Σε εὐλογεῖν,
Σε αἰνεῖν, Σοὶ εὐχαριστεῖν, Σε προσκυνεῖν ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας Σου· Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἀνεκ-
φραστός, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, αἰ-
ὼν, ὡσαύτως ὢν, Σὺ καὶ ὁ μονογενὴς Σου Υἱὸς καὶ
τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον· Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς
τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέ-
στησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως

ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν
 Σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν· Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων
 εὐχαριστοῦμέν Σοι καὶ τῷ μονογενεῖ Σου Υἱῷ καὶ
 τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων, ὧν ἴσμεν
 καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐερ-
 γειῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων· Εὐχαριστοῦμέν
 Σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν
 χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι Σοι πα-
 ρεστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες Ἀγ-
 γέλων, τὰ Χερουδίμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ἑξαπτέρυγα
 πολυόμματα, μετάρσια πτερωτά.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκρα-
 γότα καὶ λέγοντα.

Ὁ χορὸς τὸ "Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος κτλ.

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος λαβὼν τὸν ἀσπερίσκον ἐκ τοῦ
 δισκαρίου καὶ ποιήσας τὸν σταυροῦ ἐπ' αὐτοῦ θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῶν
 καλυμμάτων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνά-
 μεων, Δέσποτα φιλόνητο, βοῶμεν καὶ λέγομεν,
 Ἄγιος εἰ καὶ πανάγιος, Σὺ καὶ ὁ μονογενὴς Σου
 Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον. Ἄγιος εἰ καὶ
 πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα Σου, ὅς τὸν
 κόσμον Σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ
 Σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ
 ἀπόλλυται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· ὃς ἐλθὼν καὶ
 πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ
 νυκτὶ, ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου
 ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς
 ἀγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν,

εὐχαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε
τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπὼν·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα
τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλόμενον εἰς ἅφειν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνήσαι
λέγων·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Πίστε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ αἷμά μου
τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν
ἐκχυνόμενον εἰς ἅφειν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντο-
λῆς καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγεννημένων τοῦ
σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως,
τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθε-
δρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας.

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς ἢ διάκονος σταυρῶνσι τὰς χεῖρας του, θέ-
των τὴν μὲν δεξιὰν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς καὶ λαμβάνων μὲ τὴν δεξι-
άν του τὸ ἅγιον δισκάριον καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν του τὸ ἅγιον ποτή-
ριον κινεῖ αὐτὰ σταυροειδῶς μετὰ μεγάλης προσοχῆς λέγων συνάμα
μεγαλοφώνως·

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν Σοὶ προσφέρομεν κατὰ
πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ χορὸς τὸ Σὲ ὑμνοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν· Σοὶ εὐχαριστοῦμεν
κτλ.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ἐτι προσφέρονέν Σοι τήν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν. Κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος προσκυνοῦσι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες τὸ

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Γίτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ διάκονος δεικνύει σὺν τῷ ὡραρίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον λέγων μυστικῶς·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.

Καὶ ἀνιστάμενος ὁ ἱερεὺς σφραγίζει τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ λέγει μυστικῶς·

Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ Σου.

Ὁ διάκονος·

Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ αὐτὸς δεικνύων σὺν τῷ ὡραρίῳ τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τοῦτο λέγει·

Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ Σου.

Ὁ διάκονος·

Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ ὡραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, συναμφότερα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει·

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἁγίῳ.

· Ὁ διάκονος.

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἰερεὶ καὶ εἰπὼν τό, Μνησθήτι μοι, Δέσποτα ἅγιε, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐνφ' πρότερον ἵστατο τόπω καὶ λαβὼν τὸ ριπίδιον ριπίζει τὰ ἅγια ὡς καὶ πρότερον.

· Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νήψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς Σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατὰ-κριμα. Ἐτι προσφερόμεν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

· Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ χορὸς φάλλει τό, Ἄξιόν ἐστιν κτλ. Ἐὰν δὲ ἦναι δεσποτική, ἢ Θεομητορικὴ εορτή, φάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ᾠδῆς.

Ὁ διάκονος θυμιάσας τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ μνημονεύει τὰ Αἵπτυχα ὧν βούλεται ζώντων καὶ τεθνεώτων

· Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν Ἀγίων,

ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου (καὶ μνημονεύει οὕς βούλεται). Καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου. — Ἐτι παρακαλοῦμέν Σε· Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθόδοξων, τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος. — Ἐτι προσφερόμέν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεῖᾳ καὶ σεμνῇ πολιτεῖᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διαγῶμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις Σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας.

Ὁ δὲ διάκονος·

Καὶ ὁ ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορὸς· καὶ πάντων καὶ πασῶν·

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οικούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις Σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου ἐξαπόστειλον.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ στραφεῖς πρὸς τὸν λαὸν καὶ εὐλογῶν αὐτόν λέγει ἐκφώνως·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ὁ διάκονος ἐξελθὼν τοῦ βήματος καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει·

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς τὸ· Κύριε ἐλέησον.

Ἵπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμφῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν. Καταξιώσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων Σου καὶ φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς τραπεζῆς, μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων εἰς Πνεῦματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς Σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς Πράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Ὁ λαός·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου·

Ὁ διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ Σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ

πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπι-
 δεῖ ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας Σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς·
 οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ Σοί, τῷ
 φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πα-
 σιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἐκάστου
 ἰδίαν χρεῖαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοι-
 ποροῦσιν συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἰάσαι, ὁ ἱατρὸς
 τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπίᾳ τοῦ
 μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, Σὺν τῷ
 παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι νῦν
 καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Πρόσχεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης
 τῆς βασιλείας Σου καὶ ἐλθέ εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ
 ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀορά-
 τως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ Σου χειρὶ
 μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός Σου καὶ
 τοῦ τιμίου αἵματος καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον ἄρτον ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ὁ χορὸς·

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
 δόξαν Θεοῦ Πατρός· Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλει τὸ Κοινωνικόν·

Εἶτα ὁ διάκονος εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως λέγει·

Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα τμήματα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας λέγει·

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἀγιάζων.

Καὶ κατατάττει τὰ τέσσαρα τμήματα ταῦτα σταυροειδῶς ἐν τῇ ἁγίῳ διακρίῳ οὕτως·

ΙΣ
ΝΙ ΚΑ
ΧΣ

καὶ λαβὼν ἐν τμήμα τὸ ἔχον ΙΣ ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγοντος τοῦ διακόνου·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ρίπτει τὸ τεμάχιον ἐντὸς τοῦ ἁγίου ποτηρίου λέγων·

Πλήρωμα ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος ἁγίου· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ζέσιν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων Σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος ἐκχέων ἐν τῇ ἁγίῳ ποτηρίῳ σταυροειδῶς λέγει·

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου· Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, ἡ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὰς πρὸ τῆς μετελήψεως εὐχὰς ταύτας·

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ Σου παρέστηκα καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ Σὺ, Χριστὲ ὁ Θεός, τελώνην δικαιώσας καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας καὶ τῇ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας Σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν Σου, ὡς τὴν πόρνην καὶ τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπεδοῦ Σου ἀφαμένη εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς Σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὅλον Σου τὸ σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖην, ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἁμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβεῖαις τῆς τεκούσης Σε καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· ὅτι εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι Σὺ εἰ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἔλθων εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, ὃν πρῶτός εἰμι ἐγώ· Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον σῶμά Σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον αἷμά Σου. Δέομαι οὖν Σοῦ. Ἐλεησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιῶσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων Σου μυστηρίων εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον· Ἀμήν.

Ἐρχόμενος δὲ μεταλαβεῖν λέγει καθ' ἑαυτὸν τοὺς πρὸντας στίχους·

Ἰδοὺ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα τὸ τροπάριον·

Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, ὦ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς Σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά Σοι δώσω, καθάπαρ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ Σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Εἶτα πάλιν τοὺς πρότεροις στίχους·

Θεουργὸν αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων.
Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοὶ τὸ σῶμα, καὶ θεοὶ με καὶ τρέφει.
Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με, Χριστέ, καὶ ἡλλοίωσας τῷ θείῳ Σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν Σοὶ τροφῆς καταξιώσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας Σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων Σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος, ἐὰν γὰρ τολμήσω συνελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν μὲ ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὴν παροῦσαν εὐχὴν·

Δέσποτα, φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα

τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...

Ἐγκαθῆα ὁ τε ἱερεὺς καὶ διάκονος ἀνιστάμενοι ὑψοῦσι τὰς χεῖρας τῶν ἔμπροσθεν τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπευχόμενοι μυστικῶς·

Εὐλογεῖτέ με, θεοὶ Ἀγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαί, Κυριότητες καὶ Ἐξουσίαι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὸν ἀνάξιον (δεῖνα) ἱερέα, (ἢ ἱερομόναχον).

Καὶ προσερχόμενος ὁ ἱερεὺς, ἵνα κοινωνήσῃ, λέγει τῷ διακόνῳ, ἢ τῷ συλλειτουργῷ του·

Ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι (ἢ συγχωρήσατέ μοι), τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ.

Καὶ λαβὼν συγχώρησιν λέγει·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ. γ').

Καὶ πλησιάσας εἰς τὰ ἅγια μετὰ φόβου καὶ τρόμου λαμβάνει ἐν τμήμα ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ λέγει·

Ἰδοὺ, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδεται μοι, τῷ (δεῖνι) ἀναξίῳ ἱερεῖ (ἢ ἱερομονάχῳ) εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον 1).

1) Μετὰ τὴν μετάληψιν τοῦ θεοῦ σώματος προσκαλεῖ τὸν διάκονον λέγων ἱεροδιάκονε, πρόσελθε. Ὁ δὲ διάκονος προσελθὼν τῷ ἱερεῖ λέγει· „Μετὰδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἀναξίῳ ἱεροδιακόνῳ (δεῖνα) εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον“. Καὶ ὁ ἱερεὺς δίδων πρὸς αὐτὸν μερίδα τοῦ τιμίου σώματος λέγει·

Καὶ μεταλαβὼν τούτου λέγει·

Ἀμήν.

Ἀφ' οὗ δὲ ἀπομασήσῃ τὸ ἅγιον σῶμα καὶ καταπίῃ, λαμβάνει τὸ κάλυμμα, καὶ καλῶς ἐπιστηρίζας τὸν πῶγωνά του εὐθὺς πιάσει μὲ τὴν δεξιάν χεῖρά του σὺν τῇ καλύμματι τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ λέγει·

Ἔτι προσέρχομαι Χριστῇ τῇ ἀθανάτῃ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· τὸ τίμιον καὶ πανάσπιλον, καὶ πανακήρατον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεταδίδεται μοι (δεῖνι), τῇ ἀναξίῳ ἱερεῖ (ἢ ἱερομονάχῳ) εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰτα λέγει·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἀμήν, (καὶ ἐκροφᾶμίαν), καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἀμήν, (δύο), καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος (τρεῖς)· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Εἰτα, ἀποσπογγίσας τὸ τε ἅγιον ποτήριον καὶ τὰ ἐκυτοῦ χεῖλη, ἀσπάζεται αὐτό λέγων·

Τοῦτο ἔψατο τῶν χειλέων μου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Εἰτα ἀφίνων τὸ ἅγιον ποτήριον λαμβάνει τὸ ἅγιον δισκάριον σὺν τῇ μούσῃ μὲ τὴν ἀριστεράν χεῖρά του, καὶ μὲ τοὺς δύο δακτύλους τῆς δεξιᾶς βάζει πρῶτον τὰ τμήματα τοῦ ἁγίου σώματος καὶ λέγει τὰ ἐπόμενα·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

„Μεταδίδεται σοι τὸ τίμιον καὶ πανάκραντον καὶ πανακήρατον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον“. Τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὴν μετάληψιν τοῦ τιμίου αἵματος (λέγων τὰ ἀνωτέρω).—Το αὐτὸ ποιεῖσαι καὶ εἰ ἱερεῖς, ἐταν συλλειτουργῶσι μετὰ ἀρχιερέως.

Τὸν Σταυρὸν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδού γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών. Σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ὦ Θεῖας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν γὰρ ἀψευδῶς ἐπηγγείλω ἔσσεσθαι μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ· ἦν οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον, Χριστέ· ὦ σοφία, καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον Σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας Σου.

Εἰς δὲ τὰς μερίδας τῶν ψυχῶν 1) λέγει τό

Ἀπόπλυνον, Κύριε, τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἐνθάδε μνημονευθέντων δούλων Σου τῷ αἵματί Σου τῷ ἁγίῳ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων.

Καὶ μετὰ τὸ ἀποσπογγίσαι τὸ ἅγιον διακάριον καλῶς τινάζει καὶ τὸ κάλυμμα ἔνδον τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸ σκεπάζει δὲ τὸ ἴδιον κάλυμμα καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

1) Ὁ μέλλων ἱερεὺς νὰ μεταλάβῃ τοὺς πιστοὺς δὲν πρέπει νὰ βάλῃ ἄλλας μερίδας, πλὴν τοῦ κυριακοῦ σφύματος, τὸ ὅποion μελιζει εἰς μικρὰ τεμάχια, ἕως νὰ μεταδώσῃ τὴν θεϊαν Κοινωνίαν. Ἐἵτα βάλλει καὶ τὰς λοιπὰς μερίδας ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων Σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῇ φόβῳ Σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθενου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων Σου.

Εἶτα ὁ διάκονος ἀνοίγων τὰ θεμόθυρα λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ὥραιαν Πύλην θεωρῶν πρὸς τὸν λαόν καὶ λέγει·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Εἶτα εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς λέγει·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ὁ χορὸς· Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Εἶτα ἀποθέτει τὸ ἅγιον ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ καὶ λαθὼν τὸν θυμικτὸν θυμιάζει τρις λέγων μυστικῶς.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα Σου (ἐκ γ').

Καὶ ὁ μὲν διάκονος λαμβάνων παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον διακίριον σὺν τοῖς λοιποῖς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαθὼν τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει μυστικῶς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεωρῶν δὲ κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκφωνεῖ.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, διπλῶνει τὸ ἀντιμύριον, ὁ δὲ διάκονος λέγει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὁρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ σκυρὸν ἐπάνω τοῦ ἀντιμνησίου, καὶ τὸ ἀφίνει. Ἐἰτα ἀτενίζων πρὸς τὸν λαόν λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε ἐλέησον (τρὶς), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀγκινώσκει μεγαλοφῶνως τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ταύτην ἔξωθεν τοῦ δήματος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε, καὶ ἁγιαζὼν τοὺς ἐπὶ Σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Σου φύλαξον, ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλείπῃς

ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ
Σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις Σου, τοῖς Ἱερεῦσι,
τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ
λαῷ Σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα
τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ Σοῦ τοῦ Πατρὸς
τῶν φώτων· καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ
προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Εἴτα εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀνχγι-
νῶσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας
πᾶσαν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εὐλογεῖ τὸν λαὸν λέγων.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ
Αὐτοῦ θεῇ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα
Σοι.

Ὁ λαός·

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'. Δέσποτα
ἅγια, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόκυσιν· καὶ εἰ ἐστὶ Κυριακὴ, λέγει·

Ἦμῶν. Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Εἰ δὲ μή,

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβεΐ-
αις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπου-
ρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν
ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων
καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου
τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθα-
νασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πα-
τριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.
Τῶν ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων, Γεωρ-
γίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου,
Θεοδώρων Ἱέρωνος καὶ Στρατηλάτου. Τῶν ἀγίων
ἐνδόξων ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου.
Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τοῦ
ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἀγίου (τοῦ
ναοῦ). Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.
Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ
Ἀννης· τοῦ ἀγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων Σου τῶν Ἀγίων. Ἐλε-
ῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος
καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁ χορὸς, Ἀμήν.

Μετά δὲ μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ διανομήν τοῦ Ἀντιδώρου λέγει ὁ ἱερεὺς εἰς ἕκαστον τό, «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς». Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς διανομῆς τοῦ Ἀντιδώρου λέγει· «Τῇ αὐτοῦ θεῷ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». Ἐἵτα ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ διάκονος), ἵνα καταλύσῃ τὰ Ἅγια. καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν αὐτῶν λέγει τὴν Εὐχαριστίαν τῆς Μεταλήψεως ὡς ἀκολούθως.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν θεῖαν μετάληψιν.

Στίχοι προαιρετικοὶ εἰς τὴν εὐχαριστίαν ταύτην.

Ἐπὰν δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίᾳς,

Τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,

Ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα.

Καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.

Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι,
ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους εὐχάς. Παρὰ ἀνωνύμου.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριος ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ Σοι, ὅτι ἐμὲ τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων Σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανών τε καὶ ἀναστὰς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιᾷ Σου μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δὸς γενέσθαι ταῦτα καὶ ἡμεῖς εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παν-

τὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρήνην τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου, εἰς προσθήκην τῆς θείας Σου χάριτος, καὶ τῆς Σῆς βασιλείας οἰκείωσιν, ἵνα ἐν τῷ ἁγιασμῷ Σου δι' αὐτῶν φυλαττόμενος τῆς Σῆς χάριτος μνημονεύω διὰ παντός, καὶ μηκέτι ἐμαυτῷ ζῶ, ἀλλὰ Σοὶ τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Καὶ οὕτω τοῦ τῆδε βίου ἀπάρας ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου, εἰς τὴν αἰδιον καταντήσω ἀνάπαυσιν, ἐνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἡχος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ ἡ ἀπέραντος ἡδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ Σοῦ προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἰ τὸ ὄντως ἐφετόν, καὶ ἡ ἀνέκφραστος εὐφροσύνη τῶν ἀγαπώντων Σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σε ὕμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός, Βασιλεῦ τῶν αἰώνων καὶ δημιουργε τῶν ἀπάντων, εὐχαριστῶ Σοὶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου μοι ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Δέομαι οὖν Σου, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου καὶ δώρησαί μοι ἐν καθαρῷ συνειδότι, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων Σου, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Συμεὼν τοῦ μεταφραστοῦ.

Ὁ δοὺς τροφήν μοι σάρκα τὴν ἐκουσίως,
Ὁ πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους
Μὴ δὴ καταφλέξης με, μή, πλαστοουργέ μου,
Μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις.

Εἰς πάντας ἄρμούς, εἰς νεφρούς, εἰς καρδίαν·
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων,
Ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας.

Τὰς ἰγνύας στήριξον, ὀστέοις ἅμα·
Αἰσθήτῃων φώτισον ἀπλὴν πεντάδα·

Ὅλον με τῷ Σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ.

Ἄει σκέπε, φρούρει τε καὶ φύλαττέ με.

Ἐκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου

Ἀγνίζε καὶ κάθαρε καὶ ρύθμιζε με.

Δείξόν με Σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
Καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἁμαρτίας.

Ἴν' ὡς Σὸν οἶκον, εἰσὸδῳ κοινωνίας,

Ὡς πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος·

Πρέσβεις φέρω Σοι πάντας ἡγιασμένους,

Τὰς ταξαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,

Τὸν Πρόδρομόν Σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Πρὸς τοῖς δε τὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα.

Ὡν τὰς λιτάς, εὖσπλαγχνε, δέξαι, Χριστέ μου.

Καὶ φωτὸς παῖδα τὸν Σὸν ἔργασαι λάτριν.

Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἁγιασμός καὶ μόνος

Ἡμῶν, Ἀγαθέ, τῶν ψυχῶν καὶ λαμπρότης.

Καὶ Σοὶ πρεπόντως ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,

Δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν.

Ἀνωνύμου.

Τὸ Σῶμά Σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ
αἷμά Σου τὸ τίμιον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Γένοιτό μοι
δὲ ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς χαρὰν, ὑγείαν καὶ εὐφρο-
σύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ ἐλεύσει σου,
ἀξιῶσόν με τὸν ἁμαρτωλὸν στήναι ἐκ δεξιῶν τῆς Σῆς
δόξης, πρεσβεύεις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς καὶ
πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ἀμήν.

Εὐχὴ

Εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, τὸ φῶς τῆς ἐσκοτι-
σμένης μου ψυχῆς, ἡ ἐλπίς, ἡ σκέπη, ἡ καταφυγή, ἡ
παραμυθία, τὸ ἀγαλλίαμά μου, εὐχαριστῶ Σοι, ὅτι
ἡξίωσάς με τὸν ἀνάξιον κοινωνὸν γενέσθαι τοῦ ἀχράν-
του σώματος καὶ τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Υἱοῦ σου.
Ἄλλ' ἡ τεκοῦσα τὸ ἀληθινὸν φῶς φώτισόν μου τοὺς
νοητοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας. Ἡ τὴν πηγὴν τῆς
ἀθανασίας κυήσασα, ζωοποίησόν με τὸν τεθνατωμένον
τῇ ἁμαρτίᾳ. Ἡ τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ φιλεύσπλαγχνος
Μήτηρ, ἐλέησόν με, καὶ δὸς κατάνυξιν καὶ συντριβὴν
ἐν τῇ καρδίᾳ μου καὶ ταπείνωσιν ἐν τοῖς διανοήμασί
μου, καὶ ἀνάκλησιν ἐν ταῖς αἰχμαλωσίαις τῶν λογισμῶν
μου. Καὶ ἀξιῶσόν με μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς
ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τῶν ἀχράντων μυστηρίων
τὸν ἁγιασμόν, εἰς ἱασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος· καὶ
παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως,
εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν Σε πάσας τὰς ἡμέρας τῆς

ζωῆς μου. Ὅτι εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας· Ἀμήν.

Εἶτα τὸ Νῦν ἀπολύεις· τὸ Τρισάγιον, κτλ. Ἐπειτα τὸ ἀπολυτικίον τοῦ Χρυσοστόμου, ἤχος. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρρὸς ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῇ κοσμοφθιτῶν θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, ἤχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν ἐδέξω τὴν θεῖαν χάριν καὶ διὰ τῶν σῶν χειλέων πάντας διδάσκεις προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε, σοιε. Ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Εἶτα τὸ Κύριε ἐλέησον β'. Δόξα, καὶ νῦν, Τὴν τιμιωτέραν κτλ. Καὶ ποιεῖ μικράν ἀπόλυσιν οὕτως·

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι· (εἰ ἐστὶ Κυριακή, λέγε·) ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (εἰ δὲ μὴ), Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Εἶτα προσκυνήσαντες καὶ εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν ἐξέρχονται.

ΛΟΓΟΣ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα

Εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἷ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος, ἀπολαυέτω ταύτης τῆς καλῆς καὶ παιδρᾶς πανηγύρεως. Εἷ τις δοῦλος εὐγνώμων, εἰσελθέτω χαίρων εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου αὐτοῦ. Εἷ τις ἔκαμε νηστεύων, ἀπολαβέτω νῦν τὸ δηνάριον. Εἷ τις ἀπὸ τῆς πρώτης ὥρας εἰργάσατο, δεχέσθω σήμερον τὸ δίκαιον ὥφλημα. Εἷ τις μετὰ τὴν τρίτην ἦλθεν, εὐχαρίστως ἑορτάσάτω. Εἷ τις μετὰ τὴν ἕκτην ἔφθασε, μηδὲν ἀμφιβαλλέτω· καὶ γὰρ οὐδὲν ζημιοῦται. Εἷ τις ὑστέρησεν εἰς τὴν ἐνάτην, προσελθέτω, μηδὲν ἐνδοιάζων. Εἷ τις εἰς μόνην ἔφθασεν τὴν ἐνδεκάτην, μὴ φοβηθῇ τὴν βραδύτητα· φιλότιμος γὰρ ὢν ὁ Δεσπότης, δέχεται τὸν ἔσχατον, καθάπερ καὶ τὸν πρῶτον· ἀναπαύει τὸν τῆς ἐνδεκάτης, ὡς τὸν ἐργασάμενον ἀπὸ τῆς πρώτης· καὶ τὸν ὑστερον ἔλσει καὶ τὸν πρῶτον θεραπεύει· κἀκεῖνι δίδωσι καὶ τούτῳ χαρίζεται· καὶ τὰ ἔργα δέχεται καὶ τὴν γνώμην ἀσπάζεται· καὶ τὴν πράξιν τιμᾷ καὶ τὴν πρόθεσιν

ἐπαινεί. Οὐκοῦν εἰσέλθετε πάντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ πρῶτοι καὶ δεῦτεροι τὸν μισθὸν ἀπολάβετε. Πλοῦσιοι καὶ πένητες μετ' ἀλλήλων χορεύσατε. Ἐγκρατεῖς καὶ ῥάθυμοι τὴν ἡμέραν τιμήσατε, νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον. Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθῃ πεινῶν. Πάντες ἀπολαύετε τοῦ συμποσίου τῆς πίστεως. Πάντες ἀπολάύσατε τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος. Μηδεὶς θρηνήτω πενίαν· ἐφάνη γὰρ ἡ κοινὴ βασιλεία. Μηδεὶς ὀδυρέσθω πταίσματα· συγγνώμη γὰρ ἐκ τοῦ τάφου ἀνέτειλε. Μηδεὶς φοβείσθω θάνατον· ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος. Ἔσβεσεν αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενος. Ἔσχύλευσε τὸν ἄδην ὁ κατελθὼν εἰς τὸν ἄδην. Ἐπικράνεν αὐτὸν γευσάμενον τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· καὶ τοῦτο προλαβὼν Ἡσαΐας ἐδόκησεν· Ὁ ἄδης, φησὶν, ἐπικράνθη, συναντήσας Σοὶ κάτω. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ κατηργήθη. Ἐπικράνθη καὶ γὰρ ἐνεπαίχθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐνεκρώθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ καθηρέθη. Ἐπικράνθη, καὶ γὰρ ἐδεσμεύθη. Ἔλαβε σῶμα καὶ Θεῷ περιέτυχεν. Ἔλαβε γῆν καὶ συνήντησεν οὐρανῷ. Ἔλαβεν, ὅπερ ἔβλεπε καὶ πέπτωκεν ὅθεν οὐκ ἔβλεπε. Ποῦ Σου, θάνατε, τὸ κέντρον; ποῦ Σου, ἄδη, τὸ νίκος; Ἀνέστη Χριστὸς καὶ Σὺ καταβέβλησαι. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ πεπτώκασιν δαίμονες. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ χαίρουσιν Ἄγγελοι. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Ἀνέστη Χριστὸς καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος. Χριστὸς γὰρ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰτε φάλλεται τὸ παρὸν τροπάριον τοῦ ἁγίου ἡχοϋ πλ. δ'.

Ἡ τοῦ στόματός σου, καθάπερ πυρρός ἐκλάμψασα χάρις τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰτα τό, Κύριε ἐλέησον ἐβ' Δόξα, καὶ νῦν Τὴν τιμιωτέραν κτλ.
Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν οὕτως·

Δόξα Σοι· ὁ Θεὸς ἡμῶν, Δόξα Σοι· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· τῶν δόσιων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰτα προσκυνήσαντες καὶ εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν ἐξέρχονται.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Η

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΤΟΥ

ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Ὁ διάκονος ἐξέρχεται τοῦ βήματος καὶ στάς ἐν τῇ συνήθει τόπῳ τοῦ προσκυνήσας δὲ τρίς λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ὑψῶν τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ποιῶν ἐν τῇ λέγειν σταυρὸν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου).

Ὁ χορὸς.

Ἀμήν.

Εἰτα ἀποκρινομένου τοῦ χοροῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων Εἰρηνικῶν τὸ

Κύριε, ἐλέησον,

Ὁ διάκονος λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, (ἣ ἐκκλησίας) πάσης πόλεως, χάρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο χορός· Σοὶ Κύριε.

‘Ο ἱερεὺς ἐκφώνως·

‘Οτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ φάλλεται τὸ α΄. ἀντίφωνον παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀναγινώ-
σκοντας τοῦ ἱερέως τὴν εὐχὴν τοῦ ἀντιφώνου. ‘Ο δὲ διάκονος προσ-
κυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώ-
πιον τῆς Θεοτόκου βλέπων πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Εὐχὴ τοῦ α΄ ἀντιφώνου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον
καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος· οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον
καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος, Αὐτός, Δέσποτα, κατὰ
τὴν Σὴν εὐσπλαγχνίαν ἐπίβλεψον ἐφ’ ἡμᾶς καὶ
ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ ποιήσον μεθ’ ἡμῶν
καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη Σου
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ α΄ ἀντιφώνου ἐλθὼν ὁ διάκονος
καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ καὶ προσκυνήσας λέγει·

‘Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

‘Ο ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ δ' ἀντιφώνου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας Σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλείπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ.

Ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι (ὡς ἀνωτέρω).

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ γ' ἀντιφώνου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυεὶ καὶ τρισί, συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος, Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων Σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον, χο-

ρηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
Σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζῶν αἰώνιον
χαριζόμενος.

Ψαλλομένου τοῦ Δοξαστικοῦ, τῶν Μακαρισμῶν, ἢ τῶν Ἀντι-
φῶνων, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον, διδῶσι τῷ διακόνῳ καὶ
οὕτως ἐξελθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἰσο-
δὸν κατὰ τὰ διατεταγμένα.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας
ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ
ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς Σῆς δόξης, ποίη-
σον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰσοδὸν ἁγίων ἀγγέλων
γενέσθαι συλλειτουργούντων τὴν Σὴν ἀγαθότητα.
Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης τελεσθείσης λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα, δεικνύων
πρὸς ἀνατολὰς τῇ δεξιᾷ χειρὶ, κρατῶν ἅμα καὶ τὸ ὥράριον τοῖς τριῶν
δακτύλοις.

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἰσοδὸν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

**Εὐλογημένη ἡ εἰσοδος τῶν ἁγίων Σου πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Εἰθ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν ἀρχιερέα ἢ τὸν ἡγούμενον ὁ διά-
κονος καὶ ἀσπάζεται οὗτος τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πάρεστιν· εἰ δὲ μὴ, ἀσπά-
ζεται τοῦτο ὁ ἱερεὺς. Πληρωθέντος τοῦ τελευταίου τροπαρίου, ἔρχεται
ὁ διάκονος εἰς τὸ μέσον καὶ στὰς ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως λέγει μεγα-
λοφώνως·

Σοφία, ὀρθοί.

Μετὰ τὰ συνήθως ψαλλόμενα τροπάρια λέγει ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί,

Ὁ διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρισαγίου λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξῆς εὐχὴν μυστικῶς.

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου ὕμνου.

Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Χερουδὶμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ Σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τριάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου. Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεῖν Σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεο-

τόκου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι
εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ
Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου τοῦ τρισχίου παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀναγινώσκεται
καὶ ἐκ τοῦ βήματος παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ διακόνου ἐκ τρίτου· ἔάν δὲ
ἱερουργῇ ἀρχιερεὺς, ἢ συλλειτουργῶσιν ἱερεῖς, ψάλλεται ἐκ τοῦ βή-
ματος τρίς· εἰτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα·

Κέλευσον, Δέσποτα.

Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὴν καθέδραν, ἢ τὴν Πρόθεσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει ἀπερχόμενος·

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένος εἰ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασι-
λείας Σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετά τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισχίου, ὁ διάκονος ἐλθὼν
ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν λέγει·

Πρόσχωμεν! Σοφία· Πρόσχωμεν.

Εἰτα, τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ ἱερεὺς·

Εἰρήνη Σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ ψάλλτης·

Ἀλληλούϊα (ἐκ γ').

Τοῦ ὁποίου ψαλλομένου, ὁ μὲν διάκονος θυμῷ, ὁ δὲ ἱερεὺς
λέγει μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχήν·

Εὐχή πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς Σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἔνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἰ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τ ν αἰώνων.

Ὁ δὲ διάκονος μετὰ τὸ θυμίαμα ἔρχεται πρὸς τὸν ἱερέα καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, κρατῶν δὲ καὶ τὸ ὠράριον σὺν τῷ Εὐαγγελίῳ λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα, τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε).

Ὁ δὲ ἱερεὺς, σφραγίζων αὐτόν, λέγει·

Ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (δεῖνος), δῶη Σοὶ ρῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τοῦ διακόνου ἀπερχομένου καὶ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ ἱσταμένου, λέγει ὁ ἱερεὺς·

Σοφία, ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Ἐκ τοῦ κατὰ (τόνδε) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ ἱερεὺς·

Πρόσχωμεν.

Εἰτα, πληρωθέντος τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν διάκονον·

Εἰρήνη Σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

Ὁ δὲ διάκονος δοῦς τὸ Εὐαγγέλιον τῷ ἱερεὶ καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου· δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ διάκονος·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδιμῶν κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας (ἡ Μονῆς) ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ποιεῖ σκυρόν ἐπάνω τοῦ ἀγίου ἀντιμνησίου.

Ὁ διάκονος.

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σώσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Εὐχὴ τῶν κατηχουμένων.

Πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν, ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν οὐρανοῖς κατοικῶν καὶ ἐπιβλέπων ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα Σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας τοὺς ἑαυτῶν αὐχένας ἐνώπιόν Σου καὶ δὸς αὐτοῖς τὸν ἐλαφρὸν ζυγόν· ποιήσον αὐτοὺς μέλη τίμια τῆς ἁγίας Σου Ἐκκλησίας καὶ καταξίωσον αὐτοὺς τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, εἰς ἐπίγνωσιν Σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἑξαπλοῖ τὸ Εἰλητόν ὁ ἱερεὺς.

Ὁ δὲ διάκονος·

Ὅσοι κατηχοῦμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μὴ τις τῶν κατηχουμένων· Ὅσοι πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν α'.

Μετὰ τὸ ἀπλωθῆναι το Εὐλητόν, ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Σὺ, Κύριε, κατέδειξας ἡμῖν τὸ μέγα τοῦτο τῆς σωτηρίας μυστήριον· Σὺ κατηξίωσας ἡμᾶς, τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου, γενέσθαι λειτουργοὺς τοῦ ἁγίου Σου θυσιαστηρίου· Σὺ ἰκάνωσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν ταύτην· ἵνα, ἀκατακρίτως στάντες ἐνώπιον τῆς ἁγίας δόξης Σου, προσάγωμέν Σοι θυσίαν αἰνέσεως· Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσι. Δός, Κύριε, καὶ ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἄγνοημάτων δεκτὴν γενέσθαι τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ εὐσπρόδεκτον ἐνώπιόν Σου.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν β'.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ Θεός, ὁ ἐπισκεψάμενος ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς τὴν ταπεινώσειν ἡμῶν· ὁ στήσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἁμαρτωλοὺς καὶ ἀναξίους δούλους

Σου κατενώπιον τῆς ἀγίας δόξης Σου, λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ· Σὺ ἐνίσχυσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος εἰς τὴν διακονίαν Σου ταύτην· καὶ δὲς ἡμῖν λόγον ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος ἡμῶν εἰς τὸ ἐπικαλεῖσθαι τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος ἐπὶ τῶν μελλόντων προτίθεσθαι δώρων.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι. Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους Σου πάντοτε φυλαττόμενοι Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ χερουδικοῦ ὕμνου ᾄδομένου

Ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίξειν, ἢ λειτουργεῖν Σοι, Βασιλεῦ τῆς δόξης· τὸ γὰρ διακонеῖν Σοι μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπουρανίαις Δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον καὶ ἀμέτρητόν Σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐχρημάτισας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων ὁ ἐπὶ θρόνου χερουδικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν Σερα-

φίμ Κύριος καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ μόνος Ἅγιος καὶ ἐν Ἅγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἄχρειον δοῦλόν Σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγίᾳ Σου ταύτῃ τραπέζῃ καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἄχραντόν Σου σῶμα καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι, κλίνας τὸν ἑμαυτοῦ αὐχένα καὶ δέομαί Σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων Σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι Σοι ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου Σου τὰ δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψαλλομένου τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου ἀνακινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως μυστικῶς ἐκ γ'.

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὁ διάκονος·

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούια (ἐκ γ') 1).

1) Τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ Μ. Σαββάτῳ, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ, ὅρα εἰς τὸ τέλος τῆς παρούσης λειτουργίας.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, λέγων καθ' ἑαυ-
τὸν τὰ ἐπόμενα·

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς
ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν
θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύμα-
τος πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως
καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμ-
πρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος Σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν
ἀναστάσεως.

Τὸ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα,
χαῖρε· διὰ Σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε, τοῖς
κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη Σὺ ἐν Γυναίξιν ὑπάρχεις,
πανάμωμε Δέσποινα.

Εἶτα ἱστᾶται εἰς τὴν ὥραιαν πύλην λέγων μυστικῶς τὸ, Δεῦτε
προσκυνήσωμεν (ἐκ γ') καὶ τὸν Ν' ψαλμόν, θυμιᾷ τὰς ἁγίας εἰκόνας
καὶ τὸν λαόν καὶ ψάσας ἕως τὸν στίχον, „Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ἐλοκαυτώματα“, εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν
βῆμα, θυμιᾷ καὶ πάλιν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ
ὅλον τὸ ἱερατεῖον, ἀποθέτει τὸν θυμιατὸν εἰς τὴν θέσιν του, ὅτε ὁ
ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἱστᾶνται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης·

Καὶ προσκυνοῦντες ἀμφοτέρω ἐκ γ' τὴν ἁγίαν τράπεζαν ἀσπά-
ζονται τὸ ἅγιον ἀντιμίνσιον στρέφοντες πρὸς τὸν λαόν καὶ κλί-
νοντες τὴν κεφαλὴν των ἀπέρχοντάς εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν, ὁ δὲ
ἱερεὺς λέγει· τὰ·

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέη-
σόν με (ἐκ γ').

Καὶ ὁ μὲν διάκονος λέγει τῷ ἱερεῖ·

Ἐπαρον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαμβάνων τὸν ἀέρα ἐπιθέτει ἐπὶ τῶν ὤμων
τοῦ διακόνου λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ
ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα λαβὼν τὸ ἅγιον δισκάριον ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
τοῦ διακόνου λέγων·

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος.

Λαμβάνει δὲ καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ ἐξέρχονται
τῆς ἀριστερᾶς πύλης· καὶ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πάντων ἡμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ
βασιλείᾳ Αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα δὲ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου Βασιλέως
ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοῦ.

Πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ εὕρισκομένων ἐν τῇ πόλει
(ἢ Μονῇ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν
καὶ ἀνακαινιστῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου·
τῶν μακαρίων κτιτόρων αὐτοῦ. Καὶ τῆς ἱερωσύνης
ἡμῶν μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ὅταν δὲ συνιερουργῇ καὶ ἀρχιερεὺς, λέγουσι· „Τῆς ἀρχιερωσύνης Σου μνησθε(ν) Κύριος ὁ Θεός κτλ.“ ὡς ἀνωτέρω).

Γενομένης δὲ τῆς εἰσόδου τῶν τιμίων δώρων, ὁ μὲν διάκονος
ἵσταται ἐκ δεξιῶν τῆς ἀγίας τραπέζης κρατῶν τὸ ἅγιον δισκάριον
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, λέγων δὲ τῷ ἱερεὶ ἢ ἀρχιερεὶ „τῆς ἀρχιερωσύνης Σου, ἢ τῆς ἱερωσύνης Σου, μνησθεῖν Κύριος κτλ.“ καὶ ὁ
ἱερεὺς ἢ ἀρχιερεὺς πρὸς τὸν διάκονον· „Μνησθεῖν Κύριος ὁ Θεός
τῆς ἱεροδιακονίας Σου, ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας κτλ.“ — Καὶ ὁ μὲν ἱερεὺς ἀποτίθῃσι τὸ ἅγιον
ποτήριον ἐπὶ τοῦ ἀντιμινσίου πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς χειρὸς του,
τὸ δὲ ἅγιον δισκάριον λαβὼν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ διακόνου ἀποτίθῃσιν
εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος λέγων συνάμα τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν
τὸ ἄχραντόν Σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ
ἀρώμασιν, ἐν μνήματι κενῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Ταῖς μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα. Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Καὶ λαβὼν τὸν ἀέρα ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου καὶ θυμιάσας αὐτόν, σκαπάζει τὰ ἅγια καὶ ἁσπάζονται αὐτά, εἰτα λέγει ὁ διάκονος τῷ ἱερεῖ·

Ἀγάθυνον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸν θυμιατὸν καὶ θυμιάσας τὰ ἅγια λέγει τὸ τέλος τοῦ Ν' ψαλμοῦ ὡς ἔπεται·

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Καὶ ἀποθίβει τὸν θυμιατὸν τῷ διακόνῳ, ὅστις θέτει αὐτόν εἰς τὸν τόπον του.

Εἰτα λέγει ὁ ἱερεὺς τῷ διακόνῳ·

Μνήσθητί, μου ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ διάκονος πρὸς αὐτόν·

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱερωσύνης Σου ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ, κτλ.

Εἰτα ὑποκλίνας ὁ διάκονος τὴν κεφαλὴν τῷ ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ του τὸ ὠράριον, λέγει πρὸς αὐτόν·

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς·

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ διάκονος·

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσῃ ἡμῖν πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς·

Μνησθεῖν σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ
Αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, κτλ.

Καὶ ὁ διάκονος μετὰ τὸ Ἀμήν, ἀσπαζόμενος τὴν δεξιὰν τοῦ
ιερέως ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ στὰς ἐν τῇ συνήθει τόπῳ
τοῦ λέγει· ἐκφώνως·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον·

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ
πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν
αὐτῇ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῆς προσκομιδῆς.

Μετὰ τὴν ἐν τῇ ἀγίᾳ τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν, ἣν
λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ ἀγα-
γὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας ἡμῖν ὁδοὺς
εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος ἡμῖν οὐρανίων μυστη-
ρίων ἀποκάλυψιν· Σὺ εἰ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν
διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός Σου
τοῦ ἁγίου. Εὐδοκησον δὴ, Κύριε, τοῦ γενέσθαι ἡμᾶς

διακόνους τῆς καινῆς Σου διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἁγίων Σου μυστηρίων· πρόσδεξαι ἡμᾶς, προσεγγίζοντας τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν Σου θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν ἡμῶν ταύτην καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς θυσίας, Ἀβραάμ τὰς ὀλοκαρπώσεις, Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς ἱερωσύνας, Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς· ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἁγίων Σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ δῶρα ταῦτα ἐν τῇ χρηστότητί Σου, Κύριε· ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ, εὐρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς Σου τῆς δικαίας.

Ἡ διακονία ἐκφώνως

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν 1) πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

1) Σημειώσον ὅτι εἰς τὰς περὶ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων καθὼς καὶ ἐν τῇ Μ. Πέμπτῃ καὶ τῷ Μ. Σαββάτῳ, ἐν ᾧ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀντὶ „Τὴν ἡμέραν τελείαν κτλ.“ λέγει „Τὴν ἑσπέραν τελείαν κτλ.“ Ἐπειδὴ τότε δὲν εἶνε ὁρθροῦ ἀκολουθία, ἀλλ' ἑσπερινοῦ καὶ πρὸς γνῶσιν τῶν ἱερέων καὶ ἱεροδιακόνων.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
καὶ εἰρήνην τῇ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰ-
ρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰ-
τησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ,
μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμο-
λογήσωμεν.

Εἶτα ὁ αὐτός·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς, ἄρας τὸν ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων θώρων, κινεῖ αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ὁ λαὸς τὸ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, κτλ. 1).

Ὁ διάκονος

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ χορὸς· Ἐλαίον εἰρήνην, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

(Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν· ὁ δὲ διάκονος ριπίζει τὰ ἅγια εὐλαβῶς).

Ὁ χορὸς

Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός Σου.

Ὁ ἱερεὺς

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

(ὑψῶν τὰς χεῖρας του). Ὁ χορὸς

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς

Ἀξίον καὶ δίκαιον.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς

1) Ὁρα ἐν τῇ β' ὑποσημειώσῃ σελ. 76.

Ὁ ὢν, Δέσποτα, Κύριε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, προσκυνητέ, ἄξιον ὡς ἀληθῶς καὶ δίκαιον καὶ πρέπον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιωσύνης Σου, Σὲ αἰνεῖν, Σὲ ὑμνεῖν, Σὲ εὐλογεῖν, Σὲ προσκυνεῖν, Σοὶ εὐχαριστεῖν, Σὲ δοξάζειν τὸν μόνον ὄντως ὄντα Θεὸν καὶ Σοὶ προσφέρειν ἐν καρδίᾳ συντετριμμένῃ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ἡμῶν· ὅτι Σὺ εἶ ὁ χαρισάμενος ἡμῖν τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας. Καὶ τίς ἱκανὸς λαλῆσαι τὰς δυναστείας Σου; ἀκουστάς ποιῆσαι πάσας τὰς αἰνέσεις Σου; ἢ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά Σου ἐν παντὶ καιρῷ; Δέσποτα τῶν ἀπάντων, Κύριε οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ πάσης κτίσεως ὀρωμένης τε καὶ οὐχ ὀρωμένης, ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου δόξης καὶ ἐπιβλέπων ἀδύσσοις, ἄναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε, ἀπερίγραπτε, ἀναλλοίωτε, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ὃς ἐστὶν εἰκὼν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, σφραγὶς ἰσότυπος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς Σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν, Θεὸς ἀληθινός, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία, ζωὴ, ἁγιασμός, δύνამις, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· παρ' οὗ τὸ Πνεῦμα, τὸ τῆς υἱοθεσίας χάρισμα, ὁ ἀρραβὼν τῆς μελλούσης κληρονομίας, ἡ ἀπαρχὴ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἡ ζωοποιδὸς δύνამις, ἡ πηγὴ τοῦ ἁγιασμοῦ, παρ' οὗ πᾶσα κτίσις λογικὴ τε καὶ νοερά δυναμουμένη Σοὶ λατρεῖει καὶ Σοὶ τὴν αἰδιον ἀναπέμπει δοξολογίαν, ὅτι τὰ σύμπαντα δοῦλα Σά. Σὲ γὰρ αἰνοῦσιν Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Θρόνοι, Κυριότητες, Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Δυνάμεις καὶ τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ· Σοὶ παρίστανται κύκλῳ τὰ Σεραφίμ, ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ἕξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ καὶ ταῖς μὲν δυοῖ κατακαλύπτουσι τὰ πρόσωπα ἑαυ-

τῶν, ταῖς δυοῖ δὲ τοὺς πόδας καὶ ταῖς δυοῖ πετό-
μενα κέκραγεν ἕτερον πρὸς τὸ ἕτερον ἀκαταπαύ-
στοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκρα-
γότα καὶ λέγοντα·

Ὁ χορὸς τό, Ὁ Ἅγιος,, Ὁ Ἅγιος, Κύριος Σαββῶθ, κτλ.

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος λαβὼν τὸν ἀστερίσκον ἐκ τοῦ
διακρίου καὶ ποιήσας τύπον σικυροῦ ἐπ' αὐτοῦ θέτει αὐτόν ἐπὶ
τῶν καλυμμάτων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μετὰ τούτων τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα
φιλάνθρωπε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ βοῶμεν καὶ
λέγομεν· Ὁ Ἅγιος εἰ ὡς ἀληθῶς καὶ πανάγιος καὶ
οὐκ ἔστι μέτρον τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἁγιοσύνης
Σου καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ὅτι ἐν
δικαιοσύνῃ καὶ κρίσει ἀληθινῇ πάντα ἐπήγαγες ἡμῖν·
πλάσας γὰρ τὸν ἄνθρωπον, χοῦν λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς
καὶ εἰκόνι τῇ Σῇ, ὁ Θεός, τιμήσας, τέθεικας αὐτόν
ἐν τῇ παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, ἀθανασίαν ζωῆς καὶ
ἀπόλαυσιν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐν τῇ τηρήσει τῶν ἐν-
τολῶν Σου ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ· ἀλλὰ παρακού-
σαντα Σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, τοῦ κτίσαντος αὐτόν
καὶ τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως ὑπαχθέντα, νεκρωθέντα τε
τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ παραπτώμασιν, ἐξώρισας αὐτόν
ἐν τῇ δικαιοκρίσει Σου, ὁ Θεός, ἐκ τοῦ παραδείσου
εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ἀπέστρεψας εἰς τὴν γῆν,
ἐξ ἧς ἐλήφθη, οἰκονομῶν αὐτῷ τὴν ἐκ παλιγγε-
σίας σωτηρίαν, τὴν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ Σου. Οὐ
γὰρ ἀπεστράφης τὸ πλάσμα Σου εἰς τέλος, ὃ ἐποίη-
σας, ἀγαθέ, οὐδὲ ἐπελάθου ἔργου χειρῶν Σου, ἀλλ'

ἐπεσκέψω πολυτρόπως διὰ σπλάγχχνα ἐλέους Σου· Προφήτας ἐξαπέστειλας· ἐποίησας δυνάμεις διὰ τῶν Ἀγίων Σου, τῶν καθ' ἐκάστην γενεάν εὐαρεστησάντων Σοι· ἐλάλησας ἡμῖν διὰ στόματος τῶν δούλων Σου τῶν προφητῶν, προκαταγγέλλων ἡμῖν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι σωτηρίαν· νόμον ἔδωκας εἰς βοήθειαν· Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας· Ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τῶν καιρῶν, ἐλάλησας ἡμῖν ἐν αὐτῷ τῷ Υἱῷ Σου δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησας· ὅς, ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης Σου καὶ χαρακτήρ τῆς ὑποστάσεώς Σου, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ρήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, οὐχ ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Σοι τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ἀλλὰ Θεὸς ὢν προαιώνιος, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνάνεστράφη· καὶ ἐκ Παρθένου ἁγίας σαρκωθεὶς ἐκένωσεν ἑαυτὸν, μορφὴν δούλου λαβὼν, σύμμορφος γενόμενος τῷ σώματι τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα ἡμᾶς συμμόρφους ποιήσῃ τῆς εἰκόνος τῆς δόξης αὐτοῦ. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰσῆλθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, ἠὺδόκησεν ὁ μονογενὴς Σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, γενόμενος ἐκ γυναικὸς, τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, γενόμενος ὑπὸ νόμον κατακρῖναι τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ· ἵνα οἱ ἐν τῷ Ἀδὰμ ἀποθνήσκοντες ζωοποιηθῶσιν ἐν αὐτῷ τῷ Χριστῷ Σου· καὶ ἐμπολιτευσάμενος τῷ κόσμῳ τούτῳ, δοὺς προστάγματα σωτηρίας, ἀποστήσας ἡμᾶς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, προσήγαγε τῇ ἐπιγνώσει Σοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς κτησάμενος ἡμᾶς ἑαυτῷ λαὸν περιούσιον, βασίλειον ἱεράτευμα, ἔθνος ἅγιον· καὶ καθάρισας ἐν ὕδατι καὶ ἁγιάσας τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντάλλαγμα τῷ θανάτῳ, ἐν ᾧ

κατειχόμεθα πεπραμένοι ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν· καὶ κατελθὼν διὰ τοῦ Σταυροῦ εἰς τὸν Ἄδην, ἵνα πληρώσῃ ἑαυτοῦ τὰ πάντα, ἔλυσε τὰς δδύνas τοῦ θανάτου· καὶ ἀναστὰς τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ ὁδοποιήσας πάσῃ σαρκὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, (καθότι οὐκ ἦν δυνατὸν κρατεῖσθαι ὑπὸ τῆς φθορᾶς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς), ἐγένετο ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα ἡ αὐτὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι πρωτεύων· καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης Σου ἐν ὑψηλοῖς· ὅς καὶ ἤξει ἀποδοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ Πάθους, ταῦτα, ἃ προτεθείκαμεν κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολὰς· μέλλων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον καὶ αἰοδιμον καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον, τῇ νυκτὶ ἡ παρεδίδου ἑαυτὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐπὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ καὶ ἀχράντων χειρῶν, καὶ ἀναδείξας Σοὶ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, καὶ εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας, κλάσας,

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις εἰπὼν·

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα τὸ ὑπὲρ ἡμῶν κλωμένον, εἰς ἅφesιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χόρος, Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὅμοίως καὶ ποτήριον, ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου λαβὼν, κεράσας, εὐχαριστήσας, εὐλογήσας, ἁγιάσας,

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις εἰπών·

Πίστε εἰς αὐτοῦ πάντες, τοῦτό ἐστι τὸ Αἷμά μου τὸ τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορὸς τό, Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν θάνατον καταγγέλλετε καὶ τὴν ἐμὴν ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν, Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῆς τριημέρου ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάντος, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀνόδου, τῆς ἐκ δεξιῶν Σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καθέδρας καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς δευτέρας αὐτοῦ παρουσίας.

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς ἢ διάκονος σκυρῶναι τὰς χεῖράς του, θέτων τὴν μὲν δεξιὰν ἄνωθεν τῆς ἀριστερᾶς, καὶ λαμβάνει μὲ τὴν δεξιὰν του τὸ ἅγιον δισκῆριον, καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν του τὸ ἅγιον ποτήριον, κινεῖ αὐτὰ σκυροειδῶς μετὰ μεγάλῃς προσοχῆς, λέγων συνάμα μεγαλοφώνως.

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν Σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ χορὸς τό, Σὲ ὑμνοῦμεν, Σὲ εὐλογοῦμεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν κ. τ. λ.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Διὰ τοῦτο, Δέσποτα πανάγιε, καὶ ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἀνάξιοι δοῦλοι Σου, οἱ καταξιωθέντες λειτουργεῖν τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ, οὐ διὰ τὰς δικαιοσύνας ἡμῶν (οὐ γὰρ ἐποιήσαμεν τι ἀγαθὸν ἐπὶ τῆς γῆς) ἀλλὰ διὰ τὰ ἐλέη Σου καὶ

τοὺς οἰκτιρμούς Σου, οὓς ἐξέχεας πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς
θαρροῦντες προσεγγίζομεν τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστη-
ρίῳ, καὶ προθέντες τὰ ἀντίτυπα τοῦ ἁγίου σώματος
καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ πα-
ρακαλοῦμεν, Ἄγιε Ἀγίων, εὐδοκίᾳ τῆς Σῆς ἀγά-
θότητος, ἐλθεῖν τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα, καὶ εὐλογῆσαι
αὐτὰ καὶ ἁγιάσαι καὶ ἀναδεῖξαι.

Ἐπειτα ὁ, τε ἱερεὺς καὶ διάκονος προσκυνοῦσι τρίς ἔμπρο-
σθεν τῆς τραπέζης εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες τό·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέ-
ησόν με.

Εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνει ὁ διάκονος δεικνύει σὺν τῷ
ῥαβδίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον λέγων·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.

Καὶ ἀνιστάμενος ὁ ἱερεὺς σφραγίζει τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ λέ-
γει μυστικῶς·

Τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, αὐτὸ τὸ τίμιον σῶμα
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

Ὁ διάκονος·

Ἀμήν·

Καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς δεικνύων σὺν τῷ ῥαβδίῳ τὸ ἅγιον ποτή-
ριον λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τοῦτο λέγει·

Τὸ δὲ ποτήριον τοῦτο, αὐτὸ τὸ τίμιον αἷμα
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ.

‘Ο διάκονος’

Ἀμήν.

Καὶ αὐθις ὁ αὐτὸς δεικνύων μετὰ τοῦ ὁραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει

Εὐλόγησον, Δέσποτα, συναμφότερα.

‘Ο δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει·

Τὸ ἐκχυθὲν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς.

‘Ο διάκονος’

Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεὶ καὶ εἰπὼν τό, Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, μεθέσταται ἐν ᾧ πρότερον ἴστατο τόπω, καὶ λαβὼν τὸ ριπίδιον ριπίζει τὰ ἅγια, ὡς καὶ πρότερον.

‘Ο ἱερεὺς μυστικῶς’

Ἡμᾶς δὲ πάντας, τοὺς ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου καὶ τοῦ ποτηρίου μετέχοντας, ἐνώσας ἀλλήλους εἰς ἐνὸς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, καὶ μηδένα ἡμῶν εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα ποιήσας μετασχεῖν τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου, ἀλλ’ ἵνα εὖρωμεν ἔλεον καὶ χάριν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ’ αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων, Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, διδασκάλων, καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐπὶ πίστει τετελειωμένου.

‘Ο ἱερεὺς ἐκφώνως’

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τό, Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη κτλ.
Εἶτα τό,

Τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε καὶ τὴν σὴν γαστέρα,
κτλ.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ
Βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀ-
ποστόλων τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνή-
μην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων, ὧν
ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνησθη-
τι πάντων τῶν προκεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστά-
σεως ζωῆς αἰωνίου.

Ὁ διάκονος θυμιάσας τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλῳ μνημο-
νεύει τὰ δίπτυχα ὧν βούλεται ζώντων καὶ τεθνεώτων.

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν ζώντων λέγει·

Ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τοῦ δούλου Σου (τοῦ
δεῖνος).

Ἐπὶ δὲ τῶν τεθνεώτων λέγει·

Ὑπὲρ ἀναπαύσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῆς καὶ
ψυχῆς τοῦ δούλου Σου (τοῦ δεῖνος) ἐν τόπῳ φωτει-
νῷ ἐνθα ἀπέδρα λύπη καὶ στεναγμός, ἀνάπαυσον
αὐτόν, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως

Καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ
φῶς τοῦ προσώπου Σου. Ἔτι δεόμεθα, μνησθητι,
Κύριε, τῆς ἁγίας Σου Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς
Ἐκκλησίας, τῆς ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς
οἰκουμένης, καὶ εἰρήνευσον αὐτήν, ἣν περιποιήσω
τῷ τιμίῳ αἵματι τοῦ Χριστοῦ Σου, καὶ τὸν ἅγιον
οἶκον τοῦτον στερέωσον μέχρι τῆς συντελείας τοῦ

αἰῶνος. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν τὰ δῶρά Σοι ταῦτα προσκομισάντων, καὶ ὑπὲρ ὧν καὶ δι' ὧν καὶ ἐφ' οἷς αὐτὰ προσεκόμεσαν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις Σου Ἐκκλησίαις, καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων ἄμειψαι αὐτοὺς τοῖς πλουσίοις Σου καὶ ἐπουρανίοις χαρίσασιν· χάρισαι αὐτοῖς ἀντὶ τῶν ἐπιγεῖων τὰ ἐπουράνια, ἀντὶ τῶν προσκαίρων τὰ αἰώνια, ἀντὶ τῶν φθαρτῶν τὰ ἀφθαρτα. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι, καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐν παρθενίᾳ καὶ εὐλαθείᾳ καὶ ἀσκήσει καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν εὐσεβεστάτων καὶ πιστοτάτων ἡμῶν Βασιλέων, οὓς ἐδικαίωσας βασιλεύειν ἐπὶ τῆς γῆς ὅπλῳ ἀληθείας, ὅπλῳ εὐδοκίας, στεφάνωσον αὐτούς, ἐπισκιάσον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, ἐνίσχυσον αὐτῶν τὸν βραχίονα, ὑψώσον αὐτῶν τὴν δεξιάν, κράτυνον αὐτῶν τὴν βασιλείαν, ὑπόταξον αὐτοῖς πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα, χάρισαι αὐτοῖς βαθεῖαν καὶ ἀναφαίρετον εἰρήνην, λάλησον εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Σου καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου, ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεθείᾳ καὶ σεμνότητι. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου. Τοὺς ἀγαθοὺς ἐν τῇ ἀγαθότητί Σου διατήρησον· τοὺς πονηροὺς ἀγαθοὺς ποίησον ἐν τῇ χρηστότητί Σου. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ περιεστώτος λαοῦ, καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων, καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου· τὰ ταμεῖα ἔμπλησον παντὸς ἀγαθοῦ· τὰς συζυγίας αὐτῶν

ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον, τὰ νήπια ἐκ-
 θρεψον, τὴν νεότητι παιδαγωγήσον, τὸ γῆρας πε-
 ρικράτησον· τοὺς ὀλιγοφύχους παραμύθησαι, τοὺς
 ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ
 Σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, τοὺς
 ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων ἐλευθέρω-
 σον· τοῖς πλέουσι συνόδευσον· χηρῶν πρόστηθι· ὀρ-
 φανῶν ὑπεράσπισον· αἰχμαλώτους ρῦσαι, νοσοῦντας
 ἴασαι· τῶν ἐν θήμασι καὶ μετάλλοις, καὶ ἐξορίαις,
 καὶ πικραῖς δουλείαις, καὶ πάσῃ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ
 καὶ περιστάσει ὄντων μνημόνευσον, ὁ Θεός, καὶ
 πάντων τῶν δεομένων τῆς μεγάλῃς Σου εὐσπλαγ-
 χνίας· καὶ τῶν ἀγαπώντων ἡμᾶς καὶ τῶν μισούντων,
 καὶ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι
 ὑπὲρ αὐτῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ μνήσθητι, Κύριε
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπὶ πάντα ἔκχεον τὸ πλοῦσίόν
 Σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτή-
 ματα. Καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν δι' ἄ-
 γνοιαν, ἢ λήθην, ἢ πλῆθος ὀνομάτων, αὐτοὺς μνη-
 μόνευσον, ὁ Θεός, ὁ εἰδὼς ἑκάστου τὴν ἡλικίαν
 καὶ τὴν προσηγορίαν, ὁ εἰδὼς ἑκαστον ἐκ κοιτίας
 μητρὸς αὐτοῦ. Σὺ γὰρ εἰ, Κύριε, ἡ βοήθεια τῶν
 ἀβοηθήτων, ἡ ἐλπίς τῶν ἀπηλπισμένων, ὁ τῶν χει-
 μαζομένων σωτὴρ, ὁ τῶν πλεόντων λιμὴν, ὁ τῶν
 νοσοῦντων ἰατρός· αὐτοὺς τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γενοῦ,
 ὁ εἰδὼς ἑκαστον καὶ τὸ αἶτημα αὐτοῦ, οἶκον καὶ
 τὴν χρεῖαν αὐτοῦ. Ρῦσαι, Κύριε, τὴν πόλιν (ἢ τὴν
 μονήν) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν, χώραν ἀπὸ λοι-
 μοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαί-
 ρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου.

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις Σου ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας.

Ὁ δὲ διάκονος·

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορὸς· καὶ πάντων καὶ πασῶν·

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομοῦντων τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος· συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· καὶ μὴ διὰ τὰς ἐμὰς ἁμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν προκειμένων δώρων. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος· καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς τῶν κυκλούντων τὸ ἅγιόν Σου θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν τοῖς πλουσίαις Σου οἰκτιρμοῖς· εὐκράτους καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι· ὁμῆρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς καρποφορίαν δώρησαι· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνι-αυτοῦ τῆς χρηστότητός Σου· παῦσον τὰ σχίσματα τῶν ἐκκλησιῶν· σθέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐθνῶν· τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον τῇ δυνάμει τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος· πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν Σου, υἱοὺς φωτὸς καὶ

υἱοῦς ἡμέρας ἀναδείξας· τὴν Σὴν εἰρήνην καὶ τὴν Σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

‘Ο ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν, καὶ εὐλογῶν αὐτόν, λέγει ἐκφώνως.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

‘Ο δὲ διάκονος ἐξελθὼν τοῦ δήματος καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει·

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον.

Ἐπεὶ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμφῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο ἱερεὺς μυστικῶς’

‘Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σφίζειν, Σὺ ἡμᾶς διδάξον εὐχαριστεῖν Σοι ἐπαιξίως ὑπὲρ τῶν εὐεργεσιῶν Σου, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς μεθ’ ἡμῶν. Σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ προδεξάμενος τὰ δῶρα ταῦτα, καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ διδάξον ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Σου, ἵνα ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων Σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἁγίῳ σώματι καὶ αἵματι τοῦ Χριστοῦ Σου· καί, ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν Χριστὸν κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος....Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν φρικτῶν Σου τούτων καὶ ἐπουρανίων μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενή ψυχῇ καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως τούτων μεταλαμβάνειν· ὁδὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν πνοῆς ἀξίως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων Σου εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, εἰς ἀπολογία ἐνπρόσδετον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ Σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων τῶν ἀπ’ αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων γενώμεθα μέτοχοι τῶν αἰωνίων Σου ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί Σε, Κύριε.

‘Ο διάκονος’

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

‘Ο χορὸς’ Παράσχου, Κυρίε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημ-
μελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώ-
μεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰ-
ρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰ-
τησώμεθα

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἄλ-
λήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς. Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρη-
σίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σὲ τὸν ἐπου-
ράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ λαός.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα

Ὁ χορός. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς ὑποκεκλιότας Σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς εὐλόγησον, ἀγιάσον, φρούρησον, ὀχύρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον· παντὶ δ' ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον καὶ καταξίωσον ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων Σου τούτων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου ἐλθέ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὡς ἡμῖν ἀοράτως συνῶν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ Σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός Σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ὁ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν.

‘Ο δὲ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον ἄρτον, ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

‘Ο χορός.

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός, Ἀμήν.

Εἶτα φάλλει τὸ κοινωνικόν.

Εἶτα ὁ διάκονος εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως, λέγει.

Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.

‘Ο δὲ ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα τμήματα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαθείας λέγει·

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιό-
μενος καὶ μὴδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας
ἀγιαζων.

Καὶ κατατάττει τὰ τέσσαρα τμήματα ταῦτα σταυροειδῶς ἐν
τῷ ἁγίῳ δισκαρίῳ οὕτως·

ΙΣ
ΝΙ ΚΑ
ΧΣ

καὶ λαβὼν ἐν τμήμα τὸ ἔχον ΙΣ ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου
ποτηρίου, λέγοντος τοῦ διακόνου·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ρίπτει τὸ τεμάχιον ἐντὸς τοῦ ἁγίου ποτηρίου λέγων.

Πλήρωμα ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος ἁγίου.
Ἀμήν.

‘Ο διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ζέσιν.

‘Ο ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων Σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος ἐκχέων ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ σταυροειδῶς λέγει.

Ζέσις πίστεως, πλήρης πνεύματος ἁγίου. Ἀμήν.

Εἶτα τῆς Μεταλήψεως τελειωθείσης καὶ τῶν λοιπῶν γενομένων, ὅσα καὶ ἐν τῇ τοῦ Χρυσοστόμου λειτουργίᾳ.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἢ διάκονος ἀνγκινώσκει τὰς πρὸ τῆς Μεταλήψεως εὐχάς.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ μεταλήψει τῶν ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων καὶ ἐπουρανίων Σου μυστηρίων, ἃ ἔδωκας ἡμῖν ἐπ' εὐεργεσίᾳ, ἁγιασμῷ καὶ ἰάσει τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Αὐτός, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, δὸς γενέσθαι ἡμῖν τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου σωτῆρος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου εἰς πίστιν ἀκαταίσχυντον, εἰς ἀγάπην ἀνυπόκριτον, εἰς πλησμονὴν σοφίας, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς περιποίησιν τῶν ἐντολῶν Σου, εἰς ἀπολογία ἐμπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ Σου.

Εἶτα κτυπᾷ σταυροειδῶς μετὰ τὸν Ἀστερίσκον εἰς τὸ δισκῆριον διὰ τὴν κῆμη τὸ τέλος τοῦ κοινωνικοῦ ὁ ψάλτης, ὁ δὲ διάκονος ἀνοίγων τὸ θημόθυρα λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ὁραίαν Πύλιν θεωρῶν πρὸς τὸν λαόν καὶ λέγει.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Εἶτα εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς λέγει.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορός· τό· Εἶδομεν τό φῶς, κτλ.

Εἶτα ἀποθέτει τό ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ Τραπέζῃ καὶ λαδὼν τὸν θυμικτὸν θυμιάζει τρεῖς λέγων μυστικῶς·

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα Σου (ἐκ γ'.)

Καὶ ὁ μὲν διάκονος λαμβάνων παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον διασκάριον σὺν τοῖς λοιποῖς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀποθέτων αὐτὰ λέγει· Ὁ δὲ ἱερεὺς λαδὼν τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει μυστικῶς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεωρῶν δὲ κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκφωνεῖ·

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν, ἀφίνει τὸ ἅγιον ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, διπλώνει τὸ ἀντιμίνσιον. ὁ δὲ διάκονος λέγει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων ἀθανάτων ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Σὺ εἰ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἀντιμινσίου καὶ τὸ ἀφίνει. Εἶτα ἀτενίζων πρὸς τὸν λαὸν λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον (τρίς), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὴν ἐπιστάμβωνον εὐχὴν ταύτην ἐξωθεν τοῦ βήματος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων Σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἀμνὸς καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκὼν· ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθιόντας ἀγιάζων. ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου πάθους Σου καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν Σου μυστηρίων, τοῦ ἁγίου Σου σώματος καὶ τοῦ τιμίου Σου αἵματος· τήρησον ἡμᾶς τοὺς δούλους Σου διακόνους καὶ τοὺς πιστοὺς ἡμῶν Βασιλεῖς καὶ τὸν φιλόχριστον στρατὸν καὶ τὸν περιεστῶτα λαὸν ἐν τῷ Σῶ ἁγιασμῷ. Καὶ ὁδὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν Σὴν δικαιοσύνην, ὅπως πρὸς τὸ Σὸν θέλημα ὁδηγηθέντες καὶ εὐάρεστά Σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκε-

φαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον καὶ τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς Σῆς βοήθειας ἐπάκουσον· ὅτι Σὺ εἰ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Εἰ βούλεται ὁ ἱερεὺς, ὡς λέγει μόνον τὴν παροῦσαν εὐχὴν).

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε, καὶ ἀγιάζων τοὺς ἐπὶ Σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· τὸ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας Σου φύλαξον, ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ Σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις Σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ Σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ Σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ἦνυσται καὶ τετέλεσται ὅσον εἰς τὴν ἡμετέραν δύναμιν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ τῆς Σῆς οἰκονομίας μυστήριον· ἔσχομεν γὰρ τοῦ θανάτου

Σου τὴν μνήμην, εἶδομεν τῆς ἀναστάσεώς Σου τὸν
τύπον, ἐνεπλήσθημεν τῆς ἀτελευτήτου Σου ζωῆς,
ἀπηλαύσαμεν τῆς ἀκενώτου Σου τρυφῆς, ἥς καὶ ἐν
τῇ μέλλοντι αἰῶνι πάντας ἡμᾶς καταξιωθῆναι εὐδό-
κησον· χάριτι τοῦ ἀνάρχου Σου Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγίου
καὶ ἀγαθοῦ καὶ ζωοποιοῦ Σου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐξέρχόμενος εὐλογεῖ τὸν λαόν, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ
αὐτοῦ θεῖᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα
Σοι.

Ὁ λαός·

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Δέσποτα
ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν· καὶ εἴ ἐστι Κυριακὴ, λέγει·

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Εἰ δὲ μὴ·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ Ζωο-
ποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφή-
του Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων· Τῶν ἐν ἁγίοις

Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχων Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου. Τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ). Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων. Ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου λέγει ὁ ἱερεὺς εἰς ἓνα ἕκαστον τό, «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς». Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς διανομῆς τοῦ ἀντιδώρου λέγει· «Τῇ αὐτοῦ θεῇ χάριτι καὶ φιλοανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν». Εἰτα ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ διάκονος), ἵνα καταλύσῃ τὰ Ἅγια καὶ μετὰ τὴν καταλύσιν αὐτῶν λέγει τὴν Εὐχαριστίαν τῆς Μεταλήψεως (ὅρα εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας τοῦ Χρυσοστόμου).

Εἰτα τό, νῦν ἀπολύεις· τό, Τρισάγιον, κτλ. Ἐπειτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἡχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος Σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον Σου, δι' οὗ θεοπρεπῶς

ἐδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἦθη κατεκόσμησας, βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὦσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, ἡχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

ᾠφθης βάσις ἄσαιστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ Βασιλείε Ὅσιε.

Εἰτα, τό, Κύριε, ἐλέησον ιβ'. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν κτλ. Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν οὕτω.

Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι· (εἰ ἐστὶ Κυριακή, λέγει)· ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, (εἰ δὲ μὴ), Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· τῶν δοσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰτα προσκυνήσαντες καὶ εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν ἐξέρχονται 1).

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐν ᾗ τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ καὶ Κοινωνικοῦ φάλλεται τὸ παρὸν τροπάριον, εἰς ἧχον πλ. β'.

1) Ἰστέον ὅτι κατὰ τὸ Ἱεροσολυμικὸν Τυπικὸν τοῦ ἁγίου Σάββα, δώδεκα τελοῦνται λειτουργίαι τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς ὅλον τὸν ἐνιαυτόν, ἐκ τῶν ὁποίων μία ἐστὶ καὶ τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῇ ιδ'. τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς καὶ τὴν ὁποίαν οἱ πλείστοι παρὰλαίπουςι βεβαίως δι' ἄγνοιαν.

Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Ἰῆ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς Σου τὸ Μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημα Σοὶ δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὥς ὁ Ἀηστὴς ὁμολογῶ Σοι «Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ Σου».

Ἐν δὲ τῇ ἁγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ, ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον τροπάριον, εἰς ἤχον πλ. α'.

Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία καὶ στήτω μετὰ φόβου καὶ τρόμου καὶ μηδὲν γήινον ἐν ἑαυτῇ λογίζεσθω· ὁ γὰρ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων προσέρχεται σφαγιασθῆναι καὶ δοθῆναι εἰς βρῶσιν τοῖς πιστοῖς. Προηγούνται δὲ τούτου οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, μετὰ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὰς ὄψεις καλύπτοντα καὶ βοῶντα τὸν ὕμνον· Ἀλληλούϊα. (ἐκ γ').

Κοινωνικὸν τοῦ Εὐμ. Σαββάτου ἡχος πλ. α'.

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος καὶ ἀνέστη σφύζων ἡμᾶς· Ἀλληλούϊα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ

Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ
ΗΤΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Λέγεται ἡ Λειτουργία αὕτη τῶν προηγιασμένων, διότι δὲν δέχεται ἄλλην τῶν δώρων μετουσίωσιν, εἰμὴ μόνον ἀνάμνησιν τῆς λειτουργίας πρὸς ἁγιασμόν τῶν πιστῶν, ἐν ἧ ὁ ἱερεὺς προσφέρει τὸ ὁποῖον ἔχει πεφυλαγμένον ἐκ τῷ ἁγίῳ Ἀρτοφωρίῳ σῶμα τοῦ Χριστοῦ, βεβαμμένον μὲ τὸ τίμιον αἶμα ἀπὸ λειτουργίας τελειωθείσης. Τελεῖται δὲ ἡ λειτουργία αὕτη τὰς Τετράδας καὶ Παρασκευὰς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, αἵτινες λέγονται καὶ ἡμέραι πάθους· διότι τὴν μὲν Τετάρτην ἐγένετο τὸ συμβούλιον τῶν Ἰουδαίων διὰ τὴν προδοσίαν τοῦ Χριστοῦ, τὴν δὲ Παρασκευὴν ἐσταύρωσαν αὐτόν· ὅθεν δὲν λέγομεν οὔτε Ἀπόστολον οὔτε Εὐαγγέλιον, ἀλλ' ἀντ' αὐτῶν λέγει ὁ ἱερεὺς τὸ «Σοφία, ὀρθοί, φῶς τοῦ Χριστοῦ φαίνει πᾶσι», δηλαδὴ ἐθνυσιάσθη πρότερον ὁ Ἀμνός, τὸ δὲ ἀληθινὸν φῶς, ὁ Ἀμνός αὐτός τοῦ Θεοῦ, λάμπει εἰς ὅλους. Τελεῖται δὲ ἡ λειτουργία αὕτη καὶ εἰς ἄλλας ἡμέρας τῆς τεσσαρακοστῆς (πλὴν Σαββάτων καὶ Κυριακῶν), ὅταν τελῇται μνήμη ἑορταζομένων ἁγίων.

Ἑρμηνεία τῆς Λειτουργίας αὐτῆς.

Εἰς τὴν προσκομιδὴν τῆς Κυριακῆς, ἡ τοῦ Σαββάτου, ἀφ' οὗ περικόψη ὁ ἱερεὺς τὸν ἄρτον καὶ τὸν κεντήσῃ, περικόπτει τόσους ἄλλους, ὅσων θέλει λάβῃ ἀνάγκην ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος καὶ λέγει εἰς ἓνα ἕκαστον τό, εἰς ἀνάμνησιν... ὡς πρόβατον... Θύεται... καὶ τό, εἰς τῶν στρατιωτῶν... Εἶτα ἐγχέει ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ οἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων τὰ συνήθη καὶ καλύψας αὐτὰ ἄρχεται τῆς θείας λειτουργίας.

Ὅταν δὲ μέλλῃ νὰ σφραγίσῃ τοὺς ἄρτους ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ, λέγει· ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον, (ἐνικῶς· διότι εἰς εἶνε ὁ Χριστὸς καὶ ὄχι, ὡς τινες λέγουσι, τοὺς ἄρτους τούτους) καὶ ὅτε μέλλει νὰ ὑψώσῃ, ὑποῖ ὅλους ὁμοῦ καὶ μελίζει τὸν προσκομιζόμενον πρῶτον ἄρτον καὶ τίθησι τὴν μερίδα ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ καὶ ἐγχέει καὶ τὸ ζέον, εἶτα λαβὼν τὴν ἁγίαν λαβίδα μετὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα, βάφει αὐτὴν ἐν τῷ ἁγίῳ αἵματι καὶ μετὰ τὴν ἀριστερὰν λαμβάνει ἕκαστον ἄρτον καὶ ἐγγίζει σταυροειδῶς εἰς αὐτοὺς εἰς τὸ χάραγμα τοῦ σταυροῦ πρὸς τὴν ψίχαν τὴν λαβίδα μετὰ τοῦ ἁγίου αἵματος βεβαμμένην· τὸ αὐτὸ δὲ ποιεῖ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἄρτους, ὅσους ἔχει, ἵνα λειτουργήσῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ τοὺς θέτει εἰς τὸ ἄρτοφόριον. Προκειμένου δὲ νὰ μεταλάβῃ ὁ ἱερεὺς τινα ἐξ αὐτοῦ, πρέπει νὰ λάβῃ μερίδα ἐκ τοῦ χαράγματος, ἔνθα ἐστὶ βεβαμμένος ὁ ἄρτος μετὰ τοῦ τιμίου αἵματος. Μὲ τμῆμα δὲ μόνον τοῦ ἁγίου ἄρτου δὲν πρέπει ποτὲ ὁ ἱερεὺς νὰ λειτουργήσῃ προηγιασμένην· διότι εἶνε ἀνάγκη νὰ ἦγε ὁλόκληρος ὁ ἅγιος ἄρτος ἵνα μελισθῇ.

Ὅταν δὲ τελῇται ἡ ἱερουργία, μετὰ τό, Εὐλογημένη ἡ βασιλεία, λέγεται τό Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Προοιμιακός, αἱ εὐχαὶ τοῦ ἑλχνικοῦ κατὰ τὰ διατεταγμένα, ἡ μεγάλη συναπτή, τά, Πρὸς Κύριον καὶ ἐν ἑκάστῳ ἀντιφώνῳ γίνονται καὶ τρεῖς μικραὶ συναπταί.

Ἄμα ἀρχίσῃ ἡ στιχολογία, λαμβάνει τὸν προηγιασμένον ἄρτον ἐκ τοῦ ἄρτοφορίου, θέτει εἰς τὸ δισκάριον μετ' εὐλαβείας, βάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον οἶνον καὶ ὕδωρ, λέγων μόνον τό, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων κτλ. καὶ οὐδὲν ἄλλο καὶ καλύπτει αὐτὰ διὰ τοῦ δι' εὐχῶν.

Ἐπειτα ἀφ' οὗ ψαλῆ τὸ ἰδιόμελον, τὸ μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ τριωδίου, τὰ τοῦ μηνιαίου, τό, Δόξα καὶ νῦν, εἰσοδεύει ὁ ἱερεὺς ἄνευ Εὐαγγελίου, ἐκτὸς ἐὰν ἦνε ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἄλλη τις, καθὼς καὶ τὴν μεγάλην ἑβδομάδα, ὅτε εἰσοδεύει μὲ τὸ Εὐαγγέλιον. Κατόπιν τό, Φῶς ἱλαρόν, πρόσχωμεν, τὸ προκείμενον εἰς τὴν Γένεσιν, τὸ δευτέρον προκείμενον καὶ μετὰ τοῦτο ἐκφωνεῖται ὑπὸ τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ ἀναγνώστου τό, Κελεύσατε. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸν θυμιατὸν καὶ λαμπάδα ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ σφραγίζων σταυρὸν λέγει, Σοφία, ὀρθοί. Ἐπειτα στραφείς πρὸς τὸν λαὸν λέγει· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσιν· εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα· καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν ψάλλει ὁ ἱερεὺς τό, Κατευθυνθήτω· μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁποίου θυμιᾷ καὶ λέγει τοὺς στίχους, ἐν ᾧ ἐπαναλαμβάνουσι τοῦτο οἱ ἔξωθεν χοροί. Τελευταῖον δὲ ἐπαναλαμβάνει τοῦτο καὶ αὐτὸς ὁ ἱερεὺς μέχρι τοῦ, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου καὶ αὐτὸς μὲν θυμιᾷ τὸν λαὸν ἐκ τῶν βημοθύρων, τὸ δέ, Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου κτλ. ἀναπληροῦσιν οἱ χοροί, εἰς δὲ τὴν μεγάλην εἴσοδον ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ, ψάλλεται τό,

Νῦν αἱ Δυνάμεις κτλ.

Ὅταν δὲ μέλλῃ νὰ ὑψώσῃ τὸν ἅγιον ἄρτον, δὲν ἀποκαλύπτει τὰ ἅγια, ἀλλὰ μὲ πολὺν φόβον εἰσάγει τὴν χειρὰ του καὶ ἀπτόμενος τοῦ ἁγίου ἄρτου λέγει·

Πρόσχωμεν, τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Κοινωνικόν, Γεύσασθε καὶ ἔδεσθε κτλ.

Ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς· λέγεται τό·

Εὐλογήσω τὸν Κύριον κτλ.

(Ἐλήφθη ἐκ τῆς Λειτ. φυλλάδος Βογιατζῆ).

Ὁ διάκονος ἐξέρχεται τοῦ θήματος καὶ στάς ἐν τῇ συνήθει τόπῳ του, προσκυνήσας δὲ τρίς λέγει.

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ὑψῶν τὸ Εὐαγγέλιον λέγει ἐκφώνως·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ποιῶν δὲ ἐν τῇ λέγειν σταυρόν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου).

Ὁ χορὸς·

Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸν Προοιμικὸν ψαλμόν, ὁ διάκονος ἐξελθὼν τοῦ θήματος, λέγει τὰ ἐπόμενα Εἰρηνικά.

Ὁ δὲ χορὸς τό,

Κύριε ἐλέησον.

Ὁ διάκονος λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῇ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτέρου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας,

παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βα-
σιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρα-
τοπέδου αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς
πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυ-
ρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης (ἡ Ἐκκλησίας),
πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεη-
θῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, κα-
μνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
δργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-
θένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσ-
κύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ἀναγινώσκονται τὰ, πρὸς Κύριον κτλ. κάθισμα ΙΗ'. 18
τοῦ ψαλτηρίου εἰς τρεῖς στάσεις.

Εὐχὴ τῆς α' στάσεως.

Ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεῆμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσ-
χες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεως ἡμῶν. Ποίησον μεθ'
ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν. Ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ
ὁδῷ Σου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου. Εὐφρα-
νον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά
Σου τὸ ἅγιον· διότι μέγας εἰ Σὺ καὶ ποιῶν θαυμά-
σια, Σὺ εἰ Θεὸς μόνος καὶ οὐκ ἔστιν ὁμοίός Σοι ἐν
Θεοῖς, Κύριε· δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύι,
εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας
τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον.

Μετὰ τό, Δόξα Πατρὶ, τῆς α' στάσεως τῶν ψαλμῶν, λέγει ὁ
διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθέ-
νου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαν-
τες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοὶ Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος καὶ Σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ

καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τῆς β' στάσεως.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ Σου ἐλέγξης ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὀργῇ Σου παιδεύσης ἡμᾶς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν Σου, ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὁδηγῶν ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός Σου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ ἀναμάρτητον καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Σου.

Μετὰ τό,, Δόξα Πατρὶ, τῆς β' στάσεως τῶν ψαλμῶν, λέγει ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι (ὡς ἀνωτέρω).

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τῆς γ' στάσεως.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων Σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἅγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά Σου

καὶ μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους Σου· ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαι Σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά Σου.

Μετὰ τὸ Δόξα Πατρὶ τῆς γ' στάσεως τῶν ψαλμῶν λέγει ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν κλπ. (ὡς ἄνωτέρω).

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα κτλ. ψάλλει ὁ χορὸς τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ μνηστικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ τριῳδίου καὶ τοῦ μνησιαίου ἑτερα τέσσαρα. Εἰς δὲ τὰ δοξαστικὸν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς σὺ τῷ διακόνῳ μετὰ τοῦ θυμιατοῦ καὶ ποιεῖ εἴσοδον, ἐν ᾗ λέγει·

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ἐσπέρας καὶ πρωτὶ καὶ μεσημβρίας αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, εὐχαριστοῦμεν καὶ δεόμεθά Σου, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, φιλόανθρωπε Κύριε. Κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάντων τῶν θηρευόντων τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ὅτι πρὸς Σε, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν καὶ ἐπὶ Σοὶ ἠλπίσαμεν· μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὅτι πρέπει Σοὶ πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰτα εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς τὴν εἴσοδον λέγει μυστικῶς.

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων Σου πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ διάκονος ἐκφωνεῖ τό,

Σοφία, ὀρθοί.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Γενέσεως ὁ ἱερεὺς κρατῶν
λαμπάδα καὶ τὸν θυμιατὸν μετὰ τὴν δεξιάν του χεῖρα ποιεῖ σταυρὸν μετὰ
τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῆς λαμπάδος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ
ἐκφωνεῖ τό,

Σοφία, ὀρθοί.

Εἰτα ἐπιστρέφει πρὸς τὸν λαόν, ἐκφωνῶν τό·

Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς Παροιμίας ψάλλει ὁ ἱερεὺς ἐκ
τοῦ βήματος τό, Κατευθυνθήτω κτλ. ἅπαξ καὶ ἐκ τῶν χορῶν ἀνά
δύο καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνει ὁ ἱερεὺς ψάλλον τό, Κατευθυνθήτω,
θυμιάζει οὐνάμα τὴν ἁγίαν τραπέζαν, τὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν·
εἰτα ὁ χορὸς ψάλλει τό τέλος, τό, Ἐπαρσὶς τῶν χειρῶν μου κτλ.

Εἰτα λέγει τὴν Ἑκτενὴ ὁ διάκονος·

Εἴπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπομεν.

Ὁ χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν,
δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκε-
σίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλων καὶ ἐλέησον

ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου καὶ τοὺς οἰκτιρμοὺς Σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ δὲ διάκονος ἐκφώνως·

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας (ἡ Μονῆς) ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, εἰρήνης, ὑγείας,¹ σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῇ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ

Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ἀντιμνησίου.

Ὁ διάκονος·

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ τῶν κατηχουμένων.

Πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν,

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τοὺς κατηχουμένους καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου· προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ Σου ποίμνῃ, ἕφ' ἣν τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον ἐπικέκληται.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ τάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἑξαπλοὶ τὸ Εἰλητόν συγχρόνως.

Ὁ δὲ διάκονος·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηχομένων. Ὅσοι πιστοὶ.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ταῦτα μόνον λέγονται μέχρι τῆς Τρίτης τῆς δ' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστιμίου, μετὰ τὸ Ἵνα καὶ αὐτοί, κτλ. λέγονται παρὰ τοῦ διακόνου καὶ τὰ ἐπόμενα·

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε. Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε· εὐξασθε οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμῷ γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσῃται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ

ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένων, λεγομένη ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσσηνιαίου περὶ τοῦ ἱερέως μυστικῶς·

Ἐπίφανον, Δέσποτα, τὸ πρόσωπόν Σου ἐπὶ τοὺς πρὸς τὸ ἅγιον φῶτισμα εὐτρεπιζομένους καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἁμαρτίας μολυσμὸν ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν διάνοιαν, βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει· στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη τίμια τοῦ Χριστοῦ Σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰτε· ἐκφώνως·

Ὅτι Σὺ εἰ ὁ φωτισμὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος·

Ὅσοι πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε· οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα προέλθετε.

Ὅσοι κατηχούμενοι· προέλθετε· μή τις τῶν κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐως ὅδε τὰ ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Μεσσηνιαίου.

Εὐχὴ πιστῶν α'.

Μετά τὸ ἀπλωθῆναι τὸ Εἰλητόν, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ Σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας· Σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίδατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρυνέτω ρημάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χεῖλη τὰ αἰνοῦντά Σε, Κύριε· τὰς χεῖρας ἡμῶν ποιήσων τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνον τὰ Σοι εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη καὶ τὴν διάνοιαν τῇ Σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ πιστῶν β'.

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Δέσποτα, ἅγιε ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν Σε τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον ἔλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἁμαρ-

τωλοῖς καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης. Ἴδου γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ σῶμα καὶ τὸ ζωοποιὸν αἷμα, κατὰ τὴν παρούσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὧν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι· ἵνα δι' αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταυγαζόμενοι υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Ὁ διάκονος ἐκφώνως·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Σοφία.

Εἴτε ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ Ἰσου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς τὸ, Ἀμήν.

Καὶ φάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον, ὅπερ ἀναγινώσκει καὶ ὁ ἱερεὺς μυστικῶς (ἐκ γ').

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν· Ἴδου γὰρ εἰσπορεύεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ὁ διάκονος·

Ἴδου θυσία μυστικῇ τετελειωμένη δορυφορεῖται· πίστει καὶ πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα.

Τοῦ χερουβικοῦ ψαλλομένου, ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν, τὸ ἱερατεῖον εἶτα ἵσταται εἰς τὴν ὡραίαν πύλην, θυμιᾶζων κατὰ τὰ διατεταγμένα καὶ λέγων καθ' ἑαυτὸν τό, Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκ γ'), τὸν Ν' ψαλμόν, καὶ φθάσας εἰς τὸν στίχον «Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν κτλ.» εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα καὶ προσκυνήσαντες μετὰ τοῦ διακόνου ἔρχονται εἰς τὴν ὡραίαν πύλην, καὶ λαβόντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ λαοῦ ἀπέρχονται εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ λαμβάνοντες τὰ ἅγια κατὰ τὰ διατεταγμένα οὐδὲν λέγουσιν εἰμὴ τό, δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν κτλ. μυστικῶς καὶ εἰσοδεύοντες οὐδὲν λέγουσι, μόνον τό, δι' εὐχῶν κτλ. καθ' ἑαυτοὺς εἰσέρχονται εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ ἀποθέτει ὁ ἱερεὺς τὰ ἅγια καὶ ἀποκαλύπτει αὐτά, καὶ τὰ μὲν καλύμματα ἀποθέτει εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ἁγίας τραπέζης, καὶ λαβὼν τὸν ἀέρα μόνον καὶ θυμιᾶσας αὐτὸν σκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια, εἶτα θυμιᾶσας αὐτὰ λέγει τὸ τέλος τοῦ Ν' ψαλμοῦ «Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους» καὶ ἀσπασάμενος τὰ ἅγια, λέγει τό, δι' εὐχῶν κτλ. ὁ δὲ διάκονος ἐξελθὼν τοῦ βήματος λέγει τὴν ἑκτενῇ.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς τό, Ὁ κύριε ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θεῖαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ρυθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως,
δργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ

— μετὰ τὴν τῇ ἐν ἀγίᾳ τραπέζῃ τῶν θείων δώρων ἀπόθεσιν, ἣν λέγει.

Ὁ τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων Θεός,
παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως οἱ
ἀπόκρυφοι· ὁ τὴν διακονίαν τῆς λειτουργίας ταύ-
της ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἁμαρ-
τωλοὺς, διὰ τὴν πολλὴν Σου φιλάνθρωπίαν, εἰς τὸ
προσφέρειν Σοι δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἰδίων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Αὐ-
τός, ὁράτε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνί-
αστα, ἐνδοξά τε καὶ ἐξαισία, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
ἐπίδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους Σου, τοὺς τῷ
ἀγίῳ Σου τούτῳ θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ χερουβικῷ Σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ μονογενὴς Σου Υἱὸς
καὶ Θεὸς ἡμῶν διὰ τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπα-
ναπαύεται μυστηρίων, καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν πι-
στόν Σου λαὸν ἐλευθερώσας ἀκαθαρσίας, ἁγιάσον
ἡμῶν πάντων τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἁγιασμῷ
θναφαιρέτῳ· ἵνα ἐν καθαρῇ συνειδότητι, ἀνεπαισχύντῳ
προσώπῳ, πεφωτισμένῃ καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
μεταλαμβάνοντες ἁγιασμάτων καὶ ὑπ' αὐτῶν ζωο-
ποιούμενοι ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ Σου, τῷ
ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων μου
τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει,
καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ, ὅπως, ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπε-
ριπατοῦντος τοῦ Λόγου Σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς
τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ Σου Πνεύματος, λε-

λυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει
ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης καὶ τύχω-
μεν τῶν ἐπηγγελημένων ἡμῖν ἀγαθῶν σὺν πᾶσι τοῖς
ἀγίοις Σου τοῖς ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστήσασιν.

Ὁ δὲ διάκονος ἐκφωνεῖ τό,

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν
καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν
ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου
αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώ-
μεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ
καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτη-
σώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα,
ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν
ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν
τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλ-
λήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶνς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτου τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ λαός·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰτα

Εἰρήνῃ, πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μυστικῶς·

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγγνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπίδε εὐσπλάγγνῳ ὄμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου καὶ φύλαξον αὐτὸν καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν Σου τούτων μυστηρίων· Σοὶ γὰρ τὰς ἑαυτῶν ὑπεκλínaμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνῳ·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Πρόσχεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἁγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ Σου χειρὶ μεταδουναὶ ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός Σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Καὶ ὁ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς οὐκ ἀποκαλύπτει τὰ ἅγια ἀλλὰ θέτων τὰς χεῖρας του μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ εὐλκθείας ὑποὶ τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγων μεγαλοφώνως·

Τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Εἰτα ἀποκαλύπτει τὰ ἅγια καὶ μελίζει τὸν ἅγιον ἄρτον, λέγων τό,

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καὶ κατατάττει τὰ τέσσαρα τμήματα ταῦτα σταυροειδῶς ἐν τῷ ἁγίῳ δισκαρίῳ οὕτως·

ΙΣ
ΝΙ ΚΑ
ΧΣ

καὶ λαβὼν ἐν τμήμα τὸ ἔχον ΙΣ ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγοντος τοῦ διακόνου·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ρίπτει τὸ ταμάχιον ἐντός τοῦ ἁγίου ποτηρίου λέγων.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων κτλ.

Ὁ διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ζέσιν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων κτλ.

Τοῦ δὲ διακόνου ἐκχέοντος ἐν τῇ ἁγίῳ ποτήρῳ σταυροειδῶς, λέγει ὁ ἱερεὺς·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων κτλ.

α'. Τῆς δὲ μεταλήψεως τελειωθείσης λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς τὴν παροῦσαν εὐχὴν·

Εὐχαριστοῦμέν Σοι τῇ σωτῇρι τῶν ὄλων Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοὶς καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἁγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου· καὶ δεόμεθά Σου, Δέσποτα φιλόανθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων Σου· καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς ἐπαξίως μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων Σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ὁ δὲ διάκονος ἀνοίγων τὰ βημόθυρα λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ὁραίαν πύλην θεῶν πρὸς τὸν λαόν καὶ λέγει·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Εἶτα εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς λέγει.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ὁ δὲ χορὸς τό,

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῇ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούια (ἐκ γ').

Εἶτα ἀποθέτει τὸ ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ καὶ λαβὼν τὸν θυμιατὸν θυμιάζει· τρεῖς λέγων μυστικῶς·

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεὸς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα Σου (ἐκ γ'·).

Καὶ ὁ μὲν διάκονος λαμβάνων παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον δι-
σκάριον σὺν τοῖς λοιποῖς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ
ἀποθέτων αὐτὰ λέγει· Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει
μυστικῶς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεορῶν δὲ κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκφωνεῖ·

Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν, ἀφίνει τὸ ἅγιον
ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν τραπέζαν, διπλώνει τὸ ἀντιμινσίον,
ὁ δὲ διάκονος λέγει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

Ὁρθοὶ μεταλαβρόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράν-
των, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν
τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ
Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν
καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῷ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ σκαυρὸν ἐπάνω
τοῦ ἀντιμινσίου καὶ τὸ ἀφίνει. Εἶτα ἀτενίζων πρὸς τὸν λαὸν λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (τρίς), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀνγκινώσκει μεγαλοφώνως τὴν ἐπιστάμβιον εὐχὴν ταύτην κατὰ τὰ διτεταγμένα.

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ διὰ τὴν ἄφατόν Σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως· ὁ διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ Θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί Σου Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ὁρατῶν δρακόνων συνθλάσαι, νικητὰς τε τῆς ἁμαρτίας ἀναφανῆναι καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἁγίαν Ἀνάστασιν· Ὅτι ἡὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Καὶ ταυτοχρόνως ὁ ἱερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀνγκινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν Σου μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ Σου ποίμνῃ καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς

βασιλείας Σου, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς τό, Κύριε ἐλέησον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἐξερχόμενος εὐλογεῖ τὸν λαόν, λέγων·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ
αὐτοῦ θεῖᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε, νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα
Σοι.

Ὁ λαός·

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δέσποτα
ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν οὕτω·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβεΐ-
αις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπου-
ρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου
προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων. Τῶν
ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκα-
λῶν καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρη-
γορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου,
Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος,
Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ θαυμα-
τουργοῦ. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων,
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυρο-

θλήτου, Θεοδώρων Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Πάπα Ῥώμης. Τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ). Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Εἰτα ὁ χορὸς ἀνγκινώσκει τοὺς δύο ψαλμοὺς· τό,

Εὐλογήσω τὸν Κύριον... καί,

Υψώσω Σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεὺς μου κτλ.

Μετὰ δὲ τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου κτλ. λέγει τό,

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων κλπ.

Εἰτα τό, νῦν ἀπολύεις, τό, Τρισάγιον κτλ. Ἐπειτα τό ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, ἡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰτα, τό, Κύριε ἐλέησον εἰ. Δόξα καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν κτλ. Καὶ ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν οὕτω·

Δόξα Σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννης. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου Πάπα Ῥώμης καὶ πάντων Σου τῶν

ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε
Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Εἰτα προσκυνήσαντες καὶ εὐχαριστήσαντες τῷ Θεῷ ἐπὶ ᾧ πάντες
ἐξέρχονται.]

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ

Ὁ ἱερεὺς μετὰ τό, Εὐλογητός, λέγει τό, Τρισάγιον, Δόξα Πατρί. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι Σοῦ ἐστιν κτλ.

Καὶ ἔπειτα ψάλλει τὰ τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων, τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου, σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρὰ Σοῦ, φιλάθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν Σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί Σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον, Κύριε, καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα Πατρί.

Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς ἄδην καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου, σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπύρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου Σου.

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ συγχωρή-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ
(τοῦδε) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημ-
μέλημα ἔκουσιν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ
Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀνα-
παύονται. Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτοῦ ἁμαρτιῶν παρὰ
Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτη-
σώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ
τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταρ-
γῆσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος. Αὐ-
τός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κεκοιμη-
μένου δούλου Σου (τοῦδε) καὶ τάξον αὐτὴν ἐν τόπῳ
φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα
ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα
τὸ παρ' αὐτοῦ πραχθὲν ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ διανοίᾳ,
ὥς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι
οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ·
Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε, ἐκτὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ
δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ
λόγος Σου ἀλήθεια.

Ὁ διάκονος

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς

Ὅτι Σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνά-
παυσις τοῦ κεκοιμημένου δούλου Σου (τοῦδε), Χριστέ

ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα καὶ νῦν, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων ἐξουσιάζων ὡς Θεὸς καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τῶν δόσιων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου τετραημέρου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἐξ ἡμῶν μεταστάντος δούλου Σου (δεῖνος) ἐν σκηναῖς δικαίων τάξαι, ἐν κόλποις Ἀβραάμ ἀναπαῦσαι καὶ μετὰ δικαίων συναριθμησαὶ καὶ ἡμᾶς ἐλεῆσαι, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός. Δι' εὐχῶν, κτλ.

**Αἵτησις γινομένη κατὰ τὰ Σάββατα τῶν
ψυχῶν.**

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων χριστιανῶν, Βασιλέων, Ἀρχιερέων, Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, Μοναχῶν, Μοναζουσῶν, Πατέρων, Προπατόρων, Πάππων καὶ Προπάππων ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημ-

μέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν, ἐνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῖς ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι Σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις (ὡς ἀνωτέρω).

Νεκρώσιμος ἀκολουθία κατὰ τὴν διακκινήσιμον ἐβδόμαδα.

Ψάλλεται τό, Χριστὸς Ἀνέστη μέχρι τοῦ Ναοῦ. Εἶτα, Εὐλογητὸς καὶ τό, Χριστὸς ἀνέστη ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἅπαξ καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Κατόπιν ψάλλεται ὁ ἀναστάσιμος κανὼν ἀνὰ δ' ἐν ἐκάστη ᾠδῇ· ἡ καταβασία, Ἀναστάσεως ἡμέρα, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ' καὶ ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Ὁ διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ὁ ἱερεὺς· Ὅτι Σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις κτλ. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς γίνεται αἰτησις. Ἀπὸ τῆς θ' ψάλλεται τό, Σαρκεὶ ὑπνώσας δὶς· εἶτα ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· εἶτα ὁ διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κτλ. καὶ εἴ ἐστιν ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν· «Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ διάκονος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν καὶ ὁ ἀρχιερεὺς τὴν β' εὐχὴν· «Δέσποτα πολυέλεε κτλ.» καὶ ἀπόλυσις. Εἰς δὲ τὸν ἀσπασμὸν τοῦ λειψάνου ψάλλεται τό, Ἀναστάσεως ἡμέρα· ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται μέχρι τοῦ τάφου.

ΕΥΧΑΙ

ἐπὶ τῶν μετανοούντων.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶν-
 τος, Ποιμὴν καὶ Ἀμνέ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
 κόσμου, ὁ τὸ δάνειον χαρισάμενος τοῖς δυσὶ χρεω-
 φειλέταις καὶ τῇ ἁμαρτωλῇ δοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
 αὐτῆς, αὐτός, δέσποτα, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰς
 ἁμαρτίας, τὰς ἀνομίας, τὰ πλημμελήματα τὰ ἐκού-
 σια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ,
 τὰ ἐν παραβάσει καὶ παρακοῇ γενόμενα παρὰ τῶν
 δούλων Σου τούτων. Καὶ εἴ τι ὡς ἄνθρωποι σάρκα
 φοροῦντες καὶ τὸν κόσμον οἰκοῦντες ἐκ τοῦ διαβό-
 λου ἐπλανήθησαν, εἴτε ἐν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε
 ἐν γνώσει, εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ, εἴτε λόγον ἱερέως κατε-
 πάτησαν, ἢ ὑπὸ κατάραν ἱερέως ἐγένοντο, εἴτε τῇ
 ἰδίῳ ἀναθέματι ὑπέπεσον, ἢ ὅρκῳ ὑπήχθησαν, αὐ-
 τός, ὡς ἀγαθὸς καὶ ἀμνησίκακος δεσπότης, τούτους
 τοὺς δούλους Σου λόγῳ λυθῆναι εὐδόκησον, συγχω-
 ρῶν αὐτοῖς καὶ τὸ ἴδιον ἀνάθεμα καὶ τὸν ὅρκον
 κατὰ τὸ μέγα Σου ἔλεος. Ναί, δέσποτα φιλόθρωπε
 Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθό-
 τητος ὑπὲρ τῶν δούλων Σου τούτων καὶ πάριδε ὡς
 πολυέλεος τὰ πταίσματα αὐτῶν ἅπαντα, ἀπάλλαξον
 αὐτοὺς τῆς αἰωνίου κολάσεως· Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα·
 «Ὅσα ἂν δῆσητε ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένα ἐν
 τῷ οὐρανῷ»· Ὅτι Σὺ εἶ μόνος ἀναμάρτητος καὶ Σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πα-
 τρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ

Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρνῃ διὰ δακρύων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρησάμενος καὶ τὴν τελώνην τὰ ἴδια ἐπιγνόντα πταίσματα δικαιώσας, πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου Σου (δεῖνος)· καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν, ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον ἁμάρτημα, ἐν λόγῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον· Σὺ γὰρ εἰ ὁ μόνος ἐξουσίαν ἔχων ἀφιέναι ἁμαρτίας καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος διὰ τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος ἔχοι Σε λελυμένον καὶ συγκεχωρημένον.

ΕΥΧΗ

τῶν κολλύβων.

Εἰς μνήμην Ἀγίου.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ Σου, Κύριε, καὶ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρμασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιήλ τῶν ἐν Βαβυλῶνι ἄβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας· Αὐτός, πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπερματα ταῦτα σὺν τοῖς διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἁγιάσον· ὅτι εἰς δόξαν ἡν καὶ εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προε-

τέθησαν παρὰ τῶν Σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεὶ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσασι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰωνίων Σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν δώρησαι· πρεσβεύαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου (τοῦδε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων. Ὅτι Σὺ εἰ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΓΧΗ

εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ **Βαῖα** τῇ **Κυριακῇ** τῶν **Βαῶν**.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ Σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὐ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων καὶ τὰ Βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, δέσποτα, καὶ ἡμᾶς τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ

Βαῖα καὶ κλάδους δένδρων ἐν χερσὶ φέροντας, δια-
τήρησον· καὶ ὡς ἐκεῖνοι οἱ ὄχλοι καὶ οἱ παῖδες,
τό, Ὡσαννά Σοι προσφέροντες, διαφύλαξον, ὅπως ἐν
ᾧμοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς καταξιωθῶμεν τῆς
ζωοποιῦ καὶ τριημέρου Ἀναστάσεως, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν
τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰσοδικα

τῶν δεσποτικῶν Ἑορτῶν.

Τὰ ἐν τῇ μικρᾷ εἰσόδῳ τῆς θείας Λειτουργίας. Μετὰ τό, Σοφία, ὀρθοί.
Ψαλλόμενον εἰς ἤχον β'.

Εἰς τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά Σε·
ᾧμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς
ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ
Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ· ἐναν-
τίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν.

Εὐαγγελίζεσθαι ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βεῶν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεὶς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ καθ' ὅλην τὴν διακκινήσιμον ἐβδομάδα.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα.

Εἰς τὴν ἁγίαν Ἀνάληψιν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγρος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα.

**Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τῇ Δευ-
τέρᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.**

Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει Σου ἄσο-
μεν καὶ φαλοῦμεν τὰς δυναστείας Σου.

Σῶσον ἡμᾶς παράκλητε, ἀγαθέ, ψάλλοντάς Σοι
Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν.

Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί
Σου ὁψόμεθα φῶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θα-
βὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

Εἰς τὴν Ὑψώσιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθείς, ψάλ-
λοντάς Σοι Ἀλληλούϊα.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ

τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν.

Λεγόμεναι κατὰ τάξιν.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ εἰς
τὴν Λειτουργίαν.

Εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Γέννησιν.

Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλι-
θείς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Περιτομήν.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνεια.

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὴν Ὑπαπαντήν.

Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

**Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, μέχρι τῆς Μ.
Τετάρτης.**

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῇ νύφει τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Παθῶν.

Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μ. Παρασκευῇ.

Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μ. Κυριακῇ τοῦ Πάσχα καὶ εἰς ὅλας τὰς Κυριακὰς τοῦ ἔτους.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν.

Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν καὶ Θεϊκῶν κόλπων γενώσας ἑαυτὸν καὶ ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς κατελθὼν καὶ τὴν ὅλην ἀναλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ ταῦτα εἰς τοὺς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῖδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι'

αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς τὴν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων.

ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ

Παρά τοῦ ἱερέως τῶν ἐννέα ψάλλον τοῦ κανόνος τῆς Μ. Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ὅλης τῆς δικακινήσιμου ἑβδομάδος, ἐκφωνοῦμεναι ἐν τέλει ἐκάστης ψδῆς, ἵνα μὴ ἐρωτᾷ ὁ ἱερεὺς τοὺς ἔξω καὶ γίνηται χασμοφθία.

Εἰς τὴν α' ψδὴν.

Ὅτι Σὺν τὸ κράτος καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὴν γ' ψδὴν.

Ὅτι Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι κ.τ.λ.

Εἰς τὴν δ' ψδὴν.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν κ.τ.λ.

Εἰς τὴν ε' ψδὴν.

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρός, κ.τ.λ.

Ες τὴν ε' ψδὴν

Σὺ γὰρ εἰ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, κ.τ.λ.

Εἰς τὴν ς' ψδὴν.

Εἶη τὸ κοάτος τῆς Βασιλείας Σου εὐλογημένον, τοῦ Πατρός, κ.τ.λ.

Εἰς τὴν η' ψδὴν.

Ὅτι εὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρός, κ.τ.λ.

Εἶτα ὁ διάκονος·

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Εἰς τὸ τέλος τῆς θ' ψδῆς

Ὅτι Σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ Σοὶ τὴν τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, κ.τ.λ.

Τὰ καθ' ἡμέραν προκείμενα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἤχος β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ἤχος πλ. δ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ἤχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεται μου ἐν τῷ κεκραγέναι
με πρὸς αὐτόν.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας
τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί Σου σῶσόν με καὶ ἐν
τῇ δυνάμει Σου κρινεῖς με.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἦχος βρυς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεος προ-
φθάσαι με.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ

Μετά τὸ εἰπεῖν τὸν ἱερέα τὴν ἐπισθάμνων εὐχήν, ἐξαργόμεθα ἐν τῇ Κολυμβήθρᾳ, προπορευομένου τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ θυμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ πικρόντα

Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱερσολύμων.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα. Δεῦτε λάβετε πάντες πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως πνεῦμα φόβου Θεοῦ, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιάζεται ἡ φύσις καὶ ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ρεῦμα, Δεσπότην ὁρῶν ριπτόμενον.

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες, Χριστὲ Βασιλεῦ, καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις, ἀγαθέ, ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ αὐτός.

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἦλθες Κύριε, μορφὴν δούλου λαβὼν, βάπτισμα αἰτῶν ὃ μὴ γνοὺς

ἁμαρτίαν. Εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύν-
τρομος γέγονεν ὁ πρόδρομος καὶ ἐδόθησε λέγων·
Πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς; πῶς χειροθετήσῃ
ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; Ἀγιάσον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα,
Σωτήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν·

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου

Τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. λς' 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα,
ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον. Καὶ
ἐξανθήσῃ καὶ ὑλοχαρήσῃ καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ
ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη
αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου
ᾔψεται τὴν δόξαν Κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.
Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένα καὶ γόνατα παραλελυ-
μένα· Παρακαλέσατε καὶ εἶπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις
τῇ διανοίᾳ· Ἰσχύσατε καὶ μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς
ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι καὶ ἀνταποδώσῃ· αὐτὸς
ἤξει καὶ σώσει ἡμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ
τυφλῶν καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται. Τότε ἀλείται
χωλὸς ὡς ἔλαφος καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μογι-
λάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ φάραγξ
ἐν τῇ διψώσῃ. Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλη καὶ
εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσται· ἐκεῖ ἔσται
εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων καὶ καλάμη
καὶ ἔλη. Καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ καὶ ὁδὸς
ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος,
οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι
πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι. Καὶ

οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ
μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτήν, οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ
πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι
ὑπὸ Κυρίου. Καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἤξουσιν εἰς
Σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφρο-
σύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τῆς
κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφρο-
σύνη καταλήψεται αὐτούς, ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ
στεναγμός.

Προφητείας Ἑσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γς'. 1.

Τάδε λέγει Κύριος· Οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ'
ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγο-
ράσατε καὶ φάγεσθε καὶ πίεσθε, ἄνευ ἀργυρίου καὶ
τιμῆς οἶνον καὶ στέαρ. Ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν
οὐκ ἄρτοις καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν;
Ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ καὶ ἐντρυφήσει
ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Προσέχετε τοῖς ὁσίν ὑμῶν
καὶ ἐπακολουθεῖτε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου
καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν καὶ διαθήσο-
μαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.
Ἴδου μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν ἄρχοντα
καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν. Ἴδου ἔθνη, ἃ οὐκ
οἶδασί Σε, ἐπικαλέσονται Σε· καὶ λαοί, οἳ οὐκ ἐπί-
στανταί Σε, ἐπὶ Σε καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου
τοῦ Θεοῦ Σου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ
Σε. Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ ἐν τῇ εὐρίσκειν αὐ-
τὸν ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ ὑμῖν, ἀπολι-
πέτω ὁ ἀσεβής τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ ἀνὴρ ἄνομος
τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον
καὶ ἐλεηθήσεσθε καὶ κράξεσθε, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει

τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος. Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου. Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὑετός, ἢ χιών ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν καὶ ἐκτέκῃ καὶ ἐκβλαστήσῃ καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρώσιν· οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποσταφῇ πρὸς με κενόν, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα καὶ εὐδοῶσω τὰς ὁδοὺς μου καὶ τὰ ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε καὶ ἐν χαρᾷ διδασθήσεσθε· τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται, προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς κλάδοις. Καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς ἀναθήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης ἀναθήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται Κυρίῳ εἰς ὄνομα καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ιβ'. 3.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἔρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Εἰτα, προκείμενον. Ἦχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Κύριος υπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Κορινθίους α' Ἐπιστολῆς Παύλου.

Κεφ. ι', 1.

Ἀδελφοί, οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διήλθον. Καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. Καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλοῦτα. Ἦχος δ'.

Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησεν ἐπὶ ὑδάτων.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Κεφ. α', 9.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρετ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· Σὺ εἶ ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος τὰ Εἰρηνικά.

Ἐν ᾧ δὲ λέγονται ταῦτα ὑπὸ τοῦ διακόνου, ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν ἐξῆς σύχην.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, κτλ.

Εἰρηνικὰ.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεινός), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ ἐπιφοιτήσει καὶ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ καταφοιτῆσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ δωρηθῆναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ φωτισθῆναι ἡμᾶς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γεννηθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ ὕδωρ ἀλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἀναδειχθῆναι αὐτὸ ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν ἀντλούντων καὶ ἀρυσόμενων εἰς ἁγιασμὸν οἴκων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυσόμενοις πίστει καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι ἁγιασμοῦ, τῆς τῶν ὑδάτων τούτων μεταλήψεως, τῇ ἀοράτῃ ἐπιφανείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν μυστικῶς.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ μονογενὴς Υἱός, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ὁ ἀληθινὸς Θεός, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, τὸ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ Σου πνεύματι καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλωσύνην καὶ εὐχαριστίαν Σοι προσάγοντας ἐπὶ τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμαστοῖς Σου μεγαλουργήμασι καὶ τῇ ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίῳ Σου οἰκονομίᾳ. Ἐν ἣ τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν καὶ πτωχὸν περιβαλλόμενος φύραμα καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων βασιλεὺς, ἔτι καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι κατεδέξω, ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἀναμάρτητος ὁδοποιήσης ἡμῖν τὴν δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγέννησιν καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκαταστήσης ἐλευθερίαν. Οὐ τινος θείου μυστηρίου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζοντες, δεόμεθά Σου, δέσποτα φιλάνθρωπε. Ῥᾶνον καὶ ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀνάξιους δούλους Σου, κατὰ τὴν θείαν Σου ἐπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρισον, τῆς Σῆς εὐσπλαγχνίας τὴν δωρεάν, εἰς τὸ τὴν ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτῳ αἴτησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ Σῇ ἀγαθότητι καὶ τὴν εὐλογίαν Σου δι' αὐτοῦ ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ Σου χαρισθῆναι λαῷ εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ Σου ὀνόματος. Σοὶ γὰρ

πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ
ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εἰπὼν καθ' ἑαυτὸν τό,

Ἀμήν.

Τοῦ δικόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ
ἱερεὺς μεγαλοφώνως τῆς εὐχῆς ταύτης 1).

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τριάς ὑπερούσιε, ὑπεράγαθε, ὑπέρθεε, παντοδύ-
ναμε, παντεπίσκοπε, ὁράτε, ἀκατάληπτε, δημιουργέ
τῶν νοερῶν οὐσιῶν καὶ τῶν λογικῶν φύσεων· ἡ
ἔμφυτος ἀγαθότης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τὸ φωτί-
ζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον,
λάμπρον καὶ μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ Σου· φώτισόν μου
τῆς διανοίας τὰ ὄμματα, ὅπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω
τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν καὶ δύναμιν. Εὐπρόσδεκτος
γενέσθω ἡ παρ' ἐμοῦ δέησις διὰ τὸν παρεστῶτα
λαόν, ὅπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ κωλύσωσιν
ἐνθάδε παραγενέσθαι τὸ ἅγιόν Σου πνεῦμα· ἀλλὰ
συγχώρησόν με ἀκατακρίτως βοᾶν Σοι καὶ λέγειν
καὶ νῦν, ὑπεράγαθε· Δοξάζομέν Σε, δέσποτα φιλάν-
θρωπε, παντοκράτορ, προαιώνιε Βασιλεῦ· Δοξάζομέν
Σε τὸν κτίστην καὶ δημιουργὸν τοῦ παντός· Δοξά-
ζομέν Σε, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ὁπάτορα ἐκ
Μητρὸς καὶ ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς· ἐν γὰρ τῇ προλα-
βούσῃ ἑορτῇ νήπιόν Σε εἶδομεν, ἐν δὲ τῇ παρούσῃ

1) Ἡ παρῶσα Εὐχὴ ἀναγινώσκεται μὲν παρὰ τισιν· ἐν δὲ τῇ
μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ ἁγίῳ, Ὅρει οὐ λέγεται. Σὺ δὲ, εἰ οὐ βούλει
μετάβηθαι εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκφώνησιν εἰς τό, Μέγας εἰ, Κύριε.

τέλειόν Σε ὁρῶμεν, τὸν ἐκ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεὸν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπέστη καιρὸς καὶ χορὸς ἁγίων ἐκκλησιάζει ἡμῖν καὶ ἄγγελοι μετὰ ἀνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ἡ χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν εἶδει περιστερᾶς τοῖς ὕδασιν ἐπεφοίτησε. Σήμερον ὁ ἄδυτος ἥλιος ἀνέτειλε καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ἡ σελήνη λαμπραῖς ταῖς ἀκτίσι τῷ κόσμῳ συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οἱ φωτοειδεῖς ἀστέρες τῇ φαιδρότητι τῆς λάμπειας τὴν οἰκουμένην καλλωπίζουν. Σήμερον αἱ νεφέλαι ὑετὸν δικαιοσύνης τῇ ἀνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ὁ ἄκτιστος ὑπὸ τοῦ ἰδίου πλάσματος βουλῇ χειροθετεῖται. Σήμερον ὁ προφήτης καὶ πρόδρομος τῷ δεσπότη προσέρχεται, ἀλλὰ τρόμφῳ παρίσταται, ὁρῶν Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς συγκατάβασιν. Σήμερον τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον ρεῖθροις μυστικοῖς πᾶσα ἡ κτίσις ἀρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ἰορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ παράδεισος ἡνέψκται τοῖς ἀνθρώποις καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τὸ πικρὸν ὕδωρ, τὸ ἐπὶ Μωϋσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιεῖται τῇ τοῦ Κυρίου παρουσίᾳ. Σήμερον τοῦ παλαιοῦ θρήνου ἀπηλλάγημεν καὶ ὡς νέος Ἰσραὴλ διεσώθημεν. Σήμερον τοῦ σκότους ἐλυτρώθημεν καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ἡ ἀχλὺς τοῦ κόσμου καθαίρεται τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σήμερον λαμπαδοφεγεῖ πᾶσα ἡ κτίσις ἄνωθεν. Σήμερον ἡ πλάνη κατήργηται καὶ ὁδὸν ἡμῖν σωτηρίας ἐργάζεται ἡ τοῦ δεσπότη ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτά-

ζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερὰ καὶ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται. Σήμερον ὁ δεσπότης πρὸς τὸ βάπτισμα ἐπείγεται, ἵνα ἀναβιδάσῃ πρὸς ὕψος τὸ ἀνθρώπινον. Σήμερον ὁ ἀκλινὴς τῷ ἰδίῳ οἰκέτῃ ὑποκλίνεται, ἵνα ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας ἐλευθερώσῃ. Σήμερον βασιλείαν οὐρανῶν ὠνησάμεθα· τῆς γὰρ βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γῇ καὶ θάλασσᾳ τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν ἐμερίσαντο καὶ ὁ κόσμος εὐφροσύνης πεπλήρωται. Εἶδοςάν Σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοςάν Σε ὕδατα καὶ ἐφοδύθησαν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς θεότητος σωματικῶς κατερχόμενον καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεωρῶν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἵδει περιστερᾶς κατερχόμενον καὶ περιπτάμενόν Σοι. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, ὁρῶν τὸν ἀόρατον ὀραθέντα, τὸν κτίστην σαρκωθέντα, τὸν δεσπότην ἐν δούλου μορφῇ. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν Θεὸν ἐν σαρκὶ καθορῶντα· καὶ νεφέλαι φωνὴν ἔδωκαν θαυμάζουσαι τὸν παραγενόμενον, φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον καὶ τὸ τῆς πλάνης κέντρον καὶ τὸν τοῦ ἄδου σύνδεσμον ἐν τῇ Ἰορδάνῃ βυθίσαντα καὶ βάπτισμα σωτηρίας τῷ κόσμῳ δωρησάμενον. Ὅθεν καὶ γὰρ ὁ ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος δοῦλός Σου, τὰ μεγαλεῖα τῶν θαυμάτων Σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβῳ ἐν κατανύξει βοῶ Σοι.

Μετά τὴν συμπλήρωσιν λέγει γεγωνοτέρᾳ τῇ φωνῇ.

Μέγας εἰ, Κύριε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα Σου καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμα-

σίων Σου (ἐκ γ'). Σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, τῷ Σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν καὶ τῇ Σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον. Σὺ ἐκ τεσσάρων στοιχείων τὴν κτίσιν συν-αρμόσας, τέτταρσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας. Σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· Σὲ ὕμνεϊ ἥλιος, Σὲ δοξάζει σελήνη· Σοὶ ἐν-τυγχάνει τὰ ἄστρα· Σοὶ ὑπακούει τὸ φῶς· Σὲ φρίτ-τουςιν ἄβυσσοι· Σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί. Σὺ ἐξέ-τεινας τὸν οὐρανὸν ὥσει δέριν· Σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Σὺ περιετείχισας τὴν θάλασ-σαν φάμμῳ· Σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας. Ἀγγελικαὶ δυνάμεις Σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν Ἀρ-χαγγέλων χοροὶ Σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα Χερουβὶμ καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα Σεραφίμ, κύκλῳ ἐστῶτα καὶ περιπτάμενα, φόβῳ τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης κατακαλύπτεται. Σὺ γὰρ, Θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἄναρχός τε καὶ ἀνέκφραστος, ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενό-μενος· οὐ γὰρ ἔφερες, δέσποτα, διὰ σπλάγχνα ἐλέ-ους Σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννόμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς. Ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν, κηρύττομεν τὸν ἔλεον, οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύ-σεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ Σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ Σε ἐπιφανέντα. Σὺ γὰρ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφης. Σὺ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα ἡγίασας, οὐρανόθεν καταπέμ-φας τὸ πανάγιόν Σου πνεῦμα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς

ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου Σου πνεύματος καὶ ἁγιάσον
τὸ ὕδωρ τοῦτο (ἐκ γ'). καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς
ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου. Ποίησον
αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημά-
των λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξιτήριον, δαίμοσιν ὀλέ-
θριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, ἀγγελι-
κῆς ἰσχύος πεπληρωμένον. Ἵνα πάντες οἱ ἀρυόμε-
νοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρι-
σμόν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, πρὸς ἰατρειάν παθῶν,
πρὸς ἁγιασμόν οἴκων πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτή-
δειον. Σὺ γὰρ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πνεύ-
ματος ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς
ἁμαρτίας. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατα-
κλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε τὴν ἁμαρτίαν. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας
Φαραὼ διὰ Μωϋσέως τὸ γένος τῶν Ἑβραίων. Σὺ
εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ καὶ
ἐρρύησαν ὕδατα καὶ χεῖμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ
διψῶντα τὸν λαόν Σου κορέσας. Σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρός, διὰ τοῦ Ἥλιου ἀπαλλάξας
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ Βάαλ. Αὐτὸς καὶ
νῦν, δέσποτα, ἁγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ πνεύματί
Σου τῷ ἁγίῳ, (ἐκ γ'). Δὸς πᾶσι τοῖς τε ἀπτομένοις,
τοῖς τε χριομένοις 1), τοῖς τε μεταλαμβάνουσι τὸν
ἁγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, τὴν κάθαρσιν, τὴν ὑγείαν.
Καὶ σῶσον, Κύριε, τοὺς δούλους Σου, τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, (ἐκ γ'). Καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ
τὴν σκέπην Σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πό-
δας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· χάρισαι αὐ-

1) Τὸ χειρόγραφον ἐν μὲν τῇ [εὐχῇ, [κεχρημένοις· ἐν δὲ τοῖς
εἰρηνικοῖς, χρωμένοις.

τοῖς πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ παντὸς τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος καὶ τοῦ περιστῶτος λαοῦ καὶ τῶν δι' εὐλόγους αἰτίας ἀπολειφθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἐλέησον αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγα Σου ἔλεος. Ἵνα καὶ διὰ στοιχείων καὶ διὰ Ἀγγέλων καὶ διὰ ἀνθρώπων καὶ διὰ ὀρωμένων καὶ διὰ ἀοράτων δοξάζεται Σου τὸ πανάγιον ὄνομα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Τὰ κεφαλὰς ἡμῶν...

Καὶ ἡ εὐχὴ πρὸς τοῦ ἱερέως μυστικῶς.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς Σου καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν. Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, εὐλόγησον πάντα ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως ἑαυτῶν αὐχένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα· καὶ καταξιώσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ Σου διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τοῦτου μεταλήψεως τε καὶ ραντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγίαν ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ ἁγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς βαπτίζει τὸν τίμιον Σταυρόν, ἔρθῃον αὐτὸν κατὰγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ψάλλων καὶ τὸ παρὸν

Τροπάριον, ἤχος α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου, Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει Σοι, ἀγαπητόν Σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπιφανείς, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα Σοι.

(Ἐκ τρίτου).

Καὶ ραντίζει πάντα τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ὕδατος. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ ναῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν ἰδιόμελον, εἰς ἤχον πλ. β'.

Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοὶ, τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παρὰ πτώματι γενόμενος ἄνθρωπος τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος, ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. Ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν ἀοράτως ἐπιδίδοται παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰτα ὁ ψαλμός.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον.

Καὶ δίδοται τὸ κατακλαστόν· καὶ γίνεται τελεία ἡ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ

ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ ΕΣΠΕΡΑΣ

Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν τῆς γονυκλισίας ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸν προοιμικὸν ψαλμὸν Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ
διακόνου, εἰ ἔστιν· εἰ δὲ μὴ, ὑπὸ τοῦ ἱερέως.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἁνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐ-
σταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ...

Ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομέ-
νου τὴν χάριν τοῦ ἁγίου πνεύματος τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν κλινόντων τὰς καρδίας αὐτῶν ἐνώ-
πιον Κυρίου καὶ τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἐνισχυθῆναι ἡμᾶς πρὸς τελείωσιν
εὐαρεστήσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι πλούσια τὰ ἐλέη αὐ-
τοῦ ἐφ' ἡμᾶς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ δεχθῆναι τὴν γονυκλισίαν ἡμῶν ὡς
θυμίαμα ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν χρηζόντων τῆς παρ αὐτοῦ βοηθείας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης....

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ἐκφώνησις παρὰ τοῦ ἱερέως.

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός.

Ἀμήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκρξχ, ἰσθῶμεν Στιχ. ς' καὶ ψάλλομεν τὰ πκρόντι στιχηρὰ ἰδιόμελχ γ' δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'.

Παράδοξα σήμερον εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυίδ, ὅτε τὸ πνεῦμα κατήλθε τὸ ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγξατο. Φησὶ γάρ· συνηγμένων τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι ξένοις ρήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἦν μὲν ἀεὶ καὶ ἔστι καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον καὶ συναριθμούμενον, ζωὴ καὶ ζωοποιοῦν, φῶς καὶ φωτὸς χορηγόν, αὐτάγαθον καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται καὶ Υἱὸς δοξάζεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις τῆς ἁγίας Τριάδος.

Δίς.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα. Θεὸς καὶ θεοποιοῦν· πῦρ ἐκ πυρὸς προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ προφῆται ἅπαντες καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι μετὰ μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξενον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομὰς χαρισμάτων. Δίς.

Δόξα καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. β'.

Βασιλεῦ οὐράνιε, παράκλητε, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος· τό·

Φῶς ἱλαρόν.

Καὶ τὸ προκείμενον, Ἦχος βρυός.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; Σὺ εἰ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. α'. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν Σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἡρεξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων Σου.

Τίς Θεὸς μέγας.

Εἰτα λέγει ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου
δεηθώμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινάντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς καὶ ἀσκεπῶν ὄντων,
ἀνακινῶσκει ὁ ἱερεὺς τὰς εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς
ἐπήκοον πάντων.

Ἀχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάληπτε,
ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλητε, ἀμέτρητε,
ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς
οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα
ἐν αὐτοῖς· ὁ πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτή-
σεις παρέχων· Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν,
δέσποτα φιλόανθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι'
ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτη-
ρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντος
ἐκ πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου
καὶ ἐνδόξου θεοτόκου· ὃς, πρότερον μὲν λόγοις διδά-
σκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἡνίκα τὸ
σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡμῖν ὑπογραμ-
μὸν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δού-
λοις Σου δεήσεις προσφέρειν, ἐν αὐχένος καὶ γονά-
των κλίσειν ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν
τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων· αὐτὸς οὖν, πολυέλεε καὶ φι-
λόανθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικα-
λεσώμεθά Σε· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τῆς
πεντηκοστῆς, ἐν ἣ, μετὰ τὸ ἀναληφθῆναι τὸν Κύ-
ριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ Σου, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,
κατέπεμψε τὸ ἅγιον πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους μαθη-
τάς καὶ Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκα-

στον αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκηνώ-
του χάριτος αὐτοῦ καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις γλώσσαις
τὰ μεγαλεῖά Σου καὶ προεφήτευσαν. Νῦν οὖν δεο-
μένων ἐπάκουσον ἡμῶν καὶ μνήσθητι ἡμῶν τῶν
ταπεινῶν καὶ κατακρίτων καὶ ἐπίστεφον τὴν αἰ-
χμαλωσίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, οἰκείαν συμπάθειαν
ἔχων ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προσ-
πίπτοντάς Σοι καὶ βοῶντας, τό, Ἠμάρτομεν. Ἐπὶ
Σὲ ἐπερρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς
ἡμῶν. Θεὸς ἡμῶν Σὺ εἶ· ἄλλ' ὅτι ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς Σῆς
βοηθείας, ἐστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ
θαρροῦντες τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου κράζομεν· Ἀμαρτίας
νεότητος ἡμῶν καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς· ἐκ τῶν
κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς· μὴ ἀπορρίψῃ ἡμᾶς
εἰς καιρὸν γήρωος· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν
μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀπο-
στρέφαι, ἀξιώσον ἡμᾶς πρὸς Σὲ ἐπιστρέψαι καὶ πρότ-
χες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον
ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς Σου· ἀντίθεος
τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν Σου τῷ πλήθει τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου
Σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν Σου τὸν περισσῶτα καὶ
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος. Ἐπί-
σκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ
τῆς καταδυναστείας τοῦ διαδόλου· ἀσφάλισαι τὴν
ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις Σου. Ἀγ-
γέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τῷ λαῷ Σου· πάν-
τας ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν Σου· δὸς συγ-
γνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ Σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ
ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· κάθαρον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ
τοῦ ἁγίου Σου πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν
μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν Εὐχὴν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς αὐγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἱκεσίας καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου καὶ τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις Σου· ὀπλίσον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης Σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ Σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει Σου· ρῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, ἐκ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτὶ τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβελαῖς τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶς·

Σὺν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν κτλ.

Ὁ διάκονος.

Εἶπομεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὁ δὲ ἱερεὺς τὴν Ἑκφώνησιν.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός.

Εἶτα ὁ διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι κλίναντες τὰ γόνατα τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἡμῶν δὲ ὁμοίως τὸ γόνυ κλινάντων, ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὴν τοῦ παναγίου πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρόν, εἰς κληρονομίαν ἀναφαίρετον τοῖς πιστοῖς αἰεὶ παρέχων· ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς Σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον κατὰ πέμψας καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν, ἰδίᾳ διαλέκτῳ εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ πνεύματος ἐφωτίσθημεν καὶ τῆς πλάνης, ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν καὶ τῇ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς Σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν καὶ Σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἐν μιᾷ θεότητι καὶ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σοφίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κἄμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὰ χεῖλη καὶ δίδασκόν με πῶς δεῖ καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἰ ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πληθός, ἀλλ' ἡ Σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ

ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί Σοι, εἰς τὸ πέ-
 λαγος τοῦ ἐλέους Σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορρίψας
 τῆς ψυχῆς μου. Κυβερνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶ-
 σαν ρήματι τὴν κτίσιν ἀρρήτῳ σοφίας δυνάμει κυ-
 βερνῶν, ὁ εὐδὶος τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ γνῶ-
 ρισόν μοι ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας
 Σου τοῖς ἑμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, πνεῦμα συν-
 ἔσεως τῇ ἀφροσύνῃ μου δωρούμενος. Πνεῦμα φόβου
 Σου τοῖς ἑμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ πνεῦμα εὐθὲς
 ἐγκαινίσον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ πνεύματι ἡγε-
 μονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα
 καθ' ἑκάστην ἡμέραν τῷ πνεύματί Σου τῷ ἀγαθῷ
 πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν
 τὰς ἐντολάς Σου καὶ τῆς Σῆς αἰὶ μνημονεύειν ἐν-
 δόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν πα-
 ρουσίας· καὶ μὴ παρίδῃς με τοῖς φθειρομένοις τοῦ
 κόσμου τούτου συναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν
 μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θη-
 σαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτα, ὅτι περ ὅσα ἂν τις
 αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί Σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ
 Σοῦ λαμβάνει 1) συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρός· διὸ κα-
 γῶ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Σου
 πνεύματος, τὴν Σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα. "Ὅσα ηὐξά-
 μην ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης
 εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι Σὺ εἰ
 ὁ διδοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἰ ὁ συμ-
 παθής, ὁ ἐλεήμων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγωνὸς τῆς
 σαρκὸς ἡμῶν κοινωνὸς καὶ τοῖς κάμπτουςι πρὸς Σὲ
 γόνυ ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχωνς, ἱλασμός τε
 γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ

1) Τὸ Χειρόγραφον λήφεται.

λαῶ Σου τοὺς οἰκτιρμούς Σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου Σου, ἁγιάσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς Σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων Σου· μὴ παρίδῃς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου. Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν 1), ἀλλὰ καὶ Σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διεκπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβανόμενον ἐνώπιον τῆς Σῆς ὑπεραγάθου βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Κύριε, Κύριε, ὁ ρυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ρῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ Σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου Σου τὰς σάρκας ἡμῶν καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὕπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων Σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ

1) Ἁμαρτάνουσιν ἐν τῇ χειρογράφῳ οὕτω καὶ καθ' ἑξῆς, μέχρι τοῦ βοηθείας, κατὰ τρίτον πρόσωπον.

τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει καὶ προσκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί Σου.

Ὁ διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου κτλ.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Εὐδοκία καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα τὸ αὐτό.

Καταξίωσον. Κύριε.

Μετὰ δὲ τοῦτο λέγει ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν.

Ἡ ἀενάως βρύουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἡ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους καὶ κλεῖθρα ἄδου διαρρίξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπαύσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δοὺς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἁμαρτίας ἄψαυστόν τε καὶ ἄθατον καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης καὶ ἀνεκδιηγήτου ἱεουργίας ζωὴν αἰώνιον ἡμῖν χαρισάμενος· ὁ εἰς ἄδου καταβάς καὶ

μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας καὶ τοῖς κάτω καθη-
 μένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύ-
 θιον δράκοντα θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρῆσας
 καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ καὶ περὶ
 ἀσδέστω καὶ σκότει ἐξωτέρῳ διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου
 Σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἡ μεγαλὸνυμος σοφία
 τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκου-
 ρος φανείς καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
 θανάτου καθημένους· Σύ, δόξης ἀενάου, Κύριε, καὶ
 Πατὴρ υἱοῦ Υἱὸς ἀγαπητέ· αἰῶδιον φῶς, ἐξ αἰδίου
 φωτός· ἦλθε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων
 Σου καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων Σου
 τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν
 καὶ λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα καὶ πάντων τῶν
 οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην
 ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν Σοὶ πάντων τὸ κράτος καὶ
 ἐν τῇ χειρὶ Σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς
 γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ πατέρων καὶ Κύ-
 ριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου καὶ
 πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργε συνισταμένης
 τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς
 ἐνταῦθα διαγωγῆς καὶ τῆς ἐκείθεν μεταστάσεως· ὁ
 χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών,
 κατάγων εἰς ἄδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ
 καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησί-
 μως οἰκονομῶν καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν·
 ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας ἀναστάσεως ἐλ-
 πίσι ζωογονῶν. Αὐτός, δέσποτα τῶν ἀπάντων, ὁ
 Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων
 τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, ὁ καὶ ἐν
 ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ
 τῆς πεντηκοστῆς τὸ μυστήριον τῆς ἀγίας καὶ ὁμο-

ουσίου καὶ συναϊδίου καὶ ἀδιαιρέτου καὶ ἀσυγχύτου
 τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ
 παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ Σου πνεύματος
 ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἐπὶ τοὺς ἁγίους Σου
 Ἀποστόλους ἐκχέας καὶ Εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμε-
 νος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως καὶ ὁμολογητὰς
 καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ
 καὶ ἐν ταύτῃ τῇ παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριῳδῇ,
 ἱλασμοὺς μὲν ἱκεσίους ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν
 ἄδῃ καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας δὲ παρέχων
 ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατεχομένοις τῶν κατε-
 χόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν καὶ παραψυχὴν παρὰ Σοῦ
 καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ
 οἰκτρῶν δεομένων Σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς
 τῶν δούλων Σου τῶν προκεκοιμημένων ἐν τόπῳ
 φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἐνθα
 ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· καὶ κα-
 τάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς δικαίων
 καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξιώσον αὐτούς· ὅτι οὐχὶ
 οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί Σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν ἄδῃ ἐξο-
 μολόγησιν παρρησιάζονται προσφέρειν Σοι, ἀλλ'
 ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν Σε καὶ ἱκετεύομεν καὶ
 τὰς ἱλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν Σοι
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν εὐχὴν.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ
 φιλόανθρωπος ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ
 ᾠρᾷ στῆναι κατενώπιον τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης,
 εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασίων Σου, ἱλάσθητι
 ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις Σου· καὶ παράσχου χάριν
 τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσ-

ενεγκεῖν Σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων Σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν καὶ μὴ συναπολέσῃς ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, ἵνα τὸ τῆς ἁμαρτίας σκότος διαφυγόντες ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὅπλα τοῦ φωτὸς ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ καὶ μετὰ παρρησίας δοξάσωμεν ἐπὶ πᾶσι Σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν 1). Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ ποιητὰ, ἧ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν Σὼν κτισμάτων καὶ ἡ μετὰ ταῦτα συνάφεια καὶ ἀνάπαυσις ἡ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς Σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται, ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ μελλούσῃ δευτέρᾳ παρουσίᾳ Σου. σὺ γὰρ εἰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος καὶ φιλόανθρωπος κριτής καὶ τῆς μισθαποδοσίας δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος,

1) Ἐνταῦθα μὲν συμπληροῦται ἡ εὐχὴ ἐν τῷ χειρογράφῳ· ἔπεται δὲ ἀμέσως εὐχὴ ἑτέρα· «Σὸν ὡς ἀληθῶς καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα κτλ.» ἐν ἧ, μετὰ τὰς τελευταίας λέξεις «καὶ τῆς βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον» ἀναγινώσκεται κατὰ συνέχειαν· Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν θόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου καὶ συναϊδίῳ Πατρὶ καὶ ὁμοουσίου καὶ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ παντοδυνάμει καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ κτλ.

διὰ συγκατάβασιν ἄκραν καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδια-
 βλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἐκουσίῳ εἰς πείραν κατα-
 στῆναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρμῶν καὶ ἐν
 ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις
 ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συν-
 νήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν Σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν,
 δέσποτα, δεήσεις καὶ ἱκεσίας ἡμετέρας καὶ ἀνάπαυ-
 σον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου καὶ μητέρας καὶ
 τέκνα καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφὰς καὶ εἴ τι ἄλλο
 ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον καὶ πάσας τὰς προαναπαυ-
 σαμένας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου·
 καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα
 ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαάκ καὶ
 Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν
 Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων
 Σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς αὐλούς Σου μονάς,
 συνεγείρων καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ὠρι-
 σας, κατὰ τὰς ἀγίας Σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας.
 Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις Σου θάνατος,
 ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ πρὸς Σε
 τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετástasis ἀπὸ
 τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέ-
 στερα καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρά. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρ-
 τομεν εἰς Σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, διότι
 οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ρύπου ἐνώπιόν Σου, οὐδ' ἂν μία
 ἡμέρα ἣ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, εἰμὴ μόνος Σὺ, ὁ ἐπὶ γῆς φα-
 νεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
 δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν καὶ ἀφέσεως
 ἁμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς
 καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἄφες, συγχώρησον τὰ
 παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια, τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν
 γνώσει, τὰ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα,

τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περισσιῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ Σου καὶ ἐλέους σπλάγγνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ Σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς βασιλείας Σου ἀξιόους ἡμᾶς ποίησον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην.

Ὁ Θεός, ὁ μέγας καὶ ὑψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀναμέσον τοῦ φωτὸς καὶ ἀναμέσον τοῦ σκοτοῦς καὶ τὸν μὲν ἥλιον θέμενος εἰς ἑξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἑξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ὥρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν Σου, ἐν ἑξομολογίῃ καὶ τὴν ἐσπερινήν Σοι λατρείαν προσαγαγεῖν· αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας· Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὅπλα φωτός· ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκοτει διαπορευομένου· καὶ δὸς ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδώρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός Σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν Σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανα-

στῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς Σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ Σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ Σου· ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

‘Ο διάκονος.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον, ἡμᾶς, ὁ Θεός. κτλ.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, κτλ.

‘Ο ἱερεὺς ἐκφώνως.

Σὺ γὰρ εἰ ἡ ἀνάπαυσις τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων 1).

‘Ο διάκονος.

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν, κτλ.

‘Ο δὲ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος κτλ.

Εἰρήνην πᾶσι.

‘Ο λαός.

Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

‘Ο διάκονος.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

‘Ο λαός.

Σοὶ Κύριε.

1) Τὸ χειρόγραφον ἐνταῦθα ἔχει: “Οτι Σὺ εἰ ὁ ἀγισμὸς ἡμῶν κτ.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐχεται τὴν εὐχὴν ταύτην μυστικῶς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιθε ἐπὶ τοὺς δούλους Σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν Σου· Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ Σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ Σὸν περιμένοντες ἔλεος καὶ τὴν Σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας Σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ φάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τοῦ στίχου.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν ἐμφανῶς αἱ γλῶσσαι γεγόνασιν. Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος καὶ τοῦ θεοῦ φωτὸς· οἱ ἐξ ἐθνῶν ἡξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν μαθητῶν φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν τῷ ἁγίῳ πνεύματι στηριχθέντες, σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός.

Νῦν τὸ παράκλητον πνεῦμα, ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται. Ἀποστόλων γὰρ χορείαις ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταιὰν ἐπιφοίτησιν ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ. Διὸ τὰς καρδίας νοερῶς ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὧν Ἀπόστολοι ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ παράκλητος, ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῇ καινότητι γνώσεως ἣν ταῖς ξέναις φωναῖς καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες τὴν αἰδίου φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι. Διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, πατέρα προσκυνήσωμεν σὺν Ἰῶ καὶ Πνεύματι δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον θεότητα προσκυνήσωμεν, Ἰῶν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Ἰῶν, συναἰδίου καὶ σύνθρονον καὶ πνεῦμα ἅγιον ἣν ἐν τῷ πατρὶ, σὺν Ἰῶ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἣν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν Ἁγίος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Ἰοῦ,

συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἄγιος ἀθάνατος τὸ παράκλητον πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· τριάς ἅγια, δόξα Σοι.

Τό,

Νῦν ἀπολύεις.

Τρισάγιον· καὶ τό, Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εὐλογητὸς εἰ Χριστέ...

Ἐκ γ'.

Εἰτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν οὕτω.

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπείαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανὸς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τό τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναῖδιον πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙ

Εἰς Γυναῖκα Λεχὼ μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ τὸ παιδίον πάλιν προσάγεται τῷ ναφῇ ἐπὶ τῇ ἐκκλησιασθῆναι, ἵγουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν· προσάγεται δὲ παρὰ τῆς μητρός, ἥδη κεκαθαρμένης καὶ λελουμένης οὕσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ βάπτισμα.

Ἰσταμένης δὲ αὐτῆς μετὰ τοῦ παιδὸς πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς εὐλογητόν. Τρισάγιον. τό·

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Οτι Σοῦ ἐστίν.

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τὸ τυχόν, ἢ τοῦ λυχόντος ἁγίου.

Δόξα καὶ νῦν. τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν ἁγίων.

Καὶ κλινούσης τῆς μητρός τὴν κεφαλὴν ἅμα τῷ βρέφει, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν τοῦ σταυροῦ σφραγίδα ἐπ' αὐτῇ· καὶ ἀπτόμενος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην 1).

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πᾶσαν φύσιν λογικὴν τε καὶ ἄλογον διὰ τοῦ λόγου Σοῦ δημιουργήσας· ὁ πάντα ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγών, Σοῦ δεόμεθα καὶ Σὲ παρακαλοῦμεν. Ἦν τῷ Σφ θελήματι διέσωσας δούλην Σοῦ (τήν δε), καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ παντὸς ρύπου προσερχομένην τῇ ἁγίᾳ Σοῦ Ἐκκλησίᾳ· ἵνα ἀκατακρίτως ἀξιωθῇ μετασχεῖν τῶν ἁγίων Σοῦ μυστηρίων.

1) Ἀκριβέστερον ἴσως ταῦτα ἐν τῷ χειρογράφῳ. «Ἐχουσα «δὲ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τὸ βρέφος ἢ μήτηρ κλίνει τὴν κεφαλὴν, ἅμα τῷ βρέφει πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ καὶ τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ «σφραγίδα ποιῶν ὁ ἱερεὺς ἀπτόμενός τε τῆς αὐτῆς λέγει· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἰστέον ὅτι, ἕως ὅδε λέγεται ἡ παροῦσα εὐχή, εἰ οὐ ζῇ τὸ βρέφος· εἴτα ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Εἰ δὲ ζῇ, καὶ ἔστιν ἀφώτιστον, ἀναγινώσκεται μέχρι τέλους.

Καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς τεχθὲν παιδίον 1) εὐλόγησον, αὔξησον, ἀγίασον, συνέτισον, σωφρόνισον, καλοφρόνισον, ὅτι Σὺ παρήγαγες αὐτὸ καὶ ἔδειξας αὐτῷ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ἵνα καὶ τοῦ νοητοῦ καταξιωθῇ φωτὸς ἐν καιρῷ, ὃ προώρισας καὶ συγκαταριθμηθῇ τῇ ἀγίᾳ Σου ποιμένι διὰ τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς.

Εἰρήνη πάσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Εὐχή εἰς τὴν μητέρα τοῦ παιδίου.

Κύρια, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παραγενόμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, παραγενοῦ καὶ ἐπὶ τὴν δούλην Σου (τήνδε) καὶ καταξίωσον αὐτήν διὰ τῶν εὐχῶν τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου καταφυγεῖν ἐν τῇ ἀγίᾳ Σου καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς δόξης Σου 2) καὶ ἀξίωσον αὐτήν μεταλαβεῖν τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Σου. Ἀπόπλυνον αὐτῆς τὸν ρύπον τοῦ σώματος καὶ

1) Τὸ χειρόγραφον ἔχει· «Καὶ τοῦτο δὲ ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον παιδίον. . . . Ὅστω, καὶ λαλοφρόνισον, ἀντὶ τοῦ καλοφρόνισον».

2) Τὸ ἀσύντακτον τῆς περιόδου ἐπικυρθεῖται ἐκ τοῦ χειρογράφου οὕτω· «καταξίωσον αὐτήν, διὰ τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ τῆς δόξης Σου».

τὸν σπῖλον τῆς ψυχῆς ἐν τῇ συμπληρώσει τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ὅπως ἀξιωθείσα εἰσελθεῖν ἐν τῇ ἀγίῳ ναῷ Σου δοξάσῃ σὺν ἡμῖν τὸ πανάγιον ὄνομα Σοῦ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
• Ἀμήν.

Ἔως ἐνταῦθα ἀναγινώσκεται, εἰ οὐ ζῇ τὸ βρέφος καὶ γίνεται καὶ ἡ ἐπομένη ἀπόλυσις. Εἰ δὲ ζῇ, ἀναγινώσκεται εὐχὴ ἐτέρη εἰς τὸ παιδίον, ἣν περ ὁ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸ ἐπεύχεται.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τεσσαράκοντα ἡμέραις βρέφος τῷ νομικῷ ναῷ προσαχθεὶς ὑπὸ Μαρίας τῆς ἀπειρογάμου καὶ ἀγίας Σου Μητρὸς καὶ ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, αὐτός, δέσποτα παντοδύναμε, καὶ τὸ προσαχθὲν τοῦτο βρέφος ἐμφανισθῆναι Σοι τῇ πάντων ποιητῇ εὐλόγησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ Σοὶ εὐάρεστον αὐξήσον, ἀποσοδῶν ἀπ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐναντίαν δύναμιν διὰ τῆς σημειώσεως τοῦ τύπου τοῦ σταυροῦ Σου. Σὺ γὰρ εἰ ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε· ἵνα καταξιωθὲν τοῦ ἀγίου βαπτίσματος τύχῃ τῆς μερίδος τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Βασιλείας Σου, φυλαττόμενον σὺν ἡμῖν τῇ χάριτι τῆς ἀγίας καὶ ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ εὐχαριστία καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰρήνην πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ παντοκράτωρ, ὁ διὰ τοῦ μεγαλοφωνοτάτου τῶν προφητῶν Ἡσαΐου προκαταγ-

γείλας ἡμῖν τὴν ἐκ Παρθένου σάρκωσιν τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν· ὃς ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, εὐδοκία Σῇ καὶ συνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ἀμέτρῳ εὐσπλαγχνίᾳ ἐξ αὐτῆς νηπιάσας καταδεξάμενος, κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν νόμῳ τῷ ἁγίῳ Σου μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ καθαρισμοῦ, τῷ ἱερῷ προσαχθῆναι ἠνέσχετο, ἀληθῆς νομοθέτης ὑπάρχων καὶ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι κατεδέξατο· οὐπερ μυστηρίου τὴν προτύπωσιν ἐν τῷ προλεχθέντι προφήτῃ διὰ τῆς λαβίδος τοῦ ἄνθρακος δηλωθεῖσαν ἐπέγνωμεν· οὐ καὶ ἡμεῖς οἱ πιστοὶ τὴν μίμησιν ἐν χάριτι κατέχομεν· αὐτὸς καὶ νῦν, ὁ φυλάσσων τὰ νήπια, Κύριε, εὐλόγησον τὸ παιδίον τοῦτο, ἅμα τοῖς γονεῦσι καὶ ἀναδόχοις αὐτοῦ καὶ καταξίωσον αὐτὸ ἐν καιρῷ εὐθέτῳ καὶ τῆς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος ἀναγεννήσεως· συγκαταρίθμησον αὐτὸ τῇ ἁγίᾳ Σου ποιμνῇ τῶν λογικῶν προβάτων, τῶν ἐπικεκλημένων τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ Σου· Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ παιδίον σχηματίζει σταυρὸν μετ' αὐτοῦ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ ναοῦ λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ (ὁ δεῖνας), εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα εἰσάγει αὐτὸ ἐν τῷ ναῷ λέγων·

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν Σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν Σου.

Καὶ εἰσέρχεται ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ λέγων·

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ κτλ.

Εἰτα λέγει.

Ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω Σε.

Εἰτα εἰσάγει αὐτὸ πρὸ τῶν πυλῶν τοῦ θυσιαστηρίου λέγων.

Ἐκκλησιάζεται ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ κτλ.

Καὶ εἰσάγει αὐτὸ εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον, εἰ μὲν εἴη ἄρ-
πεν· εἰ δὲ θῆλυ, ἕως τῶν ὠραίων Πυλῶν, λέγων τό, Νῦν ἀπολύεις·

Καὶ μετὰ ταῦτα τίθουσιν αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τοῦ θυσιαστη-
ρίου. Καὶ οὕτως ὁ ἀνάδοχος προσκυνήσας τρίς, λαμβάνει αὐτὸ καὶ
ἐξέρχεται.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ὡς ἔθος ἀπόλυσιν.

Ἡ ἔκδοσις τοῦ παρόντος βιβλίου ἐγένετο τῇ εὐγε-
γεῖ μὲν συστάσει τοῦ Πανοσιολογιοτάτου ἀρχιεπισκοπικοῦ
Ἀγγέλου Πεφάνη καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ καθηγητοῦ Κ-ου
Α. Μάλτιου, πρὸς οὓς καὶ δημοσίως ἐκφράζω τὰς εὐχαρι-
στίας μου, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν καλλιτέρων παρ' ἡμῖν
βιβλίων τοῦ εἵδους τούτου ὅποια εἶνε τὸ Μέγα Εὐχολό-
γιον, ἡ Λειτουργικὴ Καρνοφύλλη, τὸ Ἱερατικὸν τοῦ Πα-
τριαρχείου κ.τ.λ.

•Ο ἐκδότης.

ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ

ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ

ἵνα ὁδηγῇται ὁ ἱερεὺς ποίου ἀγίου ὄνομα πρέπει
να μνημονεύσῃ τόσον εἰς τὴν Προσκομιδὴν, ὅσον
καὶ εἰς τὰς Ἀπολύσεις.

Σεπτέμβριος.

1. Ἡ Σύναξις τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν, τῶν
ἀγίων Συμεῶν, Συμεῶν τοῦ Στυλῆτου, Ἀειθαλᾶ, τῶν
μ' γυναικῶν, Ἀμοῦν διακόνου, Καλλίστης, Εὐόδου
καὶ Ἑρμογένους τῶν μαρτύρων καὶ αὐταδέλφων καὶ
Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

2. Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ καὶ Μάμαντος μάρ-
τυρος.

3. Τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου καὶ Ἀνθίμου ἱερο-
μάρτυρος.

4. Τοῦ προφήτου Μωϋσέως καὶ Βαβύλα ἱερο-
μάρτυρος.

5. Τοῦ προφήτου Ζαχαρίου.

6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος παρὰ
τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

7. Σώζοντος μάρτυρος.

8. Τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου.

9. Τῶν δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

10. Τῶν μαρτύρων Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυφοδώρας.

11. Θεοδώρας τῆς δσίας.

12. Αὐτονόμου μάρτυρος.

13. Κορνηλίου μάρτυρος.

14. Ἡ ὕψωσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

15. Νικήτα μάρτυρος.

16. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.

17. Τῶν μαρτύρων Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος.

18. Εὐμενίου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ.

19. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος τῶν μαρτύρων.

20. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος.

21. Κοδράτου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.

22. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος.

23. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου.

24. Θέκλης τῆς μεγαλομάρτυρος.

25. Εὐφροσύνης τῆς δσίας.

26. Ἡ μετὰστασις Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

27. Καλλιστράτου μάρτυρος.

28. Χαρίτωνος τοῦ ὁμολογητοῦ.

29. Κυριακοῦ τοῦ ἀναχωρητοῦ.

30. Γρηγορίου τοῦ ἱερομάρτυρος.

Ἰουλίος.

1. Ἀνανίου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

2. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρ-
τυρος τῆς παρθένου.
3. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.
4. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.
5. Χαριτίνης μάρτυρος.
6. Θωμᾶ τοῦ ἀποστόλου.
7. Σεργίου καὶ Βάκχου τῶν μαρτύρων.
8. Πελαγίας τῆς ὁσίας.
9. Ἰακώβου Ἀλφαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ τοῦ
ὁσίου Ἀνδρονίκου καὶ τῆς συμβίας αὐτοῦ.
10. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας τῶν μαρτύρων.
11. Φιλίππου ἀποστόλου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Δια-
κόνων καὶ Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ.
12. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου τῶν
μαρτύρων.
13. Κάρπου καὶ Παπύλου τῶν μαρτύρων.
14. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προστασιου καὶ Κελ-
σίου καὶ τοῦ ὁσίου Κοσμᾶ τοῦ ποιητοῦ.
15. Λουκιανοῦ ὁσιομάρτυρος.
16. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.
17. Ὡσηὲ τοῦ Προφήτου καὶ Ἀνδρέου τοῦ ἐν
Κρήτῃ.
18. Λουκᾶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
19. Ἰωήλ τοῦ προφήτου καὶ Οὐάρου μάρτυρος.
20. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου
Γερασίμου.
21. Παρίωνος τοῦ μεγάλου.
22. Ἀθερκίου τοῦ θαυματουργοῦ.
23. Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου καὶ ἀποστόλου.
24. Ἀρέθα μάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
25. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου τῶν μαρτύρων.
26. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Μυροβλήτου.

27. Νέστορος μάρτυρος.

28. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ δοῖου Στεφάνου καὶ Σαβαΐτου.

29. Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ Ἀβραμίου τοῦ δοῖου.

30. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν μαρτύρων.

31. Στάχυος, Ἀπελοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου τῶν ἀποστόλων καὶ Ἐπιμάχου μάρτυρος.

Νοέμβριος.

1. Τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

2. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου, Ἀνεμποδίστου τῶν μαρτύρων.

3. Γεωργίου τοῦ μεγαλομάρτυρος τοῦ ἐν Λύδῃ καὶ Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ, τῶν μαρτύρων.

4. Ἰωαννικίου τοῦ δοῖου καὶ Νικάνδρου, Ἑρμαίου τῶν ἱερομαρτύρων.

5. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων.

6. Παύλου ἀρχιεπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.

7. Τῶν τριάκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ καὶ Λαζάρου τοῦ δοῖου.

8. Ἡ Σύναξις τῶν Ταξιαρχῶν Μιχαήλ, Γαβριήλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων.

9. Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου τῶν μαρτύρων καὶ Ματρώνης, Θεοκτίστης τῆς Λεσβείας, τῶν δοῖων.

10. Ὀλυμπᾶ, Ροδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου τῶν Ἀποστόλων καὶ Ὁρέστου μάρτυρος.

11. Μηνᾶ, Βίκτορος καὶ Βικεντίου τῶν μαρτύρων καὶ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

12. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος καὶ Νείλου τοῦ
δοσίου.
13. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.
14. Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου.
15. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίθου τῶν μαρτύρων.
16. Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
17. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας.
18. Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ τῶν μαρτύρων.
19. Βαρλαάμ ἱερομάρτυρος καὶ Ἀβδίου τοῦ
προφήτου.
20. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καὶ Πρόκλου,
πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
21. Τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου.
22. Φιλήμονος τοῦ ἀποστόλου καὶ Κικιλίας
μάρτυρος.
23. Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων καὶ Ἀμφιλοχίου
Ἰκονίου τῶν ἱεραρχῶν.
24. Κλήμεντος Πάπα Ρώμης καὶ Πέτρου Ἀλε-
ξανδρείας τῶν ἱερομαρτύρων.
25. Αἰκατερίνης καὶ Μερκουρίου τῶν μεγαλο-
μαρτύρων.
26. Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, Νίκωνος τοῦ Μετα-
νοεῖτε καὶ Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος τῶν δοσίων.
27. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου.
28. Εἰρηνάρχου καὶ Στεφάνου τῶν μαρτύρων.
29. Παραμόνου καὶ Φιλουμένου τῶν μαρτύρων.
30. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου καὶ Ἀποστόλου.

Δεκέμβριος.

1. Ναοῦμ τοῦ προφήτου.
2. Ἀβδακοῦμ τοῦ προφήτου.
3. Σοφονίου τοῦ προφήτου.

4. Βαρβάρας τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
5. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.
6. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.
7. Ἀμβροσίου τοῦ δοσίου.
8. Παταπίου τοῦ δοσίου.
9. Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἀννης.
10. Μηνᾶ, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου τῶν μαρτύρων.
11. Δανιήλ τοῦ Στυλίου.
12. Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
13. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων καὶ Λουκίας, μάρτυρος τῆς παρθένου.
14. Θύρσου, Λευκίου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου καὶ Ἀρριανοῦ τῶν μαρτύρων.
15. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
16. Ἀγγαίου τοῦ προφήτου.
17. Δανιήλ τοῦ προφήτου, τῶν τριῶν Παίδων καὶ Διονυσίου, ἐπισκόπου Αἰγίνης.
18. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος.
19. Βονιφατίου μάρτυρος.
20. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου.
21. Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
22. Ἀναστασίας μάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.
23. Τῶν δέκα μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.
24. Εὐγενίας δοσιμάρτυρος.
25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ σωτῆρος ἡμῶν.
26. Ἡ σύναξις τῆς Θεοτόκου, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος καὶ Εὐθυμίου ἱερομάρτυρος.
27. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου καὶ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

28. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων μαρτύρων.
29. Τῶν ἁγίων ἰδ' χιλιάδων Νηπίων.
30. Ἀνοσίας ὁσιομάρτυρος καὶ Ζωτικοῦ τοῦ ὁσίου.
31. Μελάνης τῆς ὁσίας.

Ἰανουάριος.

1. Ἡ περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.
2. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης.
3. Γορδίου μάρτυρος καὶ Μαλαχίου τοῦ προφήτου.
4. Ἡ σύναξις τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων καὶ Θεοκτίστου τοῦ ὁσίου.
5. Θεοπέμπτου, Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων καὶ Συγκλητικῆς τῆς ὁσίας.
6. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
7. Ἡ σύναξις τοῦ Προδρόμου.
8. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης τῆς ὁσίας καὶ Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ.
9. Πολυεύκτου μάρτυρος.
10. Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νύσσης, Μαρκιανοῦ καὶ Δομεστιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.
11. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.
12. Τατιανῆς μάρτυρος.
13. Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων.
14. Τῶν ἐν Ραῖθῳ καὶ Σινᾶ ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.
15. Παύλου τοῦ ὁσίου καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.
16. Ἡ προσκύνησις τῆς ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

17. Ἀντωνίου τοῦ μεγάλου.

18. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

19. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.

20. Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.

21. Νεοφύτου μάρτυρος καὶ Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

22. Τιμοθέου τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.

23. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος καὶ Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.

24. Ξένης τῆς ὁσίας καὶ Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

25. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

26. Ξενοφώντος τοῦ ὁσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

27. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

28. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

29. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

30. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἱππολύτου Πάπα Ρώμης.

31. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.

Φεβρουάριος.

1. Τρύφωνος μάρτυρος.

2. Ἡ Ὑπαπαντή,

3. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.

4. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
5. Ἀγάθης μάρτυρος.
6. Βουκόλου, ἐπισκόπου Σμύρνης.
7. Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου καὶ Λουκά τοῦ δόσιου.
8. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ στρατηλάτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ προφήτου.
9. Νικηφόρου μάρτυρος.
10. Χαραλάμπους τοῦ ἱερομάρτυρος.
11. Βλασίου ἱερομάρτυρος καὶ Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης.
12. Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.
13. Μαρτινιανοῦ τοῦ δόσιου.
14. Αὐξεντίου τοῦ δόσιου.
15. Ὁνησίμου τοῦ ἀποστόλου.
16. Παμφίλου μάρτυρος.
17. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος.
18. Λέοντος Πάπα Ρώμης.
19. Ἀρχίππου τοῦ ἀποστόλου.
20. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
21. Τιμοθέου τοῦ δόσιου.
22. Ἡ εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου μαρτύρων.
23. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σμύρνης.
24. Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
25. Ταρασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
26. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.
27. Προκοπίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
28. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ.
29. Κασσιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ.

Μάρτυρες.

1. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος.
2. Ήσυχίου μάρτυρος.
3. Εὐτροπίου, Κλεονικίου καὶ Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων.
4. Γερασίου τοῦ ὁσίου.
5. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος.
6. Τῶν ἐν τῇ Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων.
7. Βασιλέως, Εὐφραΐμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου τῶν μαρτύρων.
8. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας.
9. Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων.
10. Κοδράτου μάρτυρος.
11. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
12. Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.
13. Νικηφόρου Κωνσταντινουπόλεως.
14. Βενεδίκτου τοῦ ὁσίου.
15. Ἀγαπίου τοῦ μάρτυρος.
16. Σαβίνου μάρτυρος καὶ Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ.
17. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.
18. Κυρίλλου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.
19. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτύρων.
20. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων Πατέρων.
21. Ἰακώβου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.
22. Βασιλείου ἱερομάρτυρος.
23. Νίκωνος ὁσιομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
24. Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου.
25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου.
26. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

27. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.
28. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου ὁσίου.
29. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου, Ἰωνᾶ καὶ Βραχυσίου τῶν μαρτύρων.
30. Ἰωάννου, συγγραφέως τῆς Κλίμακος.
31. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ἀπρίλιος.

1. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.
2. Τίτου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.
3. Νικήτα τοῦ ὁσίου καὶ Ἰωσήφ τοῦ ὕμνογράφου.
4. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.
5. Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐϊκτορος, Οὐϊκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος τῶν μαρτύρων.
6. Εὐτυχίου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
7. Καλλισπίου μάρτυρος.
8. Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ρούφου, Ἑρμοῦ, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων.
9. Εὐφυχίου μάρτυρος.
10. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου καὶ Ἀφρικανοῦ τῶν μαρτύρων.
11. Ἀντύπα ἐπισκόπου Περγάμου.
12. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου.
13. Μαρτίνου Πάπα Ρώμης.
14. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα ἀποστόλων.
15. Κρήσκεντος μάρτυρος.
16. Εἰρήνης, Ἀγάπης καὶ Χιονίας, τῶν μαρτύρων καὶ παρθένων.
17. Συμεὼν τοῦ ἐν Περσίδι.

18. Ἰωάννου τοῦ δοσίου καὶ Ἰωάννου νεομάρ-
τυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.
19. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.
20. Θεοδώρου τοῦ Τρίχινᾶ.
21. Ἰαουαρίου ἱερομάρτυρος.
22. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου ἐπισκόπου Ἀνα-
στασιουπόλεως.
23. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιο-
φόρου.
24. Σάββα μάρτυρος καὶ Ἑλισάβετ τῆς δοσίας.
25. Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.
26. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμα-
σειας.
27. Συμεὼν ἱερομάρτυρος.
28. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων καὶ Μέ-
μνωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
29. Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου τῶν ἀποστόλων.
30. Ἰακώβου τοῦ ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάν-
νου τοῦ Θεολόγου.

Μάϊος.

1. Ἰερεμίου τοῦ προφήτου.
2. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ
μεγάλου.
3. Τιμοθέου καὶ Μαύρας τῶν μαρτύρων.
4. Πελαγίας τῆς ὁσιομάρτυρος.
5. Εἰρήνης τῆς μεγαλομάρτυρος.
6. Ἰωὴ δικαίου τοῦ πολυάθλου.
7. Ἀκακίου καὶ Κορδάτου τῶν μαρτύρων.
8. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ
καὶ Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου.

9. Ἡσαΐου τοῦ προφήτου καὶ Χριστοφόρου μάρτυρος.

10. Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ ζηλωτοῦ.

11. Μωκίου ἱερομάρτυρος.

12. Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου.

13. Γλυκερίας μάρτυρος.

14. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ.

15. Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσσης καὶ Παχωμίου τοῦ μεγάλου.

16. Θεοδώρου τοῦ ὁσίου.

17. Ἀνδρονίκου τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἰουνίας τῆς ἱσαποστόλου.

18. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίκτου τῶν μαρτύρων.

19. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης τοῦ ἱερομάρτυρος.

20. Θαλαλαίου μάρτυρος καὶ ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἁγίου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

21. Τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων καὶ ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

22. Βασιλίσκου μάρτυρος.

23. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συννάδων.

24. Συμεὼν τοῦ ἐν Θαυμαστῷ ὄρει.

25. Ἡ τρίτη εὑρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

26. Κάρπου τοῦ ἀποστόλου.

27. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος.

28. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

29. Θεοδοσίας μάρτυρος.
30. Ἰσαακίου ἐκ τῆς μονῆς Δαλμάτων.
31. Ἑρμείου μάρτυρος.

Ἰούνιος.

1. Πύρρου ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνου φιλοσόφου.
2. Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.
3. Λουκιλλιανοῦ μάρτυρος.
4. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
5. Δωροθέου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Τύρου.
6. Ἰλαρίωνος τοῦ νέου καὶ Βησσαρίωνος τοῦ θαυματουργοῦ.
7. Θεοδότου Ἀγκύρας ἱερομάρτυρος.
8. Ἡ ἀνακομιδὴ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
9. Κυρίλλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.
10. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.
11. Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβαντων ἀποστόλων.
12. Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου τῶν ὁσίων.
13. Ἀκυλίνης μάρτυρος.
14. Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου καὶ Μεθοδίου πατριάρχου Κων)λεως τοῦ ὁμολογητοῦ.
15. Ἀμῶς τοῦ προφήτου.
16. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος.
17. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, Περεγρίνου, Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων.
18. Λεοντίου μάρτυρος.
19. Ἰούδα τοῦ Ἀποστόλου.
20. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων.

21. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.
22. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων.
23. Ἀγριππίνης μάρτυρος.
24. Τὸ Γενέσιον τοῦ Προδρόμου.
25. Φεβρωνίας ὁσιομάρτυρος.
26. Δαβὶδ τοῦ ὁσίου ἐν Θεσσαλονίκη.
27. Σαμφῶν τοῦ ξενοδόχου.
28. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.
29. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Κορυφαίων.
30. Ἡ σύναξις τῶν ΙΒ' ἀποστόλων.

Ἰούλιος.

1. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων.
2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἑσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις.
3. Τακίνθου μάρτυρος.
4. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης.
5. Λαμπαδοῦ καὶ Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀθῶ τῶν ὁσίων.
6. Σισῶη ὁσίου τοῦ μεγάλου.
7. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος καὶ Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Μαλεῷ.
8. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.
9. Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίας.
10. Τῶν ἐν Νικοπόλει 45 μαρτύρων.
11. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος.
12. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων.
13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

14. Ἀκύλα τοῦ ἀποστόλου καὶ Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

15. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῶν μαρτύρων.

16. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος.

17. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.

18. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος.

19. Μακρίνης καὶ Δίου τῶν ὁσίων.

20. Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου.

21. Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν, Σαλοῦ καὶ Ἰωάννου τῶν ὁσίων.

22. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

23. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου.

24. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἀννης.

26. Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος.

27. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος.

28. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων.

29. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.

30. Σύλα καὶ Σιλουανοῦ τῶν ἀποστόλων.

31. Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου.

Αὐγούστος.

1. Τῶν ἑπτὰ Μακκαβαίων καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

2. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ πρωτομάρτ. καὶ ἀρχιδιακ. Στεφάνου.

3. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαίστου τῶν ὁσίων.

4. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παιδῶν.

5. Εὐσιγνίου μάρτυρος.

6. Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος.
7. Δομετίου μάρτυρος.
8. Αἰμιλιανοῦ ἐπισκόπου Κυζίκου.
9. Μαθθία τοῦ ἀποστόλου.
10. Λαυρεντίου μάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου.
11. Εὐπλου μάρτυρος.
12. Φωτίου, Ἀνικήτου τῶν μαρτύρων.
13. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.
14. Μιχαίου τοῦ προφήτου.
15. Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.
16. Δομετίου μάρτυρος.
17. Μύρωνος μάρτυρος.
18. Φλώρας καὶ Λαύρου τῶν μαρτύρων.
19. Ἀνδρέου τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος.
20. Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
21. Θαδδαίου τοῦ ἀποστόλου.
22. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.
23. Λούπου μάρτυρος.
24. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος.
25. Βαρθολομαίου καὶ Τίτου τῶν ἀποστόλων.
26. Ἀνδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων.
27. Ποιμένος τοῦ ὁσίου.
28. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.
29. Ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου.
30. Ἀλεξάνδρου, Παύλου καὶ Ἰωάννου τῶν πατριαρχῶν.
31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελίς.
Εσπερινός	3
Ὁρθρος	19
Τῆς Προθέσεως	36
Ἑρμηνεία τῆς θείας Προσκομιδῆς	37
Ἡ Θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρισστούμου	58
Ἡ Εὐχαριστία μετὰ τὴν θείαν Μετάληψιν	97
Λόγος κατηχητικὸς τῇ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα	102
Ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου	105
Ἑρμηνεία τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῶν Προηγισμένων	150
Ἀκολουθία τοῦ νεκρώσιμου Τρισαγίου	176
Αἵτησις γενομένη κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ψυχῶν	178
Νεκρώσιμος ἀκολουθία κατὰ τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα	179
Εὐχαὶ ἐπὶ τῶν μετανοούντων	180
Εὐχὴ τῶν Κολλύβων εἰς μνήμην ἁγίου	181
Εὐχὴ εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ Βαῖτα τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων	182
Εἰσοδικὰ τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν, τὰ ἐν τῇ μικρᾷ εἰσόδῳ, τῆς θείας Λειτουργίας, μετὰ τό, Σοφία, ὄρθοι	183

	Σελίς.
Ἀπολύσεις τῶν Δεσποτικῶν Ἑορτῶν	185
Ἐκφωνήσεις τῶν ἐννέα Ὁδῶν τοῦ Κανόνος τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα	188
Τὰ καθ' ἡμέραν Προκείμενα.	189
Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν ἁγίων Θεοφανείων	191
Ἀκολουθία τῆς Γονυκλισίας τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς	206
Εὐχαὶ εἰς γυναῖκα Λεχώ, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας.	225
Μηνολόγιον σύντομον τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ. . .	230

